

การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

A STUDY OF TEACHERS' OPINIONS CONCERNING THE UPGRADING
OF TEACHER PROFESSIONALIZATION IN BANGKOK
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของงานศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2539

ISBN 974-621-535-3

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร
ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
A STUDY OF TEACHERS' OPINIONS CONCERNING THE UPGRADING
OF TEACHER PROFESSIONALIZATION IN BANGKOK
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2539

ISBN 974-621-535-3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการเรียนเท่านั้น ไม่สามารถให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

**A STUDY OF TEACHERS' OPINIONS CONCERNING THE UPGRADING
OF TEACHER PROFESSIONALIZATION IN BANGKOK
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS**

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR THE DEGREE
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN VOCATIONAL ADMINISTRATION
GRADUATE SCHOOL
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

1996

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ISBN 974-621-535-3
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อวิทยานิพนธ์

นักศึกษา

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ระดับการศึกษา

ภาควิชา

พ.ศ.

การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

นายประวิทย์ ชุมสวัสดิ์

ศศ.ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล

ดร.จรัส นองมาก

ดร.ศทา ชื่นตา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต

สาขาวิชาการบริหารอาชีวศึกษา

ครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยี

พระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

2539

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา และเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู กลุ่มประชากรที่การวิจัย
นี้มุ่งศึกษา คือ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร จำนวน 45 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่างได้มาโดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแยกประเภทได้กลุ่มตัวอย่างจากโรงเรียน
ประเภทช่างอุตสาหกรรม 17 โรงเรียน จำนวน 164 คน โรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม 23 โรงเรียน
จำนวน 231 คน และโรงเรียนประเภทศิลปกรรม 5 โรงเรียน จำนวน 47 คน มีจำนวนรวมทั้งสิ้น 442
คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1
สอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้
ตอบแบบสอบถาม เกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู
และด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้มา ได้คิดเป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยค่า
เบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าที่

สมมติฐานของการวิจัยครั้งนี้ คือ (1) ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนลักษณะวิชา
แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในแต่ละข้อแตกต่างกัน (2) ครูโรง
เรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูใน
แต่ละข้อแตกต่างกัน และ (3) ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกันด้านการค้า
ไม่ว่ากรณี มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในแต่ละข้อแตกต่างกัน สารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลการวิจัยพบว่า

1. ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อคำถามส่วนใหญ่และให้ความสำคัญในเรื่อง ให้สถาบันวิชาชีพครู ควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการบริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล ส่วนที่จะให้สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กรอิสระ ไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

2. ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับข้อคำถามส่วนใหญ่ และให้ความสำคัญในเรื่อง ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ให้ตรงกับความสามารถความถนัด ส่วนการสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือนไม่เกิน 30,000 บาท มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจ

3. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในแต่ละข้อ ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ ครูที่มีคุณวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งในด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ส่วนข้อสำคัญที่ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่

ด้านการควบคุมมาตรฐาน

ครูสอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนลักษณะวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาครูมาแล้วอย่างน้อย 18 หนว่กิต ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ สถาบันวิชาชีพครูควรสอดคล้องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณ และวินัยความระเบียบประเพณีครู

ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ครูสอนลักษณะวิชาสามัญ และสัมพันธ์กับครูสอนลักษณะวิชาชีพมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน

ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 2.

การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทย ให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือนแต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว

ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่ระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อการเคหะ เหมาะสมแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

Thesis Title	A Study of Teachers' Opinions Concerning the Upgrading of Teacher Professionalization in Bangkok Private Vocational Schools
Student	Mr.Prawit Choomsawat
Thesis Advisor	Assist.Prof.Dr.Revewan Shinatrakool
Thesis Co-advisors	Dr.Chamras Nongmak Dr.Kata Cheunta
Level of Study	Master of Industrial Education in Vocational Administration
Department	Industrial Education, King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang
Year	1996

Abstract

The objectives of this study were to survey and compare the opinions of the private vocational teachers in Bangkok concerning the upgrading of teacher professionalization.

The population of this study which was stratified randomly selected was the private vocational teachers in Bangkok from 45 vocational schools.

The Sample size was 442 teachers, consisting of 164 teachers from 17 industrial schools, 231 teachers from 23 commercial schools, and 47 teachers from 5 art schools.

The research instruments used in this study were questionnaires classifying the two sections (1) the demographic information and (2) the opinions concerning the upgrading of teacher professionalization on the teacher profession's standard control and promotion.

The analyzes of data; using percentage, arithmetic mean, standard deviation, t - test, and the SPSS/PC⁺ computer program.

The hypotheses were as follows :

1. The opinions of the different subject teachers concerning the upgrading of teacher professionalization in each question were different.

2. The opinions of the different qualified teachers concerning the upgrading of teacher professionalization in each question were different.

3. The opinions of the different job-experienced teachers concerning the upgrading of teacher professionalization in each question were different.

Research Findings :

1. Most private vocational teachers had agreeable opinions for most questions of the teacher profession's standard control, and especially, the significant opinion was that the Teacher Professional Institute should put the welfare, the service and the teacher right protection to be accomplished, but the uncertain answer was that the Teacher Professional Institute should be an independent organization, not a part of the Education Ministry.

2. Most private vocational teachers had agreeable opinions for most questions of the teacher profession's standard promotion, and the significant opinion was that the teachers should be put to the right job according to their abilities and skills by their administrators, but the uncertain answer was that the Krungthai Bank prepared the loan credits for the private teachers for the general welfare 6 times of salary, but not more than 30.000 Baht.

3. The comparisons of opinions of the teachers in each question between the general subject teachers and the vocational subject teachers, the qualified teachers and the disqualified teachers, and the below 5-year experienced teachers and the over 5-year experienced teachers on either the teacher profession's standard control or the teacher profession's standard promotion were not significant different at the level of .05, disagreed with the hypothesis.

The opinions of the teachers on the following questions which were significant different at the level of .05, agreed with the hypothesis; they are:

The teacher profession's standard control

The significant different opinion of the general subject and the vocational subject teachers, and the qualified and the disqualified teachers was that the teachers' professional institute offers the teacher profession licences to the teachers who must have taken the course of teachers' training at least 18 credits.

The significant different opinion of the below 5-year and the over 5-year experienced teachers was that the teachers' professional institute should look after the teachers to behave

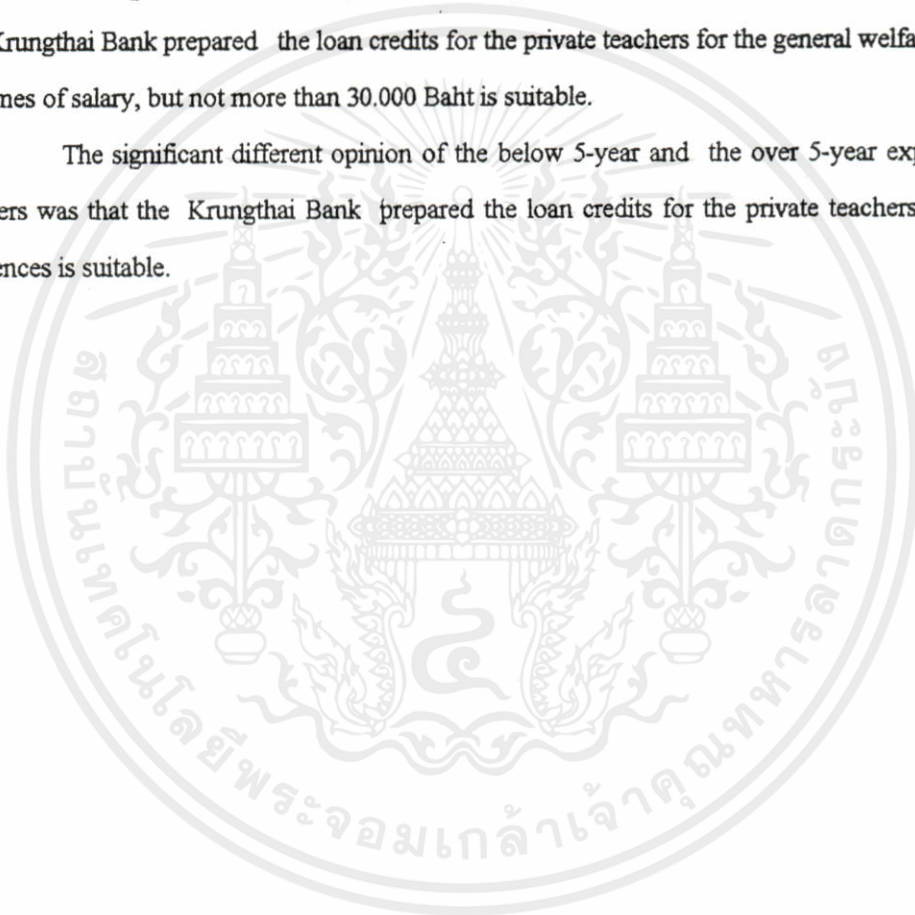
themselves according to the rules, morality, disciplines and the tradition of the teachers

The teacher profession's standard promotion

The significant different opinion of the general subject teachers and the vocational subject teachers was that all the teacher training institutes should form the co-committee in order to lay out the same teacher training criteria.

The significant different opinion of the qualified and the disqualified teachers was that the Krungthai Bank prepared the loan credits for the private teachers for the general welfare six times of salary, but not more than 30.000 Baht is suitable.

The significant different opinion of the below 5-year and the over 5-year experienced teachers was that the Krungthai Bank prepared the loan credits for the private teachers for their residences is suitable.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์เล่มนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่ง จากผู้มีพระคุณ หลายท่านนับตั้งแต่ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.รวิวรรณ ชินะตระกูล อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ อาจารย์ ดร.จารีต นองมาก และอาจารย์ ดร.ศธา ชื่นตา ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม ซึ่งได้สละเวลาให้คำแนะนำเกี่ยวกับแนวทางการเขียนวิทยานิพนธ์ รวมทั้งได้ตรวจสอบ แก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 5 ท่าน ที่ได้กรุณาตรวจแบบสอบถาม ปรับปรุงแก้ไขและให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ยิ่ง

ขอขอบพระคุณสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง และคณาจารย์ของสถาบันทุกท่าน ที่ได้กรุณาประสิทธิ์ประสาทความรู้ให้กับผู้วิจัย

ขอขอบพระคุณโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู โดยอาจารย์บัญชา เกศมณี ที่ได้ให้การสนับสนุนในเรื่องต่าง ๆ ตลอดจนคณะกรรมการอาจารย์ทุกท่านของโรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครูที่ได้ให้กำลังใจกับผู้วิจัยมาตลอด จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

และต้องขอขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ทุกท่าน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ได้ให้ความร่วมมือเป็นอย่างดี ทำให้วิทยานิพนธ์เล่มนี้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

ในประการสุดท้าย ขอขอบพระคุณท่านผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ซึ่งผู้วิจัยมิได้กล่าวนามมา ณ ที่นี้

หากวิทยานิพนธ์เล่มนี้มีคุณประโยชน์ด้วยประการใด ๆ ผู้วิจัยขอมอบให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และงานบัณฑิตศึกษา สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง หากมีข้อบกพร่องจะขอน้อมรับไว้แต่เพียงผู้เดียว

ประวิทย์ ชุมสวัสดิ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	IV
กิตติกรรมประกาศ.....	VII
สารบัญ.....	VIII
สารบัญตาราง.....	XI
	บทที่
1. บทนำ.....	1
ความสำคัญของปัญหา.....	1
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	9
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	9
สมมติฐานการวิจัย.....	9
ขอบเขตการวิจัย.....	9
ตัวแปรในการศึกษา.....	9
คำนิยามศัพท์เฉพาะ.....	10
เชิงอรรถ.....	12
2. วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	15
อาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง.....	15
สถาบันวิชาชีพครู.....	18
ความหมายขององค์กรวิชาชีพครู.....	19
สถาบันวิชาชีพครูในต่างประเทศ.....	27
ปัญหาวิชาชีพครู.....	28
การผลิตครู.....	30
การใช้ครู.....	31
สภาพและปัญหาของครูโรงเรียนเอกชนปัจจุบัน.....	32
การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู.....	35
ลักษณะและคุณสมบัติของครูที่ดี.....	35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ลักษณะและคุณสมบัติของครูที่ดี.....35
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
แนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู.....	35
เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู.....	39
งานพัฒนาวิชาชีพครูที่คุรุสภากำลังดำเนินการและจะดำเนินการ.....	39
ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู.....	42
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
เชิงอรรถ.....	51
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	59
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	59
เครื่องมือในการวิจัย.....	60
การสร้างเครื่องมือในการวิจัย.....	60
การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ.....	60
การทดลองเครื่องมือ.....	61
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	61
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	62
เชิงอรรถ.....	63
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	64
สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
ศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู.....	68
เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการ ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู.....	81
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	117
สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	119
อภิปรายผล.....	123

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
ข้อเสนอแนะทั่วไป.....	143
ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป.....	144
เชิงอรรถ.....	146
บรรณานุกรม.....	150
ภาคผนวก ก	156
ภาคผนวก ข	166
ประวัติผู้เขียน.....	178

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1. โครงสร้างหลักสูตรวิชาศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาการศึกษา.....	30
2. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	64
3. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามเพศ.....	65
4. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ.....	65
5. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน.....	66
6. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณวุฒิ.....	66
7. จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทโรงเรียนที่สอน.....	67
8. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูด้านการควบคุม มาตรฐานวิชาชีพครู.....	68
9. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริม มาตรฐานวิชาชีพครู.....	74
10. ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูจำแนกเป็นรายด้าน.....	81
11. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามลักษณะวิชาที่สอน.....	87
12. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามลักษณะวิชาที่สอน.....	93
13. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครูตามลักษณะวิชาที่สอน จำแนกเป็นรายด้าน.....	99
14. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามคุณวุฒิ.....	109
15. เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับ มาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามคุณวุฒิ.....	111

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่เป็นรายบุคคล

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

ประเทศชาติจะพัฒนาในด้านต่างๆ ได้ต้องอาศัยทรัพยากรต่างๆ พร้อมมูล บรรดา ทรัพยากรที่ใช้ในการพัฒนาประเทศ ด้านเศรษฐกิจ และสังคมให้เจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นที่ยอมรับกัน ว่าทรัพยากรมนุษย์ มีความสำคัญที่สุดมนุษย์จึงจำเป็นต้องได้รับการพัฒนาเป็นประการแรก สิ่งทั้งหลายที่เกิดขึ้นในโลกนี้เป็นไปโดยธรรมชาติประการหนึ่ง อีกประการหนึ่งมนุษย์เป็นผู้สร้างสรรค์ ให้เกิดมีขึ้น การที่มนุษย์จะทำอะไรให้เกิดประโยชน์ที่สุด ก็ต้องอาศัยคุณภาพของมนุษย์หรือคน ปัจจุบันที่จะช่วยให้คนมีคุณภาพดีนั้นก็คือการศึกษา¹ การศึกษาช่วยให้คนที่มีความรู้ ความสามารถ ฉลาดเฉลียว ร่าเริง สุขภาพอนามัย ตลอดจนจิตใจสำนึกในด้านศีลธรรม และวัฒนธรรมสามารถ ดำรงชีวิตอยู่ในสังคมร่วมกับบุคคลอื่น ๆ ได้อย่างมีความสุข การศึกษาจะทำหน้าที่ดังกล่าวได้อย่าง สมบูรณ์ ผู้ที่เกี่ยวข้องในวงการการศึกษาจะต้องพัฒนาครู และวิชาชีพครูให้ก้าวหน้า มีคุณภาพสูง แนวทางที่จะช่วยพัฒนาตัวครูให้ก้าวหน้า และมีคุณภาพได้ นั่น คือการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครูให้ แข็งแกร่ง มั่นคง มีคุณภาพมาตรฐานจนเป็นที่ยอมรับของสังคม²

วิชาชีพครูถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูง เช่นเดียวกับ วิชาชีพแพทย์ ทนายความ วิศวกร และสถาปนิก แต่ลักษณะเฉพาะของวิชาชีพครู แตกต่างไปจากอาชีพอื่น ๆ เนื่องจากเป็นงานวิชาการ ซึ่งมีได้อาศัยกฎระเบียบข้อบังคับที่ตายตัวมาเป็นกรอบในการปฏิบัติงานมากนัก หากแต่ต้อง อาศัยความรู้ความสามารถ ความคิดสร้างสรรค์ที่ไม่มีขอบเขตมาช่วยในการปฏิบัติงาน และต้อง อาศัยความคิดหลายความคิดจากหลายสาขาวิชาการมาร่วมกันอย่างจริงจัง³

ในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ จะต้องทำ การ ปรับปรุงองค์ประกอบที่สำคัญของวิชาชีพ 3 องค์ประกอบ คือ

1. ตัวผู้ประกอบอาชีพ คือครูต้องปรับปรุงให้มีคุณสมบัติเหมาะสมปรับปรุงจรรยา

วิชาชีพ และที่สำคัญต้องปรับปรุงครูให้มีคุณภาพดีอยู่เสมอ

2. วิชาชีพครู หรืออาชีพครูต้องปรับปรุงให้มีความมั่นคง มีความสำคัญต่อสังคม

สามารถจูงใจคนที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาประกอบอาชีพครูให้มากขึ้น ตลอดจนถึง ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดไปเองปัญหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งหากนำไปใช้ การพัฒนาวิชาชีพ ให้เจริญก้าวหน้า อยู่เสมอ

3. สถาบันวิชาชีพ เป็นถึงคำคัญของวิชาชีพชั้นสูง เพราะเป็นศูนย์รวมบริหารการ ประสานงาน ส่งเสริม พัฒนา และควบคุมให้วิชาชีพมีระดับมาตรฐานดีอยู่เสมอ⁴

การปรับปรุงองค์ประกอบทั้ง 3 อย่างนี้จะสำเร็จตามวัตถุประสงค์ได้ต้องอาศัย ความร่วม
แรงร่วมใจของทุกฝ่ายโดยเฉพาะต้องอาศัยกฎหมายเป็นพื้นฐานรองรับการยกระดับวิชาชีพครู การ
ผลิตครู การใช้ครู และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูตามลำดับ

ในปัจจุบัน วิชาชีพครูยังไม่ได้มาตรฐาน⁵ สถานภาพของครูตกต่ำ สาเหตุเริ่มตั้งแต่ระบบ
การคัดเลือกนักศึกษาเข้าเรียนในสถาบันผลิตครู มาตรฐานการคัดเลือกในแต่ละสถาบันแตกต่างกัน
ส่วนใหญ่จะเลือกความสามารถที่จะเรียนวิชาต่าง ๆ ได้ แต่ไม่สามารถจะเลือกได้ว่าใครจะเป็นครูได้⁶
นอกจากนี้ยังพบว่านักเรียนที่เรียนอยู่ในเกณฑ์ดี ส่วนใหญ่จะไม่นิยมเลือกเรียนวิชาชีพครู เพราะมี
เจตคติไม่ดีต่อวิชาชีพครู⁷ ความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อครูอยู่ระดับต่ำ ครูมักถูกวิจารณ์ในด้าน
คุณภาพในการสอน และทางด้านจริยธรรมอยู่เสมอ ถูกดูแคลนจากอาชีพอื่นว่า "ครูใครก็เป็นได้"⁸
นอกจากนี้เจตคติและความศรัทธาต่ออาชีพครูของครูเองก็อยู่ในระดับต่ำ ทำให้คนที่ฝีมือส่วนใหญ่
ที่สำเร็จจากสถาบันผลิตครูไม่อยากเป็นครู เพราะมีเจตคติว่าครูไม่มีหลักประกันความก้าวหน้าทั้งใน
หน้าที่ และค่าตอบแทนจากการสอน จึงเป็นโอกาสให้ผู้ไม่ได้ตั้งใจจริงในการเป็นครูเข้าสู่อาชีพ
ครูได้โดยง่าย ดังที่กล่าวขวัญกันอยู่เสมอว่า "ใคร ๆ ก็เป็นครูได้"⁹ ผู้ที่เข้ามาเป็นครูโดยไม่ได้ตั้งใจจริง
เหล่านี้ เป็นเครื่องทำลายภาพลักษณ์ของอาชีพครูอย่างยิ่งและในปัจจุบันก็ไม่มีเกณฑ์แน่นอนใน
การคัดเลือกคนกรองบุคคลที่เหมาะสมเข้าสู่อาชีพครู ประกอบกับการขาดแคลนครูในสาขาเฉพาะ
ต่าง ๆ จึงทำให้ผู้ที่ไม่มีวุฒิทางครูก็สามารถทำการสอน และสอบเข้าเป็นครูได้

ครูประจำการเมื่อทำการสอนนานๆก็มักกล้าหลังในด้านวิชาการและเทคนิคใหม่ๆขาด
ความกระตือรือร้นที่จะขวนขวายหาความรู้ให้ทันสมัย ประสิทธิภาพในการสอนต่ำลง แม้ว่าจะมี
การฝึกอบรมอยู่บ้างก็เพียงเพื่อเลื่อนวุฒิ ซึ่งหมายถึงโอกาสที่จะปรับเงินเดือน และความก้าวหน้าบน
ตำแหน่งมากกว่าจะเป็นเครื่องชี้บอกว่า เป็นครูที่มีสมรรถนะสูงขึ้น ทั้งนี้เนื่องจาก การขาดการสนใจ
โดยเฉพาะด้านการส่งเสริมเรื่องขวัญและกำลังใจในการปฏิบัติงาน ในภาวะเศรษฐกิจปัจจุบันครูก็
เป็นปวงชนคนหนึ่ง มีความต้องการต่าง ๆ เช่นเดียวกับผู้ประกอบอาชีพอื่น ภาวะบีบคั้นทาง
เศรษฐกิจทำให้ความเป็นปวงชนบุคคลของครูเสื่อมถอยลงครูต้องดิ้นรนเพื่อความอยู่รอดในสังคม จึง
ทำให้ครูไม่อาจจะทุ่มเทแรงงานทั้งหมดในการสอน ในปัจจุบันครูโรงเรียนเอกชนมีขวัญกำลังใจดี
กว่าแต่ก่อน แต่ก็ยังมีองค์ประกอบบางประการที่ยังทำให้ครูยังอยู่ในฐานะที่ยังไม่พึงพอใจนัก ดังที่

วิรุฬ รัชตวาสน์ ได้วิจัยเรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร พบว่า ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในองค์ประกอบต่อไปนี้คือ นโยบายและการบริหาร ความมั่นคงและความก้าวหน้า รายได้และสวัสดิการ และความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน¹⁰ ประทีป อึ้งทรงธรรม ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจที่กระทบถึงครูว่าภาวะเศรษฐกิจทุกวันนี้ มีส่วนเป็นอย่างมากที่ทำให้ครูส่วนหนึ่งได้ขาดขวัญกำลังใจที่สอนเด็กสูญหายไป ครูไม่สามารถยึดมั่นในอุดมการณ์ของตัวเองได้ต่อไป ในที่สุดก็ต้องไปรับจ้างสอนหนังสือตามบ้าน¹¹

ปัญหาในด้านจริยธรรมของครู เป็นสาเหตุสำคัญ ที่ทำให้ศักดิ์ศรีของครูตกต่ำลงเช่นครูบางคนมีพฤติกรรมในทางชู้สาว พฤติกรรมค่านาทารุณโหดร้าย อาฆาตเคียดแค้นขี้เกียจ โกงเวลาเด็กเล่นการพนันใหญ่โต¹² จึงทำให้ภาพลักษณ์ของสถาบันครูเสื่อมทรามลง

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 หมวด 4 ข้อ 43 ระบุไว้ว่า ให้มี สถาบันวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อควบคุมส่งเสริมมาตรฐานและจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพ อีกทั้งทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิตามกฎหมายของบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐของท้องถิ่นและของเอกชน ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย¹³ คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติปรับปรุงแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 เสนอ คณะรัฐมนตรีพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้ว จึงมีพระบรมราชโองการให้ใช้แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ตั้งแต่วันที่ 10 มีนาคม พุทธศักราช 2535 เป็นต้นไป แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 หมวดที่ 3 แนวนโยบายการศึกษาระบุไว้ในข้อ 6 ว่า

ปฏิรูปการฝึกหัดครู และการพัฒนาครูประจำการโดยมุ่งให้เป็นการพัฒนาวิชาชีพ เฉพาะเพื่อสร้างจิตสำนึกของความเป็นครู พัฒนาความรู้ความสามารถทั้งทางวิชาชีพครู และวิชาการให้ได้มาตรฐาน และยกฐานะของวิชาชีพครูให้สูงขึ้น¹⁴

แผนการศึกษา พ.ศ. 2535 ได้กำหนดครูและบุคลากรทางการศึกษาไว้ในหมวด แนวทางการจัดการศึกษา ข้อ 24 - 29 ดังนี้

24. พัฒนาระบบการคัดเลือกผู้เข้าศึกษาวิชาชีพครู เพื่อให้ผู้ที่มีความสนใจ ความถนัด และความตั้งใจจริงในการเป็นครูมาเรียนและประกอบอาชีพครู พร้อมทั้งสนับสนุนส่งเสริมให้ผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในวิชาชีพอื่นมาประกอบอาชีพครู โดยให้ได้รับการ

ฝึกอบรมวิชาชีพครูเพิ่มเติมก่อนประจำการ

25. พัฒนาระบบการฝึกหัดครู การอบรม และพัฒนาครู และบุคลากรทางการศึกษา โดยเน้นให้มีการฝึกปฏิบัติ และการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมการพัฒนาคุณธรรม ความสามารถในการสอน และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การแสวงหาความรู้ และการเรียนรู้ด้วยตนเอง การริเริ่มสร้างสรรค์ การสร้างการประยุกต์และใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา ตลอดจนการมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาของชุมชน การฟื้นฟู อนุรักษ์ และเสริม สร้างสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมของท้องถิ่นและประเทศ

26. ส่งเสริมให้ครูมีบทบาทเป็นผู้นำทางความคิด และเป็นผู้ประสานความร่วมมือ ในการพัฒนาชุมชนตลอดจนประสานแหล่งความรู้วิชาการสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อให้เกิดการถ่ายทอด แลกเปลี่ยนและกระจายความรู้อย่างกว้างขวาง

27. จัดอัตรากำลังของหน่วยงานทางการศึกษาต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับปริมาณงาน เพื่อให้การใช้ครูและบุคลากรทางการศึกษาของแต่ละหน่วยงาน เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

28. พัฒนาระบบการบริหารงานบุคคลของครูให้เหมาะสมกับวิชาชีพ พร้อมทั้งให้มีการกำหนดระเบียบ และวิธีการเพื่อยกฐานะอาชีพครู

29. จัดให้มีการกำกับดูแลคุณภาพ มาตรฐาน และการปฏิบัติวิชาชีพตามจรรยาวิชา ชีพครู โดยการพัฒนาองค์กรวิชาชีพให้เข้มแข็ง และให้มีใบอนุญาตประกอบอาชีพครูที่ กฎหมายรองรับ¹⁵

ครูสภาในฐานะเป็นสถาบันวิชาชีพครูก็ประสบปัญหาต่าง ๆ ในการดำเนินการ สมาชิกมีความรู้สึกว่าคุณเองมิได้เกี่ยวข้องกับครูสภาแต่ประการใด ทั้ง ๆ ที่พระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 6) พุทธศักราช 2523 มาตรา 26 บัญญัติว่าครูต้องเป็นสมาชิกครูสภา ความไม่เข้าใจของสมาชิกที่มีต่อบทบาทและหน้าที่ของ ครูสภา ความไม่มั่นใจในความมั่นคงของอาชีพครู ทำให้สมาชิกหันไปจัดตั้งชมรม สมาคม,สมาพันธ์ต่าง ๆ ขึ้นมากมายทั่วประเทศ และช่วงปี พ.ศ.

2523 อำนาจหน้าที่ในการบริหารงานบุคคล ข้าราชการครูของครูสภา ถูกตัดออกไปขึ้นกับ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (กค.) ครูสภาก็ต้องหาทางปรับปรุงโครงสร้างในการดำเนินการไม่ว่ากรณีใดแล้วนั้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้งานใหม่¹⁶

เมื่อ พ.ศ.2525 คณะกรรมการอำนาจการครูสภา ได้ออกระเบียบว่าด้วยคณะกรรมการครู

สภาจังหวัดและคณะกรรมการครูสภาอำเภอ และแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2531 เป็นการกระจายอำนาจ การปฏิบัติงานตามนโยบายไปสู่องค์กรส่วนภูมิภาค ให้ดำเนินการตามความต้องการของสมาชิกแต่ละจังหวัด แต่ละอำเภอ

เมื่อวันที่ 20 เมษายน 2530 คณะกรรมการอำนวยการครูสภา ได้ออกระเบียบว่าด้วย คณะกรรมการครูสภากรุงเทพมหานคร มีโครงสร้างบริหารงานในกรมต่าง ๆ สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นคณะกรรมการ 10 คณะ สังกัดกรุงเทพมหานคร 1 คณะ¹⁷ ครูสภาได้ดำเนินการต่าง ๆ หลาย ด้าน ทั้งที่ได้ดำเนินการไปแล้วและกำลังดำเนินการอยู่ โดยเฉพาะการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่ระหว่างการดำเนินการ เพื่อเสริมสร้างประสิทธิภาพของครูให้มีมาตรฐานสูงขึ้น¹⁷ เกี่ยวกับการศึกษาภาคเอกชน รัฐมีแผนนโยบายที่จะให้ภาคเอกชนเข้ามาแบ่งเบา ภาระในการจัดการศึกษาบางระดับ เนื่องจากกว่ารัฐไม่มีงบประมาณเพียงพอที่จะจัดการศึกษา ได้เองทุกระดับ

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 24 ระบุว่า

รัฐพึงเปิดโอกาสให้เอกชนร่วมรับภาระจัดการศึกษาได้ภายในขอบเขตที่รัฐกำหนด และรัฐจะต้องดูแลให้สถานศึกษาทุกระดับทุกประเภท ทั้งที่จัดเป็นการศึกษาในระบบ โรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน ดำเนินงานให้สอดคล้องกับนโยบายแผนงาน และโครงการทางการศึกษาของชาติทั้งนี้การศึกษาที่เอกชนจัดขึ้น จะต้องไม่แสวงหาผลกำไรเกินควร¹⁹

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 หมวดที่ 3 ได้กำหนดนโยบายเกี่ยวกับ การศึกษาเอกชนไว้ในข้อ 18 ว่า

ส่งเสริมให้เอกชนจัดการศึกษาทุกระดับเพิ่มขึ้นให้มีอิสระ และความคล่องตัวในการ บริหาร และการจัดการ สามารถพึ่งตนเองได้ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านวิชาการ ทรัพยากร การอำนวยความสะดวกในการดำเนินงานและการรับรองมาตรฐาน²⁰

จากแผนการศึกษาชาติทั้งสองฉบับดังกล่าว รัฐมีนโยบายให้เอกชนแบ่งเบาภาระของรัฐ ในด้านการจัดการศึกษาการจัดการศึกษาโดยเอกชน ได้เริ่มมีมาแล้วในอดีตอันยาวนานทั้งในระบบ โรงเรียนและนอกระบบโรงเรียน และการจัดการศึกษาที่เอกชนจัดโดยองค์การศาสนา

พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พุทธศักราช 2525 มาตรา 15 (1) ให้เอกชนจัดการศึกษา

เห็นของครูเอกชนโดยตรง ซึ่ง จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กุล ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นครูโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในปีการศึกษา 2525 และอินทร์ จันท์เจริญ ได้ทำการสำรวจความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในปีการศึกษา 2527 จากระยะเวลาที่ผ่านมา การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูก็ยังคงอยู่ในระดับที่ไม่น่าพึงพอใจอีกทั้งสถานการณ์ทางสังคมปัจจุบันก็ได้เปลี่ยนไปมากแล้ว ครูสภาในฐานะเป็นองค์กรวิชาชีพครูก็ได้มีการดำเนินการเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูตลอดมาประกอบกับขณะนี้อยู่ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ข้อ 29 ได้กำหนดไว้ชัดเจนแล้วว่า

จัดให้มีการกำกับดูแลคุณภาพมาตรฐาน และการปฏิบัติตามจรรยาวิชาชีพครู โดยการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครูให้เข้มแข็ง และให้มีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ที่มีกฎหมายรองรับ²⁵

ในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูโรงเรียนเอกชนมากกว่า 20 ปี และเป็นกรรมการครูสภากรุงเทพมหานครในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2 สมัย มีความสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ได้มีโอกาสร่วมแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงใด ๆ ข้อมบบรรลุผล หากโครงการในการเปลี่ยนแปลงได้มีการเปิดเผย และเปิดโอกาสให้ผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงได้เข้ามามีส่วนร่วมในการตัดสินใจ²⁶ เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู อันเป็นภารกิจอย่างหนึ่งของคณะกรรมการครูสภากรุงเทพมหานคร ในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน และจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายการบริหารของคณะกรรมการอำนวยการครูสภา เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนในฐานะที่จะต้องดูแลโรงเรียนเอกชนทั่วประเทศจะได้ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนหรือกำหนดโครงการต่าง ๆ เพื่อให้เหมาะสมสอดคล้องกับการดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้อาศัยเอกสารของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา เกี่ยวกับแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู เอกสารของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เป็นแนวทางในการสร้างกรอบความคิดในการวิจัยครั้งนี้ ซึ่งการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แบ่งออกเป็น 2 ด้าน คือ

1. ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู กระทำโดย ดำเนินการให้มีการออกกฎหมายควบคุมวิชาชีพครู กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับวิชาชีพครูเพื่อคัดเลือกก้านกรองผู้ที่มีคุณสมบัติผ่านการทดสอบตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้เข้าสู่วิชาชีพครู ให้คุรุสภาทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลาง ประสานงานกับหน่วยใช้ครู และหน่วยผลิตครูแสวงหามาตรการในการที่จะลดปริมาณครูผู้ห่อ่นสมรรถภาพลง ซึ่งอาจกระทำได้ด้วยการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูเท่านั้นจึงจะเป็นครูได้ วิธีการรับรองวิทยฐานะจากสถาบันวิชาชีพครู เป็นมาตรการหนึ่งซึ่งจะเป็น หลักประกันได้ว่าฝ่ายผลิต ผลิตครูได้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่คุรุสภากำหนดหรือไม่ กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูมีความรู้ ความสามารถตรงกับสาขาวิชาและระดับที่เล่าเรียนมา และกำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ

2. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู กระทำโดยประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในวิชาชีพครู จัดบริการทางวิชาการและการวิจัยที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู จัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู จัดทำโครงการข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพครู จัดทำประกาศรับสมัครงานให้แก่ครู ส่งเสริมจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น ส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงทัดเทียม หรือสูงกว่าวิชาชีพชั้นสูงอื่น แสวงหาแนวทางเพื่อจัดองค์กรในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู ให้คุรุสภาได้กระจายไปในระดับเขต และจังหวัดเพื่อเชื่อมต่อกับครูจำนวนมากแสนคน²⁷ และให้มีองค์กรรวมของสถานศึกษาเอกชน มีบทบาทในการดูแลด้านคุณภาพและพิทักษ์ผลประโยชน์ให้ครู บุคลากรสถานศึกษาเอกชน ตลอดจนทำหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภค²⁸

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยเปรียบเทียบลักษณะวิชาที่สอน คุณวุฒิ และระยะเวลาการปฏิบัติงาน

สมมติฐานของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดสมมติฐานในการวิจัยครั้งนี้ คือ

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนลักษณะวิชาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในแต่ละข้อแตกต่างกัน
2. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในแต่ละข้อแตกต่างกัน
3. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีระยะเวลาในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในแต่ละข้อแตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

ขอบเขตของการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยได้ดังนี้

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แบ่งเป็นครูที่สอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม และศิลปกรรม

ตัวแปรในการศึกษา

ตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ที่ใช้ในการศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู คือ

1. ตัวแปรต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ 1.1 ลักษณะวิชาที่สอนงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง 1.1.1 วิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ อ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 1.1.2 วิชาชีพ

- 1.2 คุณวุฒิ

- 1.2.1 วุฒิต่างทางการศึกษา
- 1.2.2 วุฒิที่มีใช้ทางการศึกษา
- 1.3 ระยะเวลาการปฏิบัติงาน
 - 1.3.1 ระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี
 - 1.3.2 ระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป
- 2. ตัวแปรตาม การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูแบ่งออกเป็น
 - 2.1 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู
 - 2.2 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา หมายถึงโรงเรียนเอกชนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ โดยการจัดเป็นรูปแบบการศึกษาในระบบโรงเรียน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพุทธศักราช 2525 มาตรา 15 (1)

ครู หมายถึงครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ได้รับการบรรจุ

วิชาชีพครู หมายถึง อาชีพทางการสอนที่มีทักษะแตกต่างจากอาชีพที่ใช้ทักษะธรรมดา เป็นอาชีพที่ต้องใช้ความรู้ ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และต้องผ่านการฝึกฝนด้านเทคนิคและกระบวนการสอนมาแล้วอย่างเชี่ยวชาญ นอกจากนี้ผู้ประกอบอาชีพครูยังต้องยึดถือจริยธรรมหรือจรรยาบรรณในอาชีพของตนเองด้วย

สถาบันวิชาชีพครู หมายถึง องค์กรหรือหน่วยงานที่ควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครู ทั้งของรัฐ และเอกชน เช่นคุรุสภา คณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) ชมรม สมาคม และสมาพันธ์ครูต่าง ๆ ซึ่งเกิดจากการรวมตัวของบรรดาผู้ประกอบวิชาชีพครู ซึ่งจัดตั้งขึ้นเพื่อควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ทำกิจกรรมร่วมกัน ดูแลผลประโยชน์ สวัสดิการและช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน

การผลิตครู หมายถึงการดำเนินการของสถาบันผลิตครู การคัดเลือกนักศึกษาครู หลักสูตร การผลิตครู และอาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู

การใช้ครู หมายถึงการดำเนินการคัดเลือก การบรรจุแต่งตั้ง การพัฒนาและการบำรุงรักษาครู

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึงการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้อาชีพครูได้มาตรฐาน เช่นการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพครู การควบคุมจรรยาวิชาชีพครู รวมทั้งการออกใบอนุญาตหรือ

เพิกถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู หมายถึง การดำเนินการให้ครูได้พัฒนาความรู้ โดยการจัดบริการทางวิชาการต่าง ๆ พัฒนาทางค่านิยมธรรม โดยการส่งเสริมจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้นและพัฒนาทางค่านิยมฐาน โดยการจัดบริการ สวัสดิการต่าง ๆ ให้ครูอย่างเหมาะสม

วิชาสามัญ หมายถึง วิชาภาษาไทย วิชาสังคมศึกษา วิชาพลานามัย

วิชาสัมพันธ์ หมายถึง วิชาวิทยาศาสตร์ วิชาคณิตศาสตร์ และวิชาภาษาอังกฤษ

วิชาชีพ หมายถึง วิชาอาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรม ประเภทพาณิชยกรรม และประเภทศิลปกรรม ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ

คุณวุฒิ หมายถึง ระดับการศึกษาสูงสุดของครู แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

1. คุณวุฒิทางการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

2. คุณวุฒิที่มีใช้ทางการศึกษา หมายถึง คุณวุฒิที่มีใช้ทางการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี ปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี

โรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม หมายถึง โรงเรียนที่สอนวิชาสาขาช่างยนต์ ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมและโลหะแผ่น ช่างต่อเรือ ช่างกลเรือ ช่างก่อสร้าง และช่างสำรวจ

โรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม หมายถึง โรงเรียนที่สอนวิชาสาขาการบัญชี การขาย การเลขานุการ และคอมพิวเตอร์

โรงเรียนประเภทศิลปกรรม หมายถึง โรงเรียนที่เปิดสอนวิชาสาขาจิตรศิลป์ และสาขาศิลปประยุกต์

ระยะเวลาการปฏิบัติงาน หมายถึง จำนวนปีที่ครูได้รับการบรรจุให้สอน

ความคิดเห็น หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในลักษณะที่เห็นด้วย ไม่เห็นใจ ไม่เห็นด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, การพัฒนาการศึกษา การวางแผนกำลังคน (กรุงเทพมหานคร : สำนักการวางแผนการศึกษา, กระทรวงศึกษาธิการ, 2521), หน้า 35.

² ธงชัย กะทา, "ความคิดเห็นของสมาชิกคุรุสภาจังหวัดอุบลราชธานีต่อโครงสร้างและบทบาทของคุรุสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 1.

³ สมคิด ขุนทองนุ่ม, "ครูกับการพัฒนาตนเอง," วิทยากร ปีที่ 88 ฉบับที่ 7 กรกฎาคม, 2533, หน้า 25-30.

⁴ จักรพันธ์ กวคิกิจการ, "ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526), หน้า 16.

⁵ วิจิตร ศรีสะอาด, "ปัญหา ความจำเป็น แนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," รายงานสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู, (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523), หน้า 85.

⁶ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, "โครงการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," ม.ป.ป.,น.จ.

⁷ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, "จัดประชุมปฏิบัติการเพื่อปรับปรุงวิธีการคัดเลือกนักศึกษา ครูและสรรหาอาจารย์วิทยาลัยครู," ข่าวคุรุสภา ฉบับที่ 7 กรกฎาคม 2524), หน้า 7.

เอกสารนี้เป็นเอกสาร⁸ที่สมคิด ขุนทองนุ่ม, เรื่องเดียวกัน, หน้า 25-30.นั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁹ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาใน กรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิชญโลก, 2527), หน้า 1-2.

¹⁰ วิรุฬ รัชตวาสน์, "ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน กรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง, 2533), บทคัดย่อ

¹¹ ประทีป อึ้งทรงธรรม, "สวัสดิการครูในเมืองหลวง," วิทยาสาร ปีที่ 80 ฉบับที่ 4 (ตุลาคม - ธันวาคม 2525), หน้า 9-11.

¹² บรรจง ชุตกุลชาติ, "ครบวงจรวังจันทร์เกษม, 6. ความเป็นกันเอง," วิทยาสาร ปีที่ 88 ฉบับที่ 5 (เมษายน 2533), หน้า 34-39.

¹³ "แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520," ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 94 (12 เมษายน 2520), หน้า 356.

¹⁴ สมนึก สานธิจันทร์, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 บทวิเคราะห์ และคำถาม (กรุงเทพมหานคร : บริษัทประชาชนจำกัด, 2536), หน้า 12.

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 14 - 15.

¹⁶ จุฑานาถ ภูเจริญ, "แนวทางการยกระดับวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529, หน้า 11.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ¹⁷ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, คุรุสภา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533), หน้า 4.

¹⁸ สำเร็จ นิลประดิษฐ์, งานของคุรุสภา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532), หน้า 11 - 18.

¹⁹ กระทรวงศึกษาธิการ, แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ยูไนเต็ดโปรดักชั่น, 2520), หน้า 8 - 9

²⁰ สมนึก นนธิจันทร์, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 14.

²¹ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สถิติการศึกษาเอกชนการศึกษา 2535 (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2535), หน้า 1.

²² ไพบูลย์ วิสัชจร, "ขวัญของครูโรงเรียนราษฎร์ในกรุงเทพมหานคร," วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2523), หน้า 1.

²³ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 4.

²⁴ ไพบูลย์ วิสัชจร, สิ่งที่ได้อ้างมาแล้ว, หน้า 2 - 3.

²⁵ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาแนวทาง การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2537), หน้า 37.

²⁶ อรุณ รักธรรม, ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ การบริหารงานองค์การ (กรุงเทพมหานคร : ไทอวิวัฒนาพานิช, 2524), หน้า 21.

²⁷ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, คุรุกับอาชีพ (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 26 - 27. ระโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁸ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, นโยบายและทิศทางการศึกษาเอกชน (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538), หน้า 53.

บทที่ 2

วรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องนี้มุ่งศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ดังนั้นความมุ่งหมายของการค้นคว้าจากหนังสือ เอกสารวารสารและผลงานวิจัยต่าง ๆ จึงเน้นในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู และได้แบ่งขอบเขตการศึกษาค้นคว้าออกเป็น 6 ตอน คือ

ตอนที่ 1 อาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง

ตอนที่ 2 สถาบันวิชาชีพครู

ตอนที่ 3 ปัญหาวิชาชีพครู

- การผลิตครู

- การใช้ครู

ตอนที่ 4 สภาพและปัญหาของครูโรงเรียนเอกชนปัจจุบัน

ตอนที่ 5 การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 6 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู

อาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูง

อาชีพในโลกนี้มีมากมาย และมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไปค่านอาชีพที่เป็นวิชาชีพมีความแตกต่างกันไปหลายระดับดังที่ วีระวัฒน์ วัฒนกุลชัย อ่างโน ประกอบ คูปรัดน์ ได้กล่าวถึงการแบ่งวิชาชีพของอัลเบิร์ต เรส (Albert Reiss) จากวิชาชีพที่มีลักษณะวิชาชีพชั้นสูงมากที่สุดไปสูงน้อยที่สุด ซึ่งมี 5 ระดับ

1. วิชาชีพชั้นสูงที่รับรองกันมาเก่าแก่ (Old Established Professions) อาชีพในลักษณะนี้ได้แก่ แพทย์ ทนายความ และอาจารย์มหาวิทยาลัย

2. วิชาชีพชั้นสูงใหม่ (New Professions) อาชีพใหม่เหล่านี้ได้แก่นักวิทยาศาสตร์ ชุมชนชาติ และนักสังคมศาสตร์

3. วิชาชีพชั้นสูงแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ (Semi-Professions) เป็นลักษณะกลุ่มอาชีพที่ได้กลายเป็นวิชาชีพชั้นสูงไปบ้างแล้ว แต่ยังไม่ถึงสภาพที่จะยอมรับได้ในระดับกว้าง

ขวาง อาชีพลักษณะนี้ได้แก่ครูในโรงเรียน พยาบาล นักสังคมสงเคราะห์ และบรรณารักษ์

4. อาชีพที่เกือบจะเป็นอาชีพชั้นสูง (Would-be Professions) อาชีพลักษณะนี้ได้แก่ผู้จัดการงานบุคคล

5. อาชีพเกี่ยวกับวิชาชีพชั้นสูง (Marginal Professions) เป็นอาชีพที่ทำหน้าที่อย่างเดียวกับอาชีพชั้นสูง แต่ผู้ปฏิบัติยังไม่มีสมรรถภาพเท่าเทียมกับวิชาชีพชั้นสูงได้ ลักษณะอาชีพเหล่านี้ ได้แก่ช่างเทคนิค นักปฏิบัติการฝึกทดลองผู้ช่วยแพทย์ ฯลฯ¹

จากลักษณะดังกล่าว ครูในโรงเรียนเป็นวิชาชีพชั้นสูงแบบครึ่ง ๆ กลาง ๆ เพราะยังมีสภาพที่จะยอมรับว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงในระดับที่กว้างขวางไม่ได้คุณสมบัติที่จะถือว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงได้นั้น

พจนัส หันนาคินทร์ ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของวิชาชีพชั้นสูงไว้ 6 ประการ สรุปได้ดังนี้

1. อาชีพนั้นจะต้องเป็นส่วนสำคัญ จะขาดเสียมิได้ในสังคม
2. ผู้ประกอบอาชีพจะต้องได้รับการศึกษาการฝึกอบรม และประสบการณ์ในการทำงานนั้น ๆ
3. ผู้ประกอบอาชีพคำนึงถึงบริการที่จะให้แก่สังคมเป็นหลัก
4. เป็นอาชีพที่รัฐบาลให้การรับรอง
5. เป็นงานที่ต้องอาศัยความเชี่ยวชาญเฉพาะ
6. มีการกำหนดมาตรฐานทางวิชาการ จรรยาบรรณ หรือจริยธรรมแห่งอาชีพ²

สุรัฐ ศิลปอนันต์ กล่าวถึงลักษณะของอาชีพ (Occupation) ที่ถือว่าเป็นวิชาชีพ (Professions) มี 4 ลักษณะ สรุปได้ดังนี้

1. จะต้องมีการฝึกฝน (Training) เป็นระยะเวลายาวนานพอสมควร และจะต้องเป็นการฝึกฝนที่มีกำหนดระยะเวลา

2. จะต้องมีการบริการต่อสังคมเด่นเป็นพิเศษ (Unique Service) เป็นงานที่ไม่มีใครทำซ้ำซ้อน

3. อาชีพนั้นจะต้องมีสมาคม (Association) ไว้เพื่อทำหน้าที่ดูแลปกป้องคุ้มครอง

พิทักษ์สิทธิ และประโยชน์ของบุคคลในอาชีพนั้น การดูแลของสมาคมมีหลายด้านรวมถึงการดูแลมาตรฐานด้วย

4. อาชีพนั้น ๆ จะต้องมีการยาบรณ (Ethics)³

วิจิตร ศรีสอาน ได้สรุปลักษณะของวิชาชีพไว้ดังนี้

1. ให้บริการแก่สังคมโดยไม่เข้าซ้อนกับสาขาอาชีพอื่น
2. ให้บริการแก่สังคมโดยวิธีการแห่งปัญญา
3. สมาชิกมีความเป็นอิสระหรือ "อัตนาภิบาล" (Autonomy) ในการดำเนินการเกี่ยวกับวิชาชีพ
4. สมาชิกจะต้องได้รับการศึกษาในระดับสูง (คือการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเป็นหลัก)
5. สมาชิกจะต้องประพฤติดี และมีจริยบรรณแห่งวิชาชีพ
6. จะต้องมีสถาบัน หรือองค์กรวิชาชีพเป็นแหล่งกลาง คอยสร้างสรรค้จรรโลงความมั่นคงแห่งวิชาชีพของสมาชิก

มาร์ค และคนอื่น ๆ ได้กล่าวถึงวิชาชีพชั้นสูงไว้ว่า

1. อาชีพชั้นสูงเป็นอาชีพที่ต้องมีการควบคุมเป็นพิเศษ
2. มีการเพิ่มพูนความรู้และฝึกอบรมอยู่เสมอ
3. มีการรักษาระดับมาตรฐานอย่างสูง บุคคลที่เข้ามาสู่อาชีพนั้นต้องได้รับการคัดเลือกเป็นพิเศษ
4. มีจริยวิชาชีพอย่างเคร่งครัด
5. มีฐานะทางสังคมอยู่ในระดับสูง และได้รับค่าตอบแทนในอัตราสูง
6. มีปัญหาอย่างมากในการประกอบอาชีพ
7. มีการค้นคว้าวิจัยภายในองค์กรวิชาชีพ และส่วนบุคคลอยู่เสมอ
8. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการศึกษาค้นคว้า และเป็นเทคนิคขั้นสูง
9. มีความรับผิดชอบอย่างสูง และเป็นการให้บริการแก่สาธารณะชน
10. มีความเป็นพี่น้องในกลุ่มอาชีพเดียวกัน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คิดแบบลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

11. มีการพัฒนาในการประกอบอาชีพ และมีใบรับรองวิชาชีพ⁵

สมาคมการศึกษาแห่งชาติอเมริกา ได้กำหนดลักษณะของวิชาชีพ กำหนดเกณฑ์ไว้ ดังนี้

1. วิชาชีพนั้นรวมถึงกิจกรรมทั้งหลายที่จำเป็นต้องใช้สติปัญญา
2. วิชาชีพต้องเป็นความรู้โดยเฉพาะ
3. วิชาชีพต้องมีการเตรียมการทางอาชีพ
4. วิชาชีพต้องมีการฝึกอบรมอย่างต่อเนื่องอยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า
5. วิชาชีพเป็นอาชีพตลอดชีวิต และเป็นสมาชิกที่ถาวรตลอดไป
6. วิชาชีพสร้างมาตรฐานในตัวเอง
7. วิชาชีพเป็นงานบริการที่ได้รับการยกย่องเหมือนบุคคลทั่วไปจะพึงได้รับ
8. วิชาชีพจะต้องมีความสัมพันธ์แนบแน่น เช่น องค์กรแห่งวิชาชีพ⁶

ฮอยล์ กล่าวว่า การสอนเป็นวิชาชีพชั้นสูง นั้นจะต้องมีลักษณะดังนี้

1. เป็นการให้บริการที่สำคัญแก่สังคม
2. ใช้วิธีการแห่งปัญญาในการประกอบอาชีพ
3. ต้องเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการและฝึกอบรมอยู่เสมอ
4. มีอิสระในการปกครองตนเอง
5. มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
6. มีความก้าวหน้าอยู่เสมอ⁷

เมื่อพิจารณาลักษณะต่าง ๆ ของวิชาชีพชั้นสูงตามที่บุคคลต่าง ๆ ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้น สรุปได้ว่า อาชีพครูเข้าเกณฑ์อยู่ในกลุ่มวิชาชีพชั้นสูงได้

เอกสารนี้ **สถาบันวิชาชีพครู** ไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้ ตามแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ข้อ 43 ได้กำหนดหลักการบริหารงานบุคคล ด้านการศึกษาไว้ว่า

ให้อัตระบบการบริหารงานบุคคลฝ่ายการศึกษา ให้สอดคล้องกับระบบบริหารงานบุคคลทางราชการ และสนับสนุนความก้าวหน้าในอาชีพแก่บุคลากรทางการศึกษาของรัฐ และของท้องถิ่น และให้มีสถาบันวิชาชีพทางการศึกษา เพื่อควบคุมส่งเสริมมาตรฐาน และจริยธรรมของผู้ประกอบอาชีพอีกทั้งทำหน้าที่พิทักษ์สิทธิตามกฎหมายของบุคลากรทางการศึกษาทั้งของรัฐ ของท้องถิ่น และของเอกชน ทั้งนี้ตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย^๑

จากแผนการศึกษาแห่งชาติ จะเห็นได้ว่า รัฐสนับสนุนให้มีสถาบันวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ สถาบัน หรือองค์กรวิชาชีพครูนั่นเอง

ความหมายขององค์กรวิชาชีพครู (Teacher Professional Organization)

องค์กร หมายถึง การที่กลุ่มคนตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป จัดตั้งโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะทำกิจกรรม เพื่อให้บริการแก่สมาชิกด้วยกัน โดยมีกฎเกณฑ์หรือกติกาวางไว้ให้สมาชิกยึดถือปฏิบัติร่วมกัน

1. องค์กรวิชาชีพ

หมายถึง สมาคม ชมรม สภา ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ เช่น

1.1 องค์กรวิชาชีพทางการศึกษา ได้แก่ ครูสภา สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมศึกษาสัมพันธ์ สมาพันธ์ครูประถมศึกษแห่งประเทศไทย สภาสมาคมผู้ปกครองและครูแห่งประเทศไทย ฯลฯ

1.2 องค์กรวิชาชีพอื่น ๆ เช่น เนติบัณฑิตยสภา สมาคมทนายความแห่งประเทศไทย สภากาชาด สมาคมสถาปัตยกรรม แพทยสภา ฯลฯ^๑

2. หลักการขององค์กรวิชาชีพครู

องค์กรวิชาชีพครูเป็นองค์กรที่จัดตั้งโดยครูได้รับการสนับสนุนโดยครูโดยมีวัตถุประสงค์ที่จะช่วยเหลือเพื่อนสมาชิกด้วยกัน ภารกิจหลักที่องค์กรวิชาชีพครูจะต้องปฏิบัติก็คือทำให้สมาชิก มีสวัสดิการ และสวัสดิภาพที่ดีขึ้น มีความรู้ความสามารถ มีประสิทธิภาพสามารถช่วยตนเองได้ นอกจากนี้ ยังต้องดำเนินการอื่น ๆ แทนสมาชิก ในเรื่องที่สมาชิกไม่สามารถดำเนินการได้เป็นรายบุคคล ทั้งนี้เพื่อรักษาผลประโยชน์ตลอดจนชื่อเสียงของสมาชิก เช่นเดียวกับ แพทยสภาสมาคม สมาคมสถาปัตยกรรม สมาคมวิศวกรรม ฯลฯ

3. องค์กรวิชาชีพครูในประเทศไทย

ปัจจุบันวิชาชีพครูในประเทศไทยทั้งภาครัฐบาล และเอกชนมีสมาคมอาชีพครูซึ่งถือว่ามี

^๑ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้เฉพาะเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เป็นองค์กรวิชาชีพครูอย่างมากมาย เช่นสมาคมผู้บริหารโรงเรียนประถมศึกษา สมาคมผู้บริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมครูวิทยาศาสตร์แห่งประเทศไทย ฯลฯ¹¹ องค์กรวิชาชีพครูของการศึกษาเอกชน ได้แก่สมาคมโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาแห่งประเทศไทย สมาคมสมาพันธ์การศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย สมาคมสหพันธ์โรงเรียนราษฎร์ สมาคมครูโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย สมาคมครูโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย สภาคริสต์จักรในประเทศไทย สมาคมครูคาทอลิกแห่งประเทศไทย ชมรมผู้บริหารเอกชน¹² แต่หน่วยงานหลักที่ถือเป็นองค์กรกลางหลักของอาชีพครู ก็คือ ครูสภา¹³

4. ประวัติความเป็นมาของครูสภา

4.1 ก่อนจัดตั้งครูสภา ครูสภามีประวัติอันยาวนานควบคู่กับกระทรวงศึกษาธิการ เจ้าพระยาภาสกรวงศ์ (พร บุนนาค) ได้จัดตั้ง "วิชาทานสถาน" ขึ้นในกรุงเทพมหานคร เมื่อพ.ศ. 2438 ทำการฝึกอบรมครู โดยให้ข้าสนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา (เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี) เป็นผู้ให้การฝึกอบรม อีก 5 ปีต่อมา นายตรวจแขวงบางกอกน้อย ธนบุรี ได้รับอนุญาตให้จัดตั้งสภาสำหรับครูขึ้นอีก เรียกว่า "สภาไทยจารย์" อันหมายถึงการประชุมและรับการอบรมทางวิชาการวิชาชีพครูในสมัยนั้น

ต่อมา ในปี พ.ศ. 2445 ทางราชการ คือ กรมการศึกษาดำเนินการในสมัยนั้นได้จัดตั้งสโมสรทางวิชาการของครูขึ้นเองที่โรงเรียนทวีธาภิเศกฝั่งธนบุรีให้ชื่อว่า "สามัคยาจารย์สโมสรสถาน" โดยท่านอธิบดีกรมการศึกษาดำเนินการพระยาวิสุทธิสุริยศักดิ์เป็นนายกสภา ในปีต่อไป เมื่อ พ.ศ. 2446 โดยย้ายสโมสรนี้ข้ามมาฝั่งพระนคร โดยตั้งอยู่ในโรงเรียนมัธยมวัดราชบูรณะ (โรงเรียนสวนกุหลาบวิทยาลัยปัจจุบัน) และในปีต่อมาพ.ศ. 2447 จึงได้จัดตั้งเป็นรูปสมาคมที่สมบูรณ์ชื่อว่า "สามัคยาจารย์สมาคม" โดยมีวัตถุประสงค์ใหญ่ 3 ประการคือ การให้สมาคมนี้เป็นแหล่งวิชาการของครูอาจารย์ เป็นที่สังสรรค์สโมสรของครูอาจารย์ โดยเฉพาะครูรุ่นใหม่ให้ได้ฝึกหัดการสมาคม และให้เป็นสโมสรกีฬาคนตรี และการบันเทิงของครู สมาคมนี้มีทั้งกรรมการโดยตำแหน่ง และกรรมการโดยเลือกตั้งจากครู

ในปี พ.ศ. 2447 นี้เอง สามัคยาจารย์สมาคมได้รับช่วงเอาหนังสือของสมาคมและให้สมาชิกของสมาคมมีสิทธิได้รับหนังสือวิทยาช่าฯ หนังสือวิทยาช่าฯ นั้นนับเป็นพิเศษสารรายเดือนทางวิชาชีพที่เก่าแก่ซึ่งยืนนานที่สุดฉบับหนึ่งมาจนบัดนี้ การดำเนินกิจกรรมของสมาคม นอกจากสมาชิกสมาคมจะมีสิทธิได้ฟังคำบรรยายทางวิชาการที่สมาคมจัดขึ้น และได้รับหนังสือวิทยาช่าฯ อันเป็นนิตยสารทางวิชาชีพครูเป็นประจำแล้ว สมาชิกยังมีสิทธิร่วมกิจกรรมในสโมสรต่าง ๆ ของสมาคมตามความสนใจของสมาชิก อันได้แก่ สโมสรภาษาอังกฤษ สามัคยาจารย์สมาคมในสมัยนั้น จึงเป็นสมาคมวิชาชีพครูอันมีเกียรติสูง และเกียรติคุณของสมาคมก็ยิ่งสูงเด่นยิ่งขึ้น เมื่อพระบาทสมเด็จพระ

พระมกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวเมื่อครั้งยังเป็นสมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร ได้ทรงรับ
 สามีคณาจารย์สมาคมนักเรียนหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์ เมื่อ พ.ศ. 2558

4.2 การจัดตั้งคุรุสภา ถึงแม้สมาคมนักเรียนหลวง จะดำเนินการก้าวหน้าเรื่องมาเกือบถึง
 ศตวรรษ แต่ก็ประสบกับความผันผวน เนื่องจากภาวะเศรษฐกิจสังคมเสื่อมโทรมหลังสงครามโลก
 ครั้งที่ 2 ทำให้ผู้ประกอบการวิชาชีพครูได้รับผลกระทบทางเศรษฐกิจความฝืดเคืองในการดำรงชีพและ
 ความรู้สึกถึงความไม่ก้าวหน้าในอาชีพ ทำให้ครู ๆ มีความรู้ ทิ้งอาชีพครูหันไปประกอบอาชีพอื่น
 ทำให้รัฐบาลในสมัยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 หันมาหาทางแก้ปัญหาของครูอย่างจริงจัง ได้มีการ
 ตราพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 ขึ้น และพระราชบัญญัตินี้ให้ มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันที่
 16 มกราคม พ.ศ. 2488 สารสำคัญของพระราชบัญญัตินี้คือ ให้มีสภาในกระทรวงศึกษาธิการ เรียก
 ว่าคุรุสภา เป็นนิติบุคคล ให้ครูทุกคนเป็นสมาชิกของคุรุสภา หน้าที่ของคุรุสภาที่กำหนดไว้ใน
 กฎหมายฉบับนี้ ก็มุ่งให้ปฏิบัติหน้าที่เดิมของสมาคมนักเรียนหลวงในเรื่องสมาคมนักเรียนหลวง ใน
 ขณะเดียวกันก็ทำหน้าที่ให้ความเห็นในเรื่องนโยบายการศึกษาและการวิชาการศึกษาทั่วไป แก่
 กระทรวงศึกษาธิการ ควบคุมจรรยาบรรณของครูและครอบครัวครูให้ได้รับความช่วยเหลือตามควร
 ส่งเสริมความรู้ และความสามัคคีของครูและที่สำคัญก็คือทำหน้าที่แทน ก.พ. เกี่ยวกับการบริหารงาน
 บุคคลครู

เนื่องจากหน้าที่ของคุรุสภาที่ตั้งขึ้นใหม่กว้างขวาง และครอบคลุมกิจกรรมของสมาคมนักเรียน
 อาจารย์สมาคมนักเรียนหลวงทั้งหมด กระทรวงศึกษาธิการจึงตกลงให้รวมกิจกรรมของสมาคมนักเรียน
 อาจารย์สมาคมนักเรียนหลวงกับคุรุสภา โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการทำหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เรื่อง
 สมาคมนักเรียนหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์เลิกสัม เพราะรวมกิจการเข้ากับคุรุสภา เมื่อวันที่ 30
 มกราคม 2488 เพื่อให้ให้นำความไปกราบทูลพระกรุณาเพื่อทรงทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทฯ ในฐานะ
 ที่สมาคมนักเรียนหลวงในพระบรมราชูปถัมภ์ และได้รับตอบเมื่อวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2488
 สมาคมนักเรียนหลวงจึงเข้าร่วมกับคุรุสภา ตั้งแต่วันที่ 4 พฤษภาคม 2488 เป็นต้นมา¹⁴

5. สมาชิกภาพแห่งคุรุสภา

สมาชิกคุรุสภามี 3 ประเภท คือ สมาชิกสามัญ สมาชิกวิสามัญ และสมาชิกสมทบ คณะ
 กรรมการอำนวยการคุรุสภาอาจแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ได้ คุณสมบัติทั่วไปของสมาชิก สอดคล้อง
 กับคุณสมบัติทั่วไปของผู้จะเข้ารับราชการ แต่คุณสมบัติเฉพาะแตกต่างกัน¹⁵

5.1 สมาชิกสามัญ จะเป็นได้เฉพาะครุตามตรา 24 พระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488
 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 ดังนี้

- (1) ข้าราชการครู
- (2) ข้าราชการกรุงเทพมหานคร ซึ่งดำรงตำแหน่งประจำในสถาน

ศึกษาของกรุงเทพมหานคร

(3) ผู้ทำการสอนในสถานศึกษา ที่อยู่ในความควบคุมของกระทรวงศึกษาธิการและได้รับเงินเดือนประจำ¹⁶

5.2 สมาชิกวิสามัญ คือครูดังกล่าวตามข้อ 5.1 แต่ไม่มีวุฒิต่างครุ หรือ ไม่สำเร็จชั้นอุดมศึกษา มีจำนวนน้อย ส่วนใหญ่จะมีอยู่ในสถานศึกษาเอกชน

5.3 สมาชิกสมทบ คือผู้ที่มีคุณวุฒิเป็นครุได้ แต่ไม่ได้เป็นครุ หรือผู้เคยเป็นสมาชิกสามัญหรือวิสามัญ แต่พ้นจากอาชีพครุ ไม่มีสิทธิเป็นสมาชิกสามัญตามกฎหมาย ก็มีสิทธิสมัครเป็นสมาชิกต่อไป โดยเปลี่ยนประเภทมาเป็นสมาชิกสมทบ

มีการกำหนดไว้ในกฎหมาย ให้คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภามีอำนาจแต่งตั้งสมาชิกกิตติมศักดิ์ได้ ตั้งแต่คุรุสภาตั้งขึ้นมา 45 ปี คุรุสภาได้เคยแต่งตั้ง จอมพล ป.พิบูลสงคราม เป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ และในปี 2533 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงรับเป็นสมาชิกกิตติมศักดิ์ของคุรุสภาตามที่สำนักงานเลขาธิการคุรุสภากราบบังคมทูล

6. การบริหารงานของคุรุสภา คุรุสภาได้ออกร่างการบริหารงานบุคคลไปให้ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู กระทรวงศึกษาธิการ ตั้งแต่วันที่ 13 ตุลาคม 2523 อันเป็นผลเนื่องมาจากพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการครู พ.ศ.2523 ดังนั้น คุรุสภาจึงได้พยายามที่จะปรับปรุงระบบการบริหารงานและโครงสร้างของคุรุสภาเสียใหม่ให้เหมาะสมกับหน้าที่และภารกิจ ที่ยังคงต้องปฏิบัติ ตามพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว 6 ครั้ง¹⁷

คณะกรรมการคุรุสภาเป็นผู้ใช้อำนาจในการบริหารคุรุสภา และเป็นนิติบุคคลด้วย ได้กำหนดโครงสร้างการบริหารงานคุรุสภา ดังนี้

ระดับชาติ

ได้แก่คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ประกอบด้วยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ เป็นประธาน ปลัดกระทรวงศึกษาธิการ เป็นรองประธาน เลขาธิการเป็นกรรมการและเลขานุการของคณะกรรมการโดยตำแหน่ง กรรมการโดยตำแหน่งอีกส่วนหนึ่ง คือ อธิบดีหรือหัวหน้าหน่วยงานเทียบเท่ากรมในกระทรวงศึกษาธิการ ส่วนกรรมการซึ่งเลือกตั้งมาจากครุโดยตรง มีจำนวน 10 คน คือ กรรมการเลือกตั้งจากครูสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 4 คน ข้าราชการครูสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ (ไม่รวม สปช.) 2 คน ครูโรงเรียนเอกชน 2 คน ครูโรงเรียนเทศบาลทั่วประเทศ 1 คน และครูสังกัดกรุงเทพมหานคร 1 คน กรรมการผู้แทนครูที่มาจากการเลือกตั้งจะดำรงตำแหน่งคราวละ 4 ปี

เมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2536 คณะกรรมการการศึกษา สภาผู้แทนราษฎร ได้มีการประชุม พิจารณาคำร่างพระราชบัญญัติครูฉบับใหม่ ซึ่งปรับปรุงมาจากพระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 เพื่อให้เอื้อต่อการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวกำหนด เกี่ยวกับโครงสร้างของคณะกรรมการอำนวยการครูสภาว่า จะมีกรรมการทั้งสิ้น 29 คน โดยมีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการเป็นประธาน และมีรัฐมนตรีว่าการทบวงมหาวิทยาลัยเป็นรองประธาน ส่วนกรรมการจะมาจากอธิบดี หรือเลขาธิการสำนักงานในกระทรวงศึกษาธิการ 5 คน ผู้แทนครูจากสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ 4 คน กรมสามัญศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรมอาชีวศึกษา กรมการฝึกหัดครู สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล กรมการศึกษานอกโรงเรียน กรมพลศึกษา กรมศิลปากร กรุงเทพมหานครและเมืองพัทยา หน่วยงานละ 1 คน ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 คน และมีเลขาธิการครูสภาเป็นกรรมการและเลขานุการ

สำนักงานเลขาธิการครูสภาเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งสำนักงาน ให้แก่คณะกรรมการอำนวยการครูสภา เป็นศูนย์กลางของการติดต่อประสานงาน เพื่อให้การดำเนินงาน ตามนโยบายของคณะกรรมการอำนวยการครูสภา เลขาธิการครูสภาเป็นผู้บังคับบัญชา เจ้าหน้าที่ในสำนักงาน ขึ้นตรงต่อประธานกรรมการอำนวยการครูสภา

ระดับท้องถิ่น

1. คณะกรรมการครูสภาจังหวัด ประกอบด้วยศึกษาธิการจังหวัด และ ผู้อำนวยการการประถมศึกษาจังหวัดเป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีผู้แทนครูซึ่งเลือกตั้งมาจากครูทุกสังกัดในจังหวัด มีกรรมการจำนวนไม่เกิน 19 คน ตามจำนวนครูสังกัดต่าง ๆ ในจังหวัด คณะกรรมการครูสภาจังหวัด มีหน้าที่ควบคุมดูแลและปฏิบัติหน้าที่ในด้านวิชาชีพ และสวัสดิการของครูตามที่คณะกรรมการอำนวยการครูสภามอบหมาย

ให้ใช้สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด เป็นสำนักงานคณะกรรมการครูสภาจังหวัด และศึกษาธิการจังหวัด เป็นเจ้าหน้าที่ครูสภาจังหวัด ปฏิบัติหน้าที่ด้านธุรการ โดยประสานในส่วนจังหวัด

2. คณะกรรมการครูสภาอำเภอ ประกอบด้วยศึกษาธิการอำเภอ และหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอหรือกิ่งอำเภอ เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และมีผู้แทนครูซึ่งเลือกตั้งจากครูทุกสังกัดในอำเภอเป็นกรรมการ อยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี แต่ละอำเภอมีกรรมการไม่เกิน 15 คนตามจำนวนครูสังกัดต่าง ๆ ในอำเภอ คณะกรรมการครูสภาอำเภอ มีหน้าที่ดูแล และปฏิบัติหน้าที่ในด้านวิชาชีพตามที่คณะกรรมการอำนวยการตามครูสภามอบหมาย ให้ใช้สำนักงานศึกษาธิการอำเภอ เป็นสำนัก

งานคณะกรรมการคุรุสภาอำเภอ และศึกษาธิการอำเภอเป็นคุรุสภาอำเภอ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ในด้านการจัดการและการประสานงาน ในส่วนอำเภอ¹⁸

3. คณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้ ออกระเบียบว่าด้วยคณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 เมษายน 2530 เป็นต้นไป

3.1 คณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานครในสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ประกอบด้วย

3.1.1 กรมการฝึกหัดครู

3.1.2 กรมสามัญศึกษา

3.1.3 กรมอาชีวศึกษา

3.1.4 สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

3.1.5 สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

3.1.6 สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล

3.1.7 กรมศิลปากร

3.1.8 กรมการศึกษานอกโรงเรียน

3.1.9 สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ กรมวิชาการ กรมการศาสนา กรมพลศึกษา สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู และสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ

3.1.10 สำนักงานเลขาธิการคุรุสภาและองค์การค้ำคุรุสภา

3.2 คณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร ในสังกัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย

3.2.1 สำนักงานการศึกษากรุงเทพมหานคร

3.2.2 สำนักงานเขตของกรุงเทพมหานครทุกเขต

กรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร มีจำนวนมากขึ้นต่างกันทั้งนี้เพราะสภาพของกรุงเทพมหานครแต่ละสังกัดต่างกัน ดำรงในตำแหน่งคราวละ 4 ปี ทุกคณะ¹⁹

3.3 คณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานครในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยคณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2532 ข้อ 4

ให้ยกเลิกความในข้อ 9 แห่งระเบียบคุรุสภาว่าด้วยคณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม ข้าราชการที่มีคดีเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อ 9 คณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานครในสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา
เอกชน ประกอบด้วย ผู้อำนวยการกองโรงเรียนสามัญศึกษา ผู้อำนวยการกองทุน และ
สวัสดิการ ผู้อำนวยการกองโรงเรียนอาชีวศึกษา เลขานุการกรม ผู้อำนวยการกองโรงเรียน
นโยบายพิเศษ หัวหน้าหน่วยศึกษานิเทศก์และนายกสมาคม ประธานสมาคมที่เกี่ยวกับ
ครูหรือผู้บริหารสถานศึกษาเอกชน จำนวน 4 คน เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และสมา
ชิกคุรุสภาในสถานศึกษาเอกชนที่ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ผู้ดำรงตำแหน่งผู้บริหาร
สถานศึกษา จำนวน 9 คน และดำรงตำแหน่งครูอาจารย์ จำนวน 9 คน เป็น กรรมการ²⁰

7. อำนาจหน้าที่คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา

คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา เป็นผู้มีอำนาจและปฏิบัติหน้าที่ของคุรุสภาตามมาตรา
6 แห่งพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 ดังนี้

1. ให้ความเห็นแก่กระทรวงศึกษาธิการ ในเรื่องการจัดการศึกษาโดยทั่วไปหลักสูตร
แบบเรียน อุปกรณ์ประกอบการเรียนการสอน การฝึกอบรม การวัด และการประเมินผลการศึกษา
การนิเทศการศึกษาเรื่องที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการจัดการศึกษา

2. ควบคุมและสอดส่องจรรยาบรรณ และวินัยของครู พิจารณาโทษครูผู้ประพฤติ
ผิด และพิจารณาคำร้องทุกข์ของครู

3. พิจารณาสถานที่ของครูภายในขอบเขตที่กฎหมายกำหนด

4. ส่งเสริมให้ครูได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ตามสมควร

5. พัฒนาความรู้ ความสามารถ คุณภาพและประสิทธิภาพของครู²¹

8. อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร

คณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานครในกรมต่างๆในสำนักงานการศึกษา
กรุงเทพมหานครในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาและองค์การคุรุสภา มีอำนาจหน้าที่ปฏิบัติตาม
นโยบายของคุรุสภาในขอบเขตของกฎหมาย และระเบียบต่าง ๆ ของคุรุสภา ดังต่อไปนี้

1. ปฏิบัติงานด้านมาตรฐานวิชาชีพครูด้านวิชาการ ด้านสวัสดิการ ด้านบริการและ
พินัยสิทธิในการประกอบอาชีพครูภายในกรมหรือสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา และองค์การคุ
รุสภา

2. เสนอแนวทางการดำเนินงานต่อคณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา

3. ประสานงานกับหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อประโยชน์ของสมาชิก

4. อนุมัติแผนงานของคุรุสภากรุงเทพมหานครในกรม หรือสำนักงานการศึกษากรุงเทพ

มหานคร หรือในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาและองค์การค้ำคุรุสภาแล้วแต่กรณี

5. แต่งตั้งกรรมการที่ปรึกษาหรืออนุกรรมการ เพื่อทำกิจการ หรือ พิจารณาเรื่องต่าง ๆ ภายในขอบเขตแห่งระเบียบนี้ ตามสภาพและความจำเป็น

6. ออกข้อบังคับเพื่อให้เป็นประโยชน์แก่สมาชิก ตามความเห็นของคณะกรรมการการคุรุสภาอันอยู่ภายในของเขตแห่งระเบียบนี้

7. ควบคุมดูแลทรัพย์สินของคุรุสภากรุงเทพมหานคร ในกรม หรือในสำนักงานการกรุงเทพมหานครหรือในสำนักงานเลขาธิการคุรุสภาและองค์การค้ำคุรุสภา แล้วแต่กรณีให้เป็นไปตามระเบียบคุรุสภา

อนึ่งคณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานครเป็นกรรมการบริหารกองทุนกรุงเทพมหานคร ตามระเบียบคุรุสภาว่าด้วยกองทุนคุรุสภากรุงเทพมหานครด้วย²²

ในการดำเนินการของคณะกรรมการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ เพื่อจะยังประโยชน์ให้เกิดขึ้นแก่สมาชิก โดยสรุป มีหน้าที่ดำเนินการ 2 ประเภท คือ

1. ด้านวิชาชีพครู หรือส่งเสริมวิชาการ

2. ด้านสวัสดิการและบริการ²³

คุรุสภาจึงจัดสรรรายได้จากแหล่งต่าง ๆ มาดำเนินการ คือ

1. องค์การค้ำคุรุสภา ได้จัดหาเงินผลประโยชน์ เพื่อตั้งเป็นกองทุนมูลนิธิคุรุสภาในจังหวัดต่าง ๆ

2. เงินค่าธรรมเนียมต่าง ๆ จากสมาชิกในการใช้บริการของคุรุสภา เช่น ค่าสมัครเป็นสมาชิก ช.พ.ค. ช.พ.ส. ฯลฯ²⁴

3. ค่าบำรุงสมาชิกคุรุสภา แต่เดิมเก็บเงินค่าบำรุงสมาชิกคนละ 20 บาท ต่อปี ต่อมาในปี พ.ศ.2520 คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ได้มีมติให้ยกเลิกการเก็บเงินค่าบำรุงสมาชิก จนกระทั่งในปี พ.ศ.2525 คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภา ได้มีมติให้เก็บเงินค่าบำรุงสมาชิกอีกครั้งหนึ่ง โดยได้ออกระเบียบคุรุสภาว่าด้วยเงินค่าบำรุงสมาชิกคุรุสภา พ.ศ.2529 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2529²⁵ เป็นต้นไป (ระเบียบข้อ 1) และ ให้เก็บเงินค่าบำรุงตั้งแต่ปีงบประมาณ 2530 เป็นต้นไป (ระเบียบข้อ 22) สมาชิกคุรุสภาต้องชำระเงินค่าบำรุงเป็นรายปีในอัตราปีละ 50 บาท หรือชำระค่าบำรุงตลอดชีพครั้งเดียว 500 บาท (ระเบียบข้อ 4)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

9. สถาบันวิชาชีพครูในต่างประเทศ

การจัดองค์กรครูในต่างประเทศมีโครงสร้างการบริหารงานไม่เหมือนของครูสภาที่ผูกพันอย่างแน่นกับกระทรวงศึกษาธิการ องค์กรครูของต่างประเทศก่อตั้งเป็นเอกเทศคล้ายกับสหภาพแรงงาน จึงทำให้องค์กรครูของต่างประเทศมีความคล่องตัวในการทำงานในการต่อสู้เพื่อสิทธิอันพึงได้ของครู เช่น เงินเดือน สวัสดิการ สิทธิทางการเมืองในฐานะเป็นพลเมือง²⁶

ประเทศญี่ปุ่น มีองค์กรวิชาชีพครู และหน่วยงานที่ครูสังกัด เป็นผู้ตรวจสอบคุณภาพความสามารถของครู และครูจะต้องพยายามทำให้สังคมเชื่อถือและยอมรับครู ในฐานะที่ครูเป็นผู้ประกอบวิชาชีพชั้นสูง มีสหภาพครูที่พยายามส่งเสริมรักษา ป้องกันบทบาทและฐานะของครู คือ สหภาพครูญี่ปุ่น (Japan Teachers' Union)

ประเทศสหรัฐอเมริกา มีสถาบันผู้ประกอบอาชีพครูแห่งชาติ (National Council of Accreditation of Teacher Education) ซึ่งสถาบันนี้ได้กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูจะต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูก่อนที่จะทำการสอน สิ่งสำคัญในการออกใบอนุญาต คือ ต้องศึกษาตามหลักสูตรที่กำหนดการอบรมตามที่กำหนด พิจารณาประสบการณ์ก่อนได้รับอนุญาต มีใบรับรองการฝึกงานจากสถานศึกษา

ประเทศนิวซีแลนด์ มีองค์กรครูที่ชื่อว่า New Zealand Education Institute (NZEI) เป็นองค์กรซึ่งครูในโรงเรียนได้ออกเสียงเลือกตัวแทนโรงเรียน เรียกว่า School Lisson Officer และผู้แทนโรงเรียนจะเชื่อมโยงระหว่างครูในโรงเรียนกับองค์กรสาขา และคัดเลือกกรรมการสาขาทำหน้าที่บริหารจัดการต่อกับสำนักงานใหญ่ระดับชาติ

ประเทศอินโดนีเซีย มีองค์กรครูชื่อ Persatuan Guree Republic of Indonesia (PGR) เป็นองค์กรครูที่ใหม่และมีอิทธิพลมาก มีบทบาททางการเมืองสูงพอที่จะทำให้พรรคการเมืองกำหนดนโยบายให้สอดคล้องกับ PGR ได้และยังเป็นสมาชิกของ PGR จะมีฐานะในสังคมสูง สามารถต่อรองกับรัฐบาลเพื่อครูได้ และยังได้รับงบประมาณพิเศษจากรัฐบาล มาใช้ในการบริหารงานขององค์กร PGR ด้วย

ประเทศสิงคโปร์ มีองค์กรครูชื่อว่า Singapore Teachers' Union (STU) เป็นองค์กรที่มีการต่อสู้ และการบริการเพื่อครูอย่างแท้จริง มีการสร้างนิคมครูให้ครูอยู่เป็นกลุ่มก้อน ในอัตราค่าเช่าซื้อราคาถูก

จะเห็นได้ว่า การยกระดับวิชาชีพครูของประเทศต่าง ๆ มีหลักการคล้ายคลึงกัน คือมีสถาบันวิชาชีพครูเป็นผู้ควบคุมดูแล และส่งเสริมวิชาชีพครู ดำเนินการต่าง ๆ เพื่อสิทธิ สวัสดิการต่าง ๆ เพื่อให้ครูได้มีฐานะการดำรงอยู่ในสังคมด้วยดี ส่วนมากสถาบันวิชาชีพครู ของต่างประเทศจะเป็นองค์กรอิสระที่มี การบริหารงานเป็นเอกเทศคล้ายสหภาพแรงงาน การดำเนินงานจึงคล่องตัว

สามารถต่อสู้เพื่อสิทธิอันชอบธรรมที่ครูพึงได้ ซึ่งการดำเนินการของแต่ละประเทศก็จะมีปัญหาแตกต่างกัน โดยเฉพาะประเทศที่มีครูเป็นสมาชิกจำนวนมาก แต่การดำเนินการขององค์กรวิชาชีพครูต่าง ๆ จะทำเพื่อผลประโยชน์ของครู²⁷

"องค์กรวิชาชีพครู" จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อวิชาชีพครู การที่วิชาชีพครูจะเจริญได้นั้น องค์กรวิชาชีพครูจะต้องมีความแข็งแกร่งอย่างเพียงพอ เพื่อที่จะได้เป็นศูนย์กลางในการยกระดับวิชาชีพครูให้สูงขึ้นเท่าเทียมกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ²⁸

ปัญหาวิชาชีพครู

จากการประชุมสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู เมื่อวันที่ 16-18 กรกฎาคม 2523 พอสสรุป ปัญหาเกี่ยวกับวิชาชีพครู ดังนี้

1. ปัญหาครูมีคุณภาพต่ำ ยังไม่เป็นที่น่าพอใจ แบ่งเป็น 3 ข้อ คือ

(1) ประสิทธิภาพในการสอนของครูยังไม่เป็นที่น่าพอใจ ครูยังใช้วิธีสอนแบบการบรรยายเป็นส่วนใหญ่ ยังไม่เปลี่ยนบทบาทให้เหมาะสมกับการพัฒนาการ และเทคโนโลยี ตลอดจนหลักสูตรและแนวการสอนใหม่ ๆ ที่ครูจำเป็นต้องมีความรู้ และสามารถ ปฏิบัติได้

(2) จริยธรรม และความเป็นปราชญ์บุคคลเสื่อมลง ครูไม่ได้เป็นแบบอย่างที่ดีของเด็ก ครูไม่ได้ปฏิบัติตนให้เป็นที่เคารพของบุคคลในชุมชน

(3) ทักษะคติและศรัทธาต่อวิชาชีพครู ทั้งของครูเองและประชาชนที่มีต่อวิชาชีพครูยังอยู่ในระดับต่ำ²⁹

2. ปัญหาวิชาชีพครูไม่มีมาตรฐาน สรุปได้ดังนี้

(1) การคัดเลือกบุคคลเข้ามาศึกษาวิชาชีพครู รวมทั้งการคัดเลือกบุคคล เข้ามาประกอบวิชาชีพครู ยังไม่มีมาตรฐานที่ชัดเจน มิได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำไว้ ดังนั้นจึงดูเหมือนว่าใคร ๆ ก็มาประกอบอาชีพครูได้

(2) ภาวะทางเศรษฐกิจ ตลอดจนขวัญและกำลังใจของครูไม่ดีพอ เนื่องจากราชได้ต่ำ ครูจึงไม่สามารถทุ่มเทแรงงานทั้งหมดให้กับการสอนได้ นอกจากนี้ ครูยังได้รับสวัสดิการไม่ดีพอ ไม่มีผู้ใดปกป้องสิทธิของครูอย่างจริงจัง และการที่อาชีพครูมีราชได้น้อย จึงเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่ง ที่ทำให้คนมีความสามารถไม่มาเป็นครู

(3) การประสานงานกันระหว่างหน่วยงานผลิตครู หน่วยงานใช้ครูยังไม่ดีพอ ทำให้เกิดความไม่สอดคล้องกัน นอกจากนี้ ระหว่างหน่วยงานผลิตครูต่างสังกัดก็ยังมีคุณภาพไม่เท่าเทียมกัน รวมทั้งการใช้ครูก็ยังไม่กระจายทำให้เกิดความเสมอภาคกัน

(4) ระบบการควบคุมและส่งเสริมวิชาชีพครู ตามแนววิธีการดำเนินการ ของข้าราชการพลเรือน ยังไม่มีการส่งเสริมสมรรถภาพการสอนของครู การตรวจสอบควบคุมมักมุ่งดูที่ความเรียบร้อยทางด้านวัตถุเป็นส่วนใหญ่ เกณฑ์ต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น ส่วนใหญ่เป็นด้านการตรวจทางด้านปริมาณ ยังไม่มีการตรวจสอบทางคุณภาพอย่างแท้จริง ไม่ทำให้ทัศนคติและสมรรถนะในการสอนดีขึ้น

(5) การสนับสนุนครูประจำการยังมีอยู่น้อยมาก ครูมีความรักในวิชาชีพครู จะแสดงความสามารถในวิชาชีพครู ด้วยการเตรียมการสอน การค้นคว้า แต่จะต้องจัดซื้อ จัดหาวัสดุต่าง ๆ ด้วยทุนของตนเอง

(6) ผู้บริหารและการบริหารโรงเรียน เป็นองค์ประกอบที่สำคัญที่จะส่งผลโดยตรง ต่อขวัญและกำลังใจของครู ระบบการบริหารที่ดีย่อมจะช่วยให้การปฏิบัติหน้าที่การสอนได้มีประสิทธิภาพ ในทางตรงข้าม หากผู้บริหารขาดความกระตือรือร้นที่จะแสวงหาแนวทางในการส่งเสริมขวัญและกำลังใจครู ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการสอนของครูย่อมเกิดขึ้นไม่ได้ มูลเหตุของปัญหา ได้แก่³⁰

1. การผลิตครู

1.1 สถาบันผลิตครู ปัจจุบันสถาบันผลิตครูอยู่ในความรับผิดชอบ 2 หน่วยงาน คือ

1.1.1 กระทรวงศึกษาธิการ ได้แก่ กรมการฝึกหัดครู (สถาบันราชภัฏ) สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลิตศึกษา กรมศิลปากร กรมอาชีวศึกษา

1.1.2 ทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ คณะครุศาสตร์หรือคณะศึกษาศาสตร์ของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ คือ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง มหาวิทยาลัย สุโขทัยธรรมาธิราช มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร รวมวิทยาเขตบางเขน ปทุมวัน ผลิตศึกษา บางแสน (มหาวิทยาลัยบูรพา) พิษณุโลก (มหาวิทยาลัยนเรศวร) มหาสารคาม และ สงขลา

จะเห็นได้ว่า รัฐให้ความสำคัญต่อวิชาชีพครูมาก รัฐเป็นผู้จัดการศึกษาด้านการฝึกหัดครู แต่ผู้เคี้ยว โดยได้กำหนดไว้ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520 ดังนี้

19. รัฐเป็นผู้จัดการฝึกหัดครูทุกระดับ และพึงดำเนินการผลิตครู เพื่อให้สถานศึกษาต่าง ๆ มีครูผู้สามารถให้การศึกษา โดยสมบูรณ์ตามความมุ่งหมายตามแผนการศึกษาแห่งชาติ รัฐพึงใช้มาตรการพิเศษคัดเลือกบุคคลที่จะเข้าศึกษาการฝึกหัดครู ทั้งนี้

เพื่อให้ได้บุคคลที่มีสติปัญญา ความเหมาะสม และมีความสามารถที่จะเป็นครู³¹

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น มิอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์อื่นใด ๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังเป็นสื่อที่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และโครงสร้างของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.2 หลักสูตรการผลิตครู

ก. ทบวงมหาวิทยาลัย มีโครงสร้างตามสัดส่วนตามเกณฑ์ของทบวงมหาวิทยาลัย คือ มีจำนวนหน่วยกิตอย่างน้อย 120 หน่วยกิต และอย่างมากไม่เกิน 150 หน่วยกิต ประกอบด้วย

- วิชาพื้นฐานทั่วไป ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
- วิชาชีพ ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
- วิชาเฉพาะ
- วิชาเอก ไม่น้อยกว่า 30 หน่วยกิต
- วิชาโท ไม่น้อยกว่า 15 หน่วยกิต
- วิชาเลือกเสรี ไม่น้อยกว่า 5 หน่วยกิต³²

ข. กรมการฝึกหัดครู ใช้หลักสูตรของสภาการฝึกหัดครู ฉบับปรับปรุง 2536 อนุมัติ เมื่อ 31 มีนาคม 2536 มีสัดส่วนของกลุ่มวิชาต่างๆ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1

ตารางโครงสร้างหลักสูตรวิทยาลัยครู สาขาวิชาการศึกษา³³

ระดับ หมวดวิชา	ปริญญาตรี 120-150 นก.	อนุปริญญา 70-90นก.	ปริญญาตรี (หลังอนฯ) 60-80นก.
1. พื้นฐานทั่วไป	40	16	24
-กลุ่มวิชาภาษาและการสื่อสาร	10	4	6
- กลุ่มวิชามนุษยศาสตร์	10	4	6
-กลุ่มสังคมศาสตร์	10	4	6
-กลุ่มคณิตศาสตร์วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยี	10	4	6
2. เฉพาะด้าน	80	58	48
-กลุ่มวิชาเนื้อหา (วิชาเอก)	45	35	30
-กลุ่มวิชาปฏิบัติการและฝึกประสบการณ์ วิชาชีพ	10	8	8
- กลุ่มวิชาชีพครู	25	15	10
3. วิชาเลือกเสรี	10	6	6
หน่วยกิตรวม	130	80	78

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีการเผยแพร่สิ่งนี้ออกไป และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1.3 อาจารย์ผู้สอนวิชาชีพครู อาจารย์ผู้สอนในสถาบันวิทยาลัยครู นับว่ามีบทบาทสำคัญ ซึ่งในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้เป็นวิชาชีพชั้นสูง³⁴ และจากรายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู เมื่อวันที่ 16-18 กรกฎาคม 2523 ณ โรงแรมไทยไฮเทล ได้ข้อสรุปว่า อาจารย์วิทยาลัยครู ยังไม่ค่อชอบสอนวิชาชีพครู แต่กลับยินดีที่จะสอนวิชาชีพที่เป็นเนื้อหาวิชาครู เพื่อส่งเสริมวิชาชีพตนเอง³⁵

เอกวิทย์ ณ ถลาง ได้กล่าวว่ ครูของครูในวิทยาลัยครูทั้งหลายมีหลายรูปแบบ คนหนุ่มคนสาวมีไฟแรง แต่มีประสบการณ์น้อย และรู้จักชีวิตในโรงเรียนน้อย มีความรู้ทางภาคทฤษฎีในสาขาวิชาต่าง ๆ สูง ถึงแม้ในระหะหลังเราได้ครูที่มีประสบการณ์ ศึกษานิเทศก์ที่มีประสบการณ์ร่วมเป็นคณาจารย์ของวิทยาลัยเพิ่มมากขึ้น แต่ก็สาบสูญไป รวมทั้งอาจารย์ในวิทยาลัยครูในระหะหลังค่อนข้างจะห่ออนในวิชาการศึกษา ไม่ภูมิใจในวิชาการศึกษา และมุ่งหาความเข้ม ความเป็นเลิศในวิชาแขนงต่าง ๆ ซึ่งไม่เพียงแต่วิทยาลัยครูเท่านั้น แม้แต่มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ซึ่งเคยเข้มมากทางด้านการศึกษาคเคยเป็นผู้นำทางนี้ ตอนนี่ก็เรื้อย ๆ ไป กลับไปดิเค้นทางอื่น อาจเป็นเหตุให้วงการอาชีพครู ไม่ค่อภูมิใจในอาชีพครู ไม่ค่อเห็นความขลังของศาสตร์และศิลป์ในวิชาครู³⁶

1.4 นิสิตนักศึกษาครู สมัยก่อนอาชีพครูเราได้คัดเลือกตั้งแต่เริ่มเรียนในระดับมัธยม แต่บัดนี้การรับคนเข้าเรียนครูเปลี่ยนไป ไม่ได้คัดเลือกความประพฤติ นิสัยตั้งแต่แรก³⁷ ประกอบกับวัตถุนิยมของโลกปัจจุบันที่แพร่สะพัดอยู่อย่างมากมาย และให้อิทธิพลอย่างรุนแรงนั้น ทำให้คนรุ่นใหม่ไม่น่าพาและไม่นิยมที่จะประกอบอาชีพครูมากนัก ค่วบ่งชี้ที่สำคัญคือ การสอบคัดเลือกเข้าสู่ระดับอุดมศึกษานั้น เลือกเรียนวิชาการศึกษาเป็นอันดับสุดท้าย ซึ่งแสดงว่าผู้ที่ประเมินตัวเองว่าอาจจะเป็นหัวหน้าของประเทศได้นั้น จะเลือกอาชีพอื่นก่อน และเลือกอาชีพครูทีหลัง³⁸

2. การใช้ครู

2.1 การคัดเลือกและการบรรจุแต่งตั้งครู การประสานงานหน่วยงานผลิตครูด้วยกัน และระหว่างหน่วยงานผลิตครู กับหน่วยงานใช้ครูก็ยังไม่สอดคล้องกัน กล่าวคือการผลิตครูในบางระดับผลิตออกมามากมาย จบออกมาแล้วล้นงาน และได้คุณภาพไม่สอดคล้องกับความต้องการของผู้ใช้ สมัยก่อนมีการส่งเสริมให้คนเก่ง เรียนหนังสือดี เป็นเด็กดี ได้ทุนมาเป็นนักเรียน สัญญาว่าเมื่อจบแล้วค่อกลับไปเป็นครู โดยจะมีตำแหน่งไว้ให้ แต่บัดนี้ตำแหน่งต่าง ๆ ไม่ว่าง คนที่จะมาเป็นครูต้องสอบเข้าทุกคน ซึ่งการรับคนเข้ามาทำงานค่อระบบการสอบ โคอไม่ดูประวัติเคิม (Past Record) เป็นการทำให้ไม่มั่นใจว่าจะได้คนดีมาเป็นครู ในการสอบเข้าบรรจุและแต่งตั้งเป็นข้าราชการครูกรมต่าง ๆ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูเป็นผู้นำหนดมาตรฐานตำแหน่งต่าง ๆ ในการคัดเลือกในการบรรจุแต่งตั้งครูโรงเรียนเอกชนนั้น ส่วนใหญ่อยู่ภายใต้การตัดสินใจของผู้รับใบ

อนุญาตว่าจะขออนุญาตให้ใครเป็นครูจากสาขาวิชาการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เนื่องจากครูโรงเรียนเอกชนมีฐานะเป็นลูกจ้าง ความผูกพันระหว่างโรงเรียนกับครู เป็นไปอย่างหลวม ๆ โรงเรียนต่าง ๆ ประสบปัญหาการเข้าออกของครูในอัตราค่อนข้างสูง⁴⁰

2.2 การพัฒนาครู หมายถึงกระบวนการส่งเสริมให้ครูที่ปฏิบัติงานอยู่แล้ว ได้เพิ่มพูนความรู้ ความชำนาญ และความสามารถเพิ่มขึ้น เพื่อให้งานมีประสิทธิภาพสูงขึ้น⁴¹ สกฤต ศรีพรหม กล่าวในการให้สัมภาษณ์ว่า อิงทุกวันนี้ในลักษณะที่วิทยาศาสตร์เจริญก้าวหน้าไปมากถึงยุคคอมพิวเตอร์ และจนถึงยุคเลเซอร์ในที่สุด คิดว่าในเรื่องนี้จำเป็นต้องให้ความรู้แก่ครู ไม่ว่าจะในลักษณะของครูประจำการก็ดี หรือครูใหม่ก็ดี ต้องให้รับทราบรับรู้กับความเจริญก้าวหน้า⁴²

2.3 การบำรุงรักษาครู เมื่อได้บุคลากรหรือครูมาปฏิบัติหน้าที่แล้ว ผู้บริหารก็มีหน้าที่ในการทำนุบำรุงและรักษาให้ครูอยู่กับโรงเรียนให้นานที่สุด และตลอดเวลาที่เขายู่กับโรงเรียนให้เขาทำงานอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด⁴³ ซึ่งการบำรุงรักษาครูอาจารย์ อาจจะทำให้สิ่งงูใจต่าง ๆ เช่น เงิน สิ่งของ เกียรติยศ เกียรติศักดิ์ ใต้งาน ความภูมิใจ ความพึงพอใจ ความรู้สึกเป็นมิตรกัน เป็นต้น⁴⁴

สภาพและปัญหาของครูโรงเรียนเอกชนปัจจุบัน

โดยที่นโยบายของรัฐเกี่ยวกับการจัดการศึกษาเอกชนยังไม่แน่นอน ทำให้เจ้าของโรงเรียนไม่มั่นใจในการบริหารงาน รวมทั้งภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน ซึ่งค่าครองชีพมีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ทำให้รายได้ของโรงเรียนเอกชนบางโรงเรียนไม่พอกับรายจ่าย ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญของการดำเนินงานกิจการโรงเรียนเอกชน ทำให้เกิดปัญหาแทรกซ้อนขึ้นมา⁴⁵ การเข้าสู่อาชีพครูโรงเรียนเอกชนก็ง่าย ไม่มีหลักเกณฑ์การสรรหาและคัดเลือกที่แน่นอน ครูส่วนหนึ่งขาดศรัทธาในอาชีพครู มีใค้อึดเอาอาชีพครูเอกชนเป็นอาชีพถาวร ครูบางคนเข้าสู่อาชีพครูโรงเรียนเอกชนเพราะยังสอบเข้าเป็นครูรัฐบาลยังไม่ได้ หรือยังหาอาชีพอื่นยังไม่ได้ คั้งที่เขาวัว ประมุขผล กล่าวว่า โรงเรียนเอกชนเปรียบเหมือนวิทยาลัย หรือมหาวิทยาลัยให้กับรัฐบาล ผู้สำเร็จวิทยาลัยครูมาก็ต้องมาเป็นครูโรงเรียนเอกชนก่อน ฝึกฝนอบรมทุกอย่างจนกระทั่งก็ได้กลับไปเป็นครูโรงเรียนรัฐบาล⁴⁶

ครูโรงเรียนเอกชนมีสภาพเป็นลูกจ้าง ต้องอยู่ภายใต้กฎหมายแรงงาน แต่เนื่องจากอาชีพครูเป็นอาชีพชั้นสูงมีลักษณะพิเศษแตกต่างจากอาชีพอื่นๆ จึงมีกฎหมายพิเศษว่าด้วยการศึกษาเอกชนไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ซึ่งทั้งหมื่นนี้ก็คือปัญหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกกรณีการนำไปใช้ โดยเฉพาะ คือ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 เป็นกฎหมายแม่บท และยังมีกฎกระทรวงระเบียบต่าง ๆ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติดังกล่าว ครูโรงเรียนเอกชนจึงได้รับการคุ้มครอง

ครองจากกฎหมายมากขึ้น ได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ดังนี้

1. ครูโรงเรียนเอกชนที่ได้รับการบรรจุได้รับเงินเดือนประจำเป็นสมาชิกครูสมาคมพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 แก้ไขเพิ่มเติมตามมาตรา 6 แห่งพระราชบัญญัติครู (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2521 จึงต้องได้รับสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ในฐานะเป็นสมาชิกครูสภาเช่นเดียวกับครูโรงเรียนรัฐบาล เช่น เป็นสมาชิก ช.พ.ค. และ ช.พ.ส. เป็นต้น

2. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการคุ้มครองการทำงานของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2526 กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตต้องจ่ายเงินเดือน และค่าสอน ไม่ต่ำกว่าอัตราที่ทางราชการกำหนด และต้องเป็นไปตามวุฒิที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการข้าราชการครูให้สอนในโรงเรียนได้

3. ระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการจัดกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2527 กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตหักเงินเดือนครู เป็นเงินสมทบของครูในอัตราร้อยละสามของเงินเดือนรายเดือนที่ครูแต่ละคนได้รับส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์ พร้อมด้วยเงินสมทบของผู้รับใบอนุญาตซึ่งต้องออกสมทบเป็นจำนวนเท่ากับเงินสมทบของครูเป็นรายคน และสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนเบิกเงินสมทบของรัฐบาล เป็นจำนวนสองเท่าของเงินสมทบของครู เป็นรายคนส่งเข้ากองทุนสงเคราะห์ตั้งแต่ต้นปีงบประมาณ ตามวงเงินงบประมาณในแต่ละปี ให้นำเงินกองทุนสงเคราะห์ไปหาดอกผล ดังนี้

(1) ผ่ากประจำในธนาคารพาณิชย์ที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

(2) ซื้อพันธบัตรของรัฐบาล หรือรัฐวิสาหกิจ

ครูโรงเรียนเอกชนจะได้รับการสงเคราะห์ดังนี้

ก. ครูมีสิทธิได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพเมื่อออกจากงานดังนี้

1) เงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 เท่ากับจำนวนที่ครูได้ออกสมทบ พร้อมทั้งดอกเบี้ยที่ได้รับจากธนาคารพาณิชย์ที่เป็นรัฐวิสาหกิจ

2) เงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เท่ากับจำนวนเงินที่ผู้รับใบอนุญาต และรัฐบาลได้ออกสมทบ โดยไม่มีดอกเบี้ย

ครูมีสิทธิได้รับเงินเลี้ยงชีพประเภท 2 ได้ ต้องออกจากงานหลังจากมีเวลาทำงานเกิน 5 ปี โดยไม่มีความผิด หรือออกจากงานเพราะตาย หรือเจ็บป่วยทุพพลภาพ หรือเพราะโรงเรียนเลิกกิจการ หรือเลิกกิจการบางระดับการศึกษา หรือเลิกกิจการที่ระดับเรียนจนหมดทุกระดับการศึกษา

ข. ครูโรงเรียนเอกชนได้รับการสงเคราะห์ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชนในกรณีเจ็บป่วยและคลอดบุตร (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2530 ทั้งนี้รวมถึงบุคคลในครอบครัวด้วย อันได้แก่บิดามารดา คู่สมรส และบุตรชอบด้วยกฎหมายที่อยู่ใน

ความอุปการะ และมีอายุไม่เกินสี่สิบปีบริบูรณ์

ค. ครูโรงเรียนเอกชนได้รับการสงเคราะห์ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนเกี่ยวกับการศึกษาของบุตร พ.ศ. 2528 โดยได้รับการสงเคราะห์เป็นเงินบำรุงการศึกษา สำหรับสถานการศึกษาของทางราชการ และเงินค่าเล่าเรียน สำหรับสถานศึกษาเอกชน บุตรที่มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์เกี่ยวกับการศึกษา จะต้องเป็นบุตรชอบด้วยกฎหมาย อายุไม่เกินสี่สิบห้าปีบริบูรณ์

ง. ครูโรงเรียนเอกชนได้รับการสงเคราะห์ ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน เป็นเงินช่วยเหลือบุตร พ.ศ. 2530 ครูโรงเรียนเอกชนที่มีสิทธิได้รับการสงเคราะห์ จะต้องมิได้ทำงานมาแล้วสามสิบวันนับแต่วันที่ออกเงินสมทบกองทุนสงเคราะห์ มีสิทธิได้รับเงินช่วยเหลือเดือนละ 50 บาท สำหรับบุตรคนที่หนึ่งถึงคนที่ 3 ที่มีอายุไม่เกิน 18 ปี บริบูรณ์

จ. ครูโรงเรียนเอกชนได้รับการสงเคราะห์เป็นเงินทดแทน ตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยการสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนราษฎร์เป็นเงินทดแทน พ.ศ. 2519 ซึ่งออกตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2518 และประกาศกระทรวงมหาดไทย เรื่องการคุ้มครองแรงงาน

ครูใหญ่หรือครูผู้ซึ่งประสบอันตราย หรือการเจ็บป่วยจนถึงแก่ความตายเนื่องจากการทำงานให้แก่โรงเรียน มีสิทธิเบิกได้ดังนี้

- 1) ค่ารักษาพยาบาล เบิกได้เท่าที่จ่ายจริง แต่ไม่เกินสามหมื่นบาท
- 2) ค่าทำศพ เบิกได้สามเท่าของเงินเดือนโดยเฉลี่ย แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าพันบาท และไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท
- 3) ค่าทดแทน ถ้าครูเสียชีวิตหรือพิการเบิกได้ตามประกาศกระทรวงมหาดไทยกำหนด ถ้าถึงแก่กรรมเบิกได้ร้อยละหกสิบของเงินเดือนเดือนสุดท้ายเป็นระยะเวลา หกสิบเดือน

ฉ. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ร่วมกับธนาคารกรุงไทย ให้สินเชื่อสำหรับครูโรงเรียนเอกชน 2 ประเภท คือ

สินเชื่อประเภท 2 เงินกู้เพื่อเคหะสงเคราะห์แก่ครูโรงเรียนเอกชน ที่มีอายุงานไม่น้อยกว่า 2 ปี ในวงเงินไม่เกิน 200,000 บาท ชำระคืนภายใน 10 ปี และวงเงินเกิน 200,000 บาท แต่ไม่เกิน 500,000 บาท ชำระคืนภายใน 12 ปี อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปีของธนาคารกรุงไทย จำกัด บวก 1.25 บาท ต่อปี

สินเชื่อประเภท 3 เงินกู้เพื่อสวัสดิการแก่ครูโรงเรียนเอกชน เป็นการช่วยเหลือครูโรงเรียนเอกชนเป็นค่าใช้จ่ายส่วนตัวให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น ครูเอกชนที่มีอายุงานไม่น้อยกว่า 2 ปีมีสิทธิขอกู้

ในวงเงินไม่เกินหกเท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท อัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำหนึ่งปี ของธนาคารกรุงไทยจำกัด บวก 1.25 บาท ต่อปี

ข. คณะกรรมการพิจารณาการขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ พิจารณาเห็นว่า บุคลากรของโรงเรียนเอกชน ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกระทรวงศึกษาธิการ และบุคลากรของสถาบันอุดมศึกษา ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของทบวงมหาวิทยาลัย ได้แบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการจัดการศึกษาของชาติตั้งแต่ระดับก่อนประถมศึกษาจนถึงระดับอุดมศึกษา คณะกรรมการจึงได้กำหนดหลักเกณฑ์การขอพระราชทานเครื่องราชอิสริยาภรณ์ให้แก่ บุคลากรของโรงเรียนเอกชน และสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยให้หลักเกณฑ์ดังกล่าวตั้งแต่วันที่ 29 พฤษภาคม 2528 เป็นต้นไป⁴⁷

ข. เนื่องจากพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2448 มาตรา 26 กำหนดไว้ว่าครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกคุรุสภา ดังนั้นครูโรงเรียนเอกชนก็มีสิทธิในด้านสวัสดิการและบริการต่าง ๆ ของคุรุสภาในฐานะที่เป็นสมาชิกคุรุสภา

แม้ครูเอกชนจะได้รับสวัสดิการต่าง ๆ มากขึ้น แต่ก็ไม่อาจจะยังความพึงพอใจให้เกิดขึ้นกับครูทุกคนได้ ดังที่สิทธิโชค วรานุสันติกุล ได้กล่าวว่า เงินเป็นปัจจัยอันดับตามทฤษฎีของเฮิร์ซเบิร์ก (Herzberg) เงินไม่ใช่สิ่งที่จะทำให้คนทำงานเกิดความพึงพอใจในการทำงาน เป็นแรงจูงใจภายนอก เพียงแต่เป็นตัวที่ทำให้ความไม่พึงพอใจต่องานลดน้อยลงเท่านั้น เงินเดือนสูงไม่ได้เป็นหลักประกันว่าคนจะทำงานด้วยความพึงพอใจต่องาน ควรหันไปใช้ปัจจัยการจูงใจให้คนทำงาน เช่น ความก้าวหน้า ความรับผิดชอบที่สูงขึ้น ความสำเร็จของงานที่ทำ ฯลฯ⁴⁸

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ต้องการทำให้การประกอบอาชีพครูมีมาตรฐาน สูงขึ้น จนเป็นที่ยอมรับว่าเป็นวิชาชีพชั้นสูงอย่างแท้จริง เป็นการสร้างไว้ซึ่งเกียรติและศักดิ์ศรี ของวิชาชีพครูเพื่อให้ครูได้ดำรงตนเป็นปราชญ์บุคคล และยังให้วิชาชีพครูมีส่วนในการพัฒนา สังคมและประเทศชาติอีกด้วย⁴⁹

ลักษณะ และคุณสมบัติของครูที่ดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
บุญดิน อัครถาวร กล่าวว่า คุณลักษณะของครูอย่างน้อยควรมี 3 ประการ คือ
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น ยี่สิบทั้งหมัด ให้คิดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. ครูควรเป็นผู้มีความรู้ คือ มีทั้งความรู้ในเนื้อหาวิชา ซึ่งจะต้องตั้งตามเพิ่มพูนอยู่เสมอ และมีปัญญา
2. ครูควรเป็นผู้เปรียบพร้อมด้วยคุณธรรมและวัฒนธรรม มีศกตินิยม
3. ครูควรเป็นผู้มีความสามารถในกลวิธีสอน สามารถถ่ายทอดความรู้และวิถีทางแห่งปัญญาและอบรมชักนำเด็กไปสู่หนทางอันดีงาม⁵⁰

ก่อน สวัสดิ์พาณิชย์ ได้กล่าวถึงคุณสมบัติที่ดีของครูไว้ดังนี้

1. ครูต้องรักเด็ก เข้าใจเด็ก และเห็นอกเห็นใจเด็ก
2. ครูต้องมีความรู้ในวิชาที่ตนสอนอย่างลึกซึ้ง ต้องค้นคว้าเพิ่มเติมให้มีความรู้มากพอที่จะอธิบายให้คนมีพื้นฐานต่าง ๆ กันรู้เรื่อง
3. ครูต้องสามารถจัดหลักสูตร หรือบทเรียนให้เหมาะสมกับบุคลิกภาวะของเด็กได้
4. ครูต้องเชี่ยวชาญในการสอนวิชาประเภทต่าง ๆ
5. ครูต้องเอาใจใส่เด็กทั้งตัว คือนอกจากการเรียนแล้ว ครูที่ดีต้องดูแลทั้งด้านสุขภาพ อารมณ์ และการสังคมของเด็กด้วย
6. ครูต้องเป็นแบบอย่างที่ดีของเด็กในด้านวัฒนธรรม ศีลธรรม กิจนิสัย สุชนิสัย และอุปนิสัย⁵¹

บรรจง ชูสกุลชาติ กล่าวถึงคุณลักษณะของครูว่า ครูที่มีวิญญานเป็นครูนั้นจะต้องประกอบด้วย 3 ภูมิ คือ

1. ภูมิรู้ที่จะมีวิญญานแห่งความเป็นครูต้องมีความรู้ คือต้องรู้แจ้งในเรื่องของตนเอง และรู้จริงในเรื่องของผู้อื่น รู้ตลอดในเรื่องของสิ่งแวดล้อมรอบตัว รู้ชั่วรู้ดี และมีความลึกซึ้งในเรื่องของวิชาชีพ

2. ภูมิธรรม คือต้องมีใจไม่ธรรมไม่ในความดี ความงาม และความจริง เป็นที่ละเอียดต่อความซุกซนต่อการกระทำบาป หรือมีหิริโอคตปละ ถดถอยความเห็นแก่ตัวลง ไปให้มากที่สุด และพยายามลดลงเรื่อย ๆ ไปจนเกือบถึงศูนย์

3. ภูมิฐาน คือ ต้องสร้างฐานแห่งปัจจัยจำเป็นดีประการในชีวิต ตามควรแห่งอัครภาวะ ได้แก่ มีการกินอยู่ดีพอสมควร มีที่อยู่หลับนอนเป็นฐาน รักษาสุขภาพ ทั้งทางกาย และทางใจให้มั่นคงและมีการแต่งกายให้เหมาะสมกับฐานะ กาลเทศะ⁵²

เมธี ปิถันรนาหนท์ กล่าวถึงบุคลิกของครูช่างที่ดีที่ผู้เรียนต้องการคือ

1. มีความเมตตากรุณา ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ให้ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ ต่อผู้เรียนเป็นอย่างดี
2. มีความซื่อสัตย์ยุติธรรม ไม่ลำเอียงในการให้คะแนนหรือให้คำชมเชย
3. เป็นคนตรงไปตรงมา มีนิสัยเปิดเผย
4. มีวินัยในการทำงาน รักษาเวลาเป็นอย่างดี
5. มีความขยันอดทน ไม่เบื่อหน่ายในการสอนง่าย ๆ
6. มีใจกว้าง สามารถทนรับคำติ คำวิจารณ์ได้ และยินดีปฏิบัติตาม
7. มีขันติ สามารถควบคุมอารมณ์ได้เป็นอย่างดี
8. มีความตั้งใจจริงต่ออาชีพครู
9. มีความเชื่อมั่นในตนเอง สามารถยืนยันในเรื่องที่ถูกต้อง
10. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์
11. สนับสนุนให้ผู้เรียนกล้าคิด กล้าทำ กล้าแสดงออก
12. มีอารมณ์ขัน มองโลกในแง่ดีเสมอ⁵³

คุรุสภา ในฐานะเป็นสถาบันวิชาชีพครู ได้กำหนดแนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ดังต่อไปนี้

1. วิธีการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู กระทำโดย
 - ดำเนินการให้มีการออกกฎหมายควบคุมวิชาชีพครู
 - กำหนดเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำสำหรับวิชาชีพครู เพื่อคัดเลือกกัลนกรองผู้ที่มีคุณสมบัติผ่านการทดสอบตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้เข้าสู่วิชาชีพครู
 - ให้คุรุสภาทำหน้าที่เป็นหน่วยงานกลางประสานงานกับหน่วยใช้ครู และหน่วยผลิตครู
 - แสวงหามาตรการในการที่จะลดปริมาณครูผู้ห่อนสมรรถภาพลง ซึ่งอาจกระทำได้ด้วยวิธีการออกใบอนุญาตประกอบอาชีพครูเท่านั้นจึงจะเป็นครูได้
2. วิธีการรับรองวิทยฐานะจากสถาบันวิชาชีพครู เป็นมาตรการหนึ่งซึ่งจะเป็นหลักประกันได้ว่า ฝ่ายผลิต ผลิตครูได้ตรงตามเกณฑ์มาตรฐานที่คุรุสภากำหนดหรือไม่
 - กำหนดให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูมีความรู้ ความสามารถตรงกับสาขาวิชา และระดับ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2555-1111

ที่เล่าเรียนมา

- กำหนดมาตรฐานจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพครู
 - พัก หรือเพิกถอนใบอนุญาต กรณีครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ
2. วิธีการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู กระทำได้โดย
- ประสานงานการฝึกอบรมครูประจำการ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ความสามารถในวิชา

ชีพครู

- จัดบริการทางวิชาการและการวิจัยที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู
- จัดทำเอกสารเผยแพร่เกี่ยวกับวิชาชีพครู
- จัดทำโครงการข่าวสารเกี่ยวกับวิชาชีพครู จัดทำประกาศรับสมัครงานให้แก่ครู
- ส่งเสริมมาตรฐานจรรยาบรรณครูให้สูงขึ้น
- ส่งเสริมให้วิชาชีพครูเป็นวิชาชีพชั้นสูงทัดเทียม หรือสูงกว่าวิชาชีพชั้นสูง อื่น ๆ
- แสวงหาแนวทาง เพื่อจัดองค์การในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู ให้ครูสภา

ได้กระจายไปในระดับเขตและจังหวัดเพื่อเชื่อมต่อครูจำนวนหลายแสนคน⁵⁴

นโยบายของคุรุสภาอันคับแรก คือ เร่งส่งเสริมให้มีการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ให้ครูสภาเป็นศูนย์กลางในการส่งเสริมรักษามาตรฐานวิชาชีพครู โดยกำหนด

1. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู
2. เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของการผลิตครู
3. เกณฑ์มาตรฐานหน่วยงานควบคุมมาตรฐานใช้ครูทั้งของรัฐและของ เอกชน⁵⁵

คุรุสภาดำเนินงานในด้านมาตรฐานวิชาชีพครูในปัจจุบัน โดยการจัดทำเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู 2 ลักษณะ คือ

1. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูด้านวิชาการ และวิชาชีพครู ในเรื่องนี้คุรุสภาโดยคณะกรรมการส่งเสริมวิชาชีพครูได้ดำเนินการที่จะให้มีการกำหนดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู และมีความเห็นว่าบุคคลที่จะประกอบวิชาชีพครู ควรมีความรัก ความเมตตา และความปรารถนาดีต่อนักเรียนอุทิศตนและเวลาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับความเจริญเติบโตและมีพัฒนาการในทุกด้านจึงควรมีคุณลักษณะอย่างน้อย 4 ประการ คือรอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ มุ่งมั่นพัฒนา

2. เกณฑ์มาตรฐานจรรยาบรรณครู คณะกรรมการอำนวยการคุรุสภาได้ปรับปรุงระเบียบคุรุสภาว่าด้วยจรรยาบรรณตามระเบียบประเพณีครู และระเบียบคุรุสภาว่าด้วยวินัยตามระเบียบประเพณีครู โดยรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะประธานกรรมการอำนวยการคุรุสภา ลงนามเมื่อวันที่ 23 สิงหาคม พ.ศ. 2526⁵⁶

คุรุสภา โดยคณะกรรมการอำนวยการส่งเสริมวิชาชีพครู ได้พิจารณาแล้วมีความเห็นตรงกันว่า คุรุสภาควรกำหนดเกณฑ์ในการปฏิบัติตนของครูขึ้น และให้ชื่อว่า "เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู" ซึ่งบ่งชี้ถึงลักษณะของครูที่ดี 4 ประการ คือ รอบรู้ สอนดี มีคุณธรรมจรรยาบรรณ มุ่งมั่นพัฒนา มาตรฐานค่านิยมจรรยาบรรณ คุรุสภามุ่งเน้นที่จะเผยแพร่และรณรงค์เป็นอันดับแรก⁵⁷

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู

1. รอบรู้ ต้องมีความรู้ในวิชาที่ตนสอน เช่น ปรัชญาการศึกษา ประวัติการศึกษา หลักการศึกษา นโยบายการศึกษา แผนและโครงการพัฒนาการศึกษา จะต้องมีความรู้อย่างเชี่ยวชาญในเรื่องหลักสูตร วิธีสอนและวิธีประเมินผลการศึกษา มีความรู้เกี่ยวกับเศรษฐกิจ และสังคม รวมทั้งการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาการที่เกิดขึ้นในสังคมของตนและของโลก
2. สอนดี จะต้องทำการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ มีการพัฒนาการสอนให้สอดคล้องกับความสามารถและความสนใจของนักเรียน อีกทั้งสามารถให้บริการแนะแนวในด้านการศึกษา การครองตนและรักษาสุขภาพอนามัย จัดทำและใช้สื่อการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งสามารถจัดการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับสถานการณ์บ้านเมืองในปัจจุบัน
3. มีคุณธรรมจรรยาบรรณ ต้องมีศรัทธาในวิชาชีพครู ตั้งใจใช้ความรู้ความสามารถทางวิชาชีพเพื่อให้บริการแก่นักเรียนและสังคม มีความซื่อสัตย์ต่อหลักการของวิชาชีพครู มีความรับผิดชอบในด้านการศึกษาต่อสังคม ชุมชนและนักเรียน มีความรักความเมตตาและความปรารถนาดีต่อนักเรียน อุทิศตนและเวลาเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนได้รับความเจริญเติบโต และพัฒนาการในทุกด้าน
4. มุ่งมั่นพัฒนา ต้องรู้จักสำรวจและปรับปรุงตนเอง สนใจใฝ่รู้และศึกษาหาความรู้ต่างๆ รู้จักเพิ่มพูนวิถฐฐานะของตนเอง และคิดค้น ทดลองใช้วิธีการใหม่ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และเป็นประโยชน์ต่อชุมชนด้วย⁵⁸

งานพัฒนาวิชาชีพครูที่คุรุสภากำลังดำเนินการและกำลังจะดำเนินการ คือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่กำหนดเกณฑ์มาตรฐานอย่างชัดเจน ทั้งสมรรถภาพทางวิชาการ วิชาชีพ และจรรยาบรรณ ทั้งนี้เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ สถาบันผลิตครู สถาบันผู้ใช้ครู มีเกณฑ์ไปในแนวเดียวกันและถือเป็นหลักในการปฏิบัติ

2. กำหนดเกณฑ์วุฒิขั้นต้นสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู ให้มีวุฒิอย่างต่ำระดับปริญญาตรี เพื่อเป็นการเพิ่มมาตรฐานความรู้ และประสิทธิภาพของครูให้สูงขึ้น

3. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยให้มีการออกใบอนุญาตวิชาชีพครู เช่นเดียวกับวิชาชีพชั้นสูงอื่นๆ เช่น แพทย์ ทนายความ สถาปนิก วิศวกร เป็นต้น เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ให้ได้คนดี มีความรู้ความสามารถเข้ามาสู่อาชีพครู โดยเฉพาะครูที่เข้าใหม่ ต้องมีใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูก่อน จึงจะเข้าสู่อาชีพครูได้^{๑๑}

ในปี พ.ศ. 2537 ครูสภาได้พัฒนาเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูจากเดิม 4 ด้านเป็น 11 ข้อ ซึ่งมีเนื้อหาครอบคลุมเกณฑ์เดิม สามารถปฏิบัติ และประเมินพฤติกรรมที่พึงปรารถนาของครูได้ ครูสภาได้ประสานการใช้เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 11 ข้อนี้กับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.) และหน่วยงานต้นสังกัดของครู เพื่อให้การปฏิบัติตามเกณฑ์ส่งผลอันเป็นคุณประโยชน์ต่อครู นักเรียน และประเทศชาติ

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 11 ข้อ ได้แก่

มาตรฐานที่ 1 ปฏิบัติกิจกรรมทางวิชาการเกี่ยวกับการพัฒนาวิชาชีพครูอยู่เสมอ หมายถึง การศึกษาค้นคว้าเพื่อพัฒนาตนเอง การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการ และการเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการที่องค์กรหรือหน่วยงานหรือสมาคมจัดขึ้น เช่น การประชุม การอบรม การสัมมนา และการประชุมปฏิบัติการ เป็นต้น ทั้งนี้ต้องมีผลงานหรือรายงานที่ปรากฏชัดเจน

มาตรฐานที่ 2 ตัดสินใจปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดกับผู้เรียน หมายถึง การเลือกอย่างชาญฉลาด ด้วยความรักและหวังดีต่อผู้เรียน ดังนั้นในการเลือกกิจกรรมการเรียนการสอน และกิจกรรมอื่น ๆ ครูต้องคำนึงถึงประโยชน์ที่จะเกิดแก่ผู้เรียนเป็นหลัก

มาตรฐานที่ 3 มุ่งมั่นพัฒนาผู้เรียนให้เต็มตามศักยภาพ หมายถึง การใช้ความพยายามอย่างเต็มความสามารถของครูที่จะให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ให้มากที่สุด ตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ โดยวิเคราะห์ วินิจฉัยปัญหาและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน ปรับเปลี่ยนวิธีการสอนที่จะให้ได้ผลดีกว่าเดิม รวมทั้งการส่งเสริมพัฒนาการด้านต่าง ๆ ตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนอย่างเป็นระบบ

มาตรฐานที่ 4 พัฒนาแผนการสอนให้สามารถปฏิบัติได้เกิดผลจริง หมายถึง การเลือกใช้ปรับปรุงหรือสร้างแผนการสอน บันทึกการสอน หรือเตรียมการสอนในลักษณะอื่น ๆ ที่สามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนบรรลุวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 5 พัฒนาสื่อการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพอยู่เสมอ หมายถึง การประดิษฐ์คิดค้น ผลิต เลือกใช้ ปรับปรุงครั้งใหม่เมื่ออุปกรณ์เอกสารสิ่งพิมพ์ เทคโนโลยีวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ของการเรียนรู้

มาตรฐานที่ 6 จัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยเน้นผลถาวรที่เกิดแก่ผู้เรียน หมายถึง การจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนประสบผลสำเร็จในการแสวงหาความรู้ตามสภาพความแตกต่างของบุคคลด้วยการปฏิบัติจริง และสรุปความรู้ทั้งหลายได้ด้วยตนเองก่อให้เกิดค่านิยม และนิสัยในการปฏิบัติ จนเป็นบุคลิกภาพถาวรติดตัวผู้เรียนตลอดไป

มาตรฐานที่ 7 รายงานผลการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างมีระบบ หมายถึง การรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนที่เกิดจากการปฏิบัติ การเรียนการสอนให้ครอบคลุม สาเหตุ ปัจจัยและการดำเนินงานที่เกี่ยวข้อง โดยครุณาเสนอรายงานการปฏิบัติในรายละเอียดดังนี้

1. ปัญหาความต้องการของผู้เรียนที่ต้องได้รับการพัฒนา และเป้าหมายของการพัฒนาผู้เรียน
2. เทคนิควิธีการหรือนวัตกรรมการเรียนการสอนที่นำมาใช้ เพื่อการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียน และขั้นตอนวิธีการใช้เทคนิควิธีการ หรือนวัตกรรมนั้น ๆ
3. ผลการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามวิธีการที่กำหนดที่เกิดกับผู้เรียน
4. ข้อเสนอแนะแนวทางใหม่ ๆ ในการปรับปรุงและพัฒนาผู้เรียนให้ได้ผลดียิ่งขึ้น

มาตรฐานที่ 8 ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ผู้เรียน หมายถึง การแสดงออกการประพฤติและปฏิบัติในค่านิยมบุคลิกภาพทั่วไป การแต่งกาย กิริยา วาจา และจริยธรรม ที่เหมาะสมกับความ เป็นครูอย่างสม่ำเสมอ ที่ทำให้ผู้เรียนเลื่อมใสศรัทธาและถือเป็นแบบอย่าง

มาตรฐานที่ 9 ร่วมมือกับผู้อื่นในสถานศึกษาอย่างสร้างสรรค์ หมายถึง การตระหนักถึงความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ขอมรับในความรู้ความสามารถ ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมต่าง ๆ ของเพื่อนร่วมงาน ด้วยความเต็มใจ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายของสถานศึกษาและร่วมรับผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำนั้น

มาตรฐานที่ 10 ร่วมมือกับผู้อื่นอย่างสร้างสรรค์ในชุมชน หมายถึง การตระหนัก ในความสำคัญ รับฟังความคิดเห็น ขอมรับในความรู้ความสามารถของบุคคลอื่นในชุมชน และร่วมมือปฏิบัติงานเพื่อพัฒนางานของสถานศึกษา ให้ชุมชนและสถานศึกษาขอมรับซึ่งกันและกัน และปฏิบัติงานร่วมกันด้วยความเต็มใจ

มาตรฐานที่ 11 แสวงหาและใช้ข้อมูลข่าวสารในการพัฒนา หมายถึง การค้นหา สังเกต จดจำและรวบรวมข้อมูลข่าวสารตามสถานการณ์ของสังคมทุกด้าน โดยเฉพาะสารสนเทศเกี่ยวกับวิชาชีพครู สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์อย่างมีเหตุผล และใช้ข้อมูลประกอบการแก้ปัญหาพัฒนาตนเอง พัฒนางาน และพัฒนาสังคมได้อย่างเหมาะสม⁶⁰

เอกสาร⁶⁰ การศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ในสังคมปัจจุบันมีการดิ้นรนแข่งขันกันสูง สังคมที่ประชาชนมีการศึกษาคีมีมาตรฐานสูงย่อมได้เปรียบ และผู้ให้การศึกษาก็คือครู ครูที่จะให้การศึกษาแก่ประชาชนเพื่อให้มีความสามารถและประสิทธิภาพดังกล่าวได้นั้น ก็จะต้องเป็นครูที่ได้รับการศึกษามาอย่างดีได้รับการเลือกสรรกลั่นกรองมาอย่างดี มีมาตรฐานทั้งทางด้านประสิทธิภาพการสอนและคุณธรรมจริยธรรม การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูย่อมเป็นทางให้บรรลุแนวทางดังกล่าวนี้ได้ โดยมีวัตถุประสงค์ของการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ดังนี้

1. เพื่อเป็นหลักประกันแก่ประชาชนทั่วไปว่า ผู้ที่มาสอนบุตรหลานของเขานั้นได้ผ่านการฝึกอบรม เลือกสรรและกลั่นกรองมาเป็นอย่างดีแล้วว่าเป็นผู้มีความพร้อมทั้งด้านวิชาการ และคุณธรรมจริยธรรม
2. เพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้มีมาตรฐาน เช่นเดียวกับวิชาชีพอื่น ๆ และอารยประเทศทั่วไป
3. เพื่อให้ผู้ประกอบวิชาชีพครูได้พัฒนาตัวเองทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ และคุณภาพของตัวเอง สมกับที่สังคมยกย่องวิชาชีพนี้ เป็นวิชาชีพของปวงชนบุคคล

ลักษณะของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูต้องครอบคลุมทั้งเรื่องวิชาการ และจรรยาบรรณ โดยเน้นมาตรฐานกลางเพียงมาตรฐานเดียว แต่แบ่งออกเป็น 3 ประเภทคือ

1. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูสามัญ (บส) เป็นใบอนุญาตที่ออกให้กับผู้ที่มีคุณวุฒิอย่างต่ำระดับปริญญาตรีทางการศึกษาหรือสาขาวิชาอื่น ที่ประสงค์จะประกอบอาชีพครูในสถานศึกษาของภาครัฐและเอกชนแบบเต็มเวลา

คุณสมบัติของผู้ขอรับใบประกอบวิชาชีพครูสามัญ

- 1.1 คุณสมบัติพื้นฐาน เป็นผู้ที่มีคุณสมบัติพื้นฐานที่เหมาะสม ทั้งทางด้าน ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทางเศรษฐกิจ

1.2 คุณสมบัติเฉพาะ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวน 1.2.1 เป็นผู้สำเร็จการศึกษาอย่างต่ำระดับปริญญาตรีทางการศึกษาหรือสาขาวิชาอื่น

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้ง 1.2.2 ได้ศึกษาวิชาชีพครูมาไม่น้อยกว่า 18 หน่วยกิต และผ่านการฝึกประสบการณ์

วิชาชีพครู

1.2.3 ต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพครู

2. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูวิสามัญ (บว) เป็นใบอนุญาตที่ออกให้กับผู้อำนวยการ วิชาเฉพาะที่ประสงค์จะประกอบอาชีพครูในสถานศึกษาของรัฐและเอกชน

คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูวิสามัญ

2.1 คุณสมบัติพื้นฐาน เป็นผู้มีความรู้ความสามารถที่เหมาะสมทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และทางเศรษฐกิจ

2.2 คุณสมบัติเฉพาะ

2.2.1 เป็นผู้มีความรู้ความสามารถในวิชาเฉพาะ หรือมีความชำนาญในวิชาเฉพาะ แต่ไม่มีวุฒิทางการศึกษา

2.2.2 ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพครู ตามเกณฑ์ที่กำหนด

2.2.3 ต้องประพฤติปฏิบัติตนอยู่ในกรอบจรรยาบรรณวิชาชีพครู

3. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูกิตติมศักดิ์ (บก) เป็นใบอนุญาตที่ออกให้แก่ผู้ที่ครูสภา เห็นว่าเป็นผู้ประกอบวิชาชีพครูดีเด่น

คุณสมบัติของผู้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูกิตติมศักดิ์ คือต้องเป็นผู้ที่ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูสามัญ หรือวิสามัญมาแล้ว และมีผลงานดีเด่นเป็นที่ประจักษ์ และเป็นที่ยอมรับโดยส่วนรวม

แนวทางในการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

1. การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู จะต้องออกให้แก่ครูทุกคน โดยมุ่งเน้นกลุ่มครู ที่ทำการสอนในระดับการศึกษาเพื่อมวลชน คือ ระดับก่อนประถมศึกษา ประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ซึ่งเป็นผู้ที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของเด็กอย่างมาก

การออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู สำหรับผู้ที่เข้าสู่วิชาชีพครูใหม่ควรดำเนินการ ตั้งแต่ต้น สำหรับผู้ที่เป็นครูอยู่แล้วควรส่งเสริมให้เห็นความสำคัญของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู และสร้างแรงจูงใจให้ขอรับใบอนุญาตด้วยความสมัครใจ

2. การกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

2.1 ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูสามัญและวิสามัญ จะมีระยะเวลา 5 ปี 10 ปี และ เอกสารนี้ ดำเนินการตามลำดับ โดยระยะแรกจะออกให้แก่ผู้มีคุณสมบัติครบถ้วน และแจ้งความจำนงขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ถ้าเมื่อใบอนุญาตหมดอายุลงจะต้องขอต่อใบอนุญาต โดยต้องมีการประเมินคุณสมบัติและผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนด อีกทั้งได้แสดงสมรรถภาพในวิชาชีพครูก้าวหน้าขึ้นจากเดิม

2.2 ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูกิตติมศักดิ์ เป็นใบอนุญาตถาวรที่จะออกให้แก่ผู้ที่มีคุณสมบัติตามที่กำหนด

แนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครู

แนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครู มุ่งเน้นให้ผู้ที่ประกอบอาชีพครูและผู้ที่ประกอบอาชีพครูอยู่แล้วให้มีความรู้สึกสำนึก และภาคภูมิใจต่อการเป็นส่วนหนึ่งของวิชาชีพครูและการเป็นผู้ถือใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู โดยผู้นั้นจะต้องพัฒนาตนเองให้ได้มาตรฐานจนเป็นที่ยอมรับตลอดไป ซึ่งจะได้จาก

1. การศึกษาอบรมในหลักสูตรที่กำหนด
2. การศึกษาค้นคว้าตนเองและเข้ารับการทดสอบตามที่กำหนด
3. การผลิตผลงานทางวิชาการที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการ
4. การปฏิบัติหน้าที่หรือการปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่กำหนด

องค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการ

องค์กรที่มีหน้าที่รับผิดชอบดำเนินการในเรื่องใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรเป็นองค์กรวิชาชีพครูซึ่งเกิดจากการรวมตัวของผู้ประกอบวิชาชีพ เพื่อร่วมกันดูแล ควบคุมและพัฒนาวิชาชีพของตนเอง จึงควรเป็นบทบาทของคุรุสภา ซึ่งเป็นองค์กรวิชาชีพครูที่มีกฎหมายรองรับอย่างถูกต้อง และถือได้ว่าเป็นองค์กรวิชาชีพครู ที่ระบุในแผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2535 ทั้งนี้ต้องจัดตั้งสำนักงานมาตรฐานครู และแต่งตั้งคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครูขึ้น เพื่อทำหน้าที่เป็นแกนนำในการดำเนินงาน และประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมมือกับสถาบันต่าง ๆ ทั้งของรัฐและเอกชน และประสานงานกับองค์กรครูสากล คณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครูควรประกอบด้วยผู้แทนจาก สถาบันผลิตครู ผู้ใช้ครู หน่วยงานบริหารงานบุคคล (กค., กก., กท., กพ.) องค์กรวิชาชีพครู ผู้ทรงคุณวุฒิจากครูประจำการ และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยให้เลขาธิการคุรุสภาทำหน้าที่กรรมการ และเป็นเลขานุการของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครู รวมจำนวนกรรมการประมาณ 30 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ใบอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ก็ตาม ถือเป็นการผิดกฎหมาย และผู้ใดฝ่าฝืนจะถูกลงโทษตามกฎหมายต่อไป

ในส่วนภูมิภาคให้มีการกระจายอำนาจบริหารงานไปยังจังหวัดและอำเภอ โดยให้อยู่ในความรับผิดชอบของคณะกรรมการมาตรฐานวิชาชีพครูในระดับท้องถิ่น ซึ่งประกอบไปด้วยผู้แทนจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง ผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้แทนประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมดำเนินการใน

ระดับท้องถิ่นด้วย⁶¹

นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้เสนอแนะแนวทางให้สถานศึกษา เอกชน ปรับเปลี่ยนรูปแบบการบริหารงานจากบุคคลมาเป็นนิติบุคคล โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ต้องเร่งแก้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ให้มีหลักการสำคัญ ๆ เช่น กำหนดเป้าหมายของการจัดการศึกษาเอกชน ต้องทัดเทียมหรือดีกว่าของรัฐ

1. ในด้านพัฒนามาตรฐานคุณภาพ ต้องฝึกอบรมพัฒนาบุคลากร ต้องปรับปรุงหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน การจัดบรรยากาศทางการศึกษา เพื่อเข้าสู่ระบบการจัดการอย่างเป็นสากล

2. ในการจัดการศึกษาให้มั่นคงและอยู่รอด ต้องมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ การบริหารงานอย่างมืออาชีพ การบริหารงานด้วยคณะบุคคล (นิติบุคคล) การกำหนดโครงสร้างเงินเดือน และให้เงินเดือนสูง รวมทั้งมีสวัสดิการและแรงจูงใจเป็นค่าตอบแทนครูอย่างเหมาะสม การจัดตั้งกองทุนหรือมูลนิธิเพื่อพัฒนาสถาบันให้มั่นคงต่อเนื่อง ซึ่งในการบริหารธุรกิจสมัยใหม่ มีสูตรบริหารธุรกิจที่กำลังเป็นที่กล่าวขวัญกัน คือ $\text{ธุรกิจรุ่งเรือง} = 1/2 \text{ กำลังคน} \times 3 \text{ เงินเดือน} \times 4 \text{ การพัฒนาประสิทธิภาพบุคคล}$ นั่นคือต้องรีบปรับระบบยกเครื่องให้องค์กรกระทัดรัด มีกำลังคนน้อยลงครึ่งหนึ่ง แต่ให้เงินเดือนตอบแทนเป็น 3 เท่า และเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานด้วยการฝึกอบรมพัฒนาบุคลากรเป็น 4 เท่า⁶²

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ในฐานะหน่วยงานของรัฐที่ดูแลการจัดการศึกษาเอกชนระดับต่ำกว่าปริญญาตรีทั่วประเทศ จะต้องเร่งดำเนินการงานสำคัญ ๆ เช่น

1. เร่งปรับปรุงองค์กรสำนักงานสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ให้สามารถปรับตัวทันต่อการเปลี่ยนแปลง ให้สามารถทำงานเชิงรุกให้ทันต่อความก้าวหน้าของโลก โดยในอนาคตจะต้องทำงานหลัก คือ "การส่งเสริมการสนับสนุนที่ครบวงจรสามารถทำงานเชิงรุกได้ สามารถให้ข้อมูลที่ชัดเจนให้เป็นหน่วยงานส่งเสริมการลงทุนจัดการศึกษาเอกชน"

2. เร่งปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ให้เอื้อต่อการจัดการศึกษาเอกชน

2.1 เกณฑ์การจัดตั้งโรงเรียน ให้ง่าย สะดวก ไม่ซับซ้อน

2.2 ให้โรงเรียนมีอิสระในการจัดตั้งหลักสูตร ภายใต้กรอบที่กำหนดอย่างกว้างขวาง

2.3 ให้โรงเรียนเป็นสถาบันสมทบ จัดการศึกษาระดับต่าง ๆ ทั้งในและต่างประเทศ

2.4 จัดทำคู่มือเอกสารแนะนำการดำเนินงาน

2.5 ให้มีการสอนภาษาต่างประเทศกว้างขวางขึ้น

2.6 การยกเลิกเพดานค่าเล่าเรียน

3. ต้องหาสิ่งจูงใจ/ให้ความช่วยเหลือแก่ภาคเอกชนที่มาลงทุน โดย

3.1 จัดหาเงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ทั้งนี้ผู้จัดทำสงวนสิทธิ์และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- 3.2 การชกเว้นภาษีอุปกรณนำเข้า
- 3.3 หาวิธีการอุดหนุนส่งเสริมในรูปแบบแผนงาน/โครงการ
- 3.4 การให้การอุดหนุนโดยตรงไปยังผู้เรียน/การจัดให้มีสินเชื่เพื่อการศึกษา
4. เร่งให้โรงเรียนพัฒนาคุณภาพ และสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด
5. ให้มีการกำหนดคสค์ส่วนการจัดการศึกษาระหว่างรัฐกับเอกชนให้ชัดเจน
6. ให้มีองค์กรรวมของสถานศึกษาเอกชน มีบทบาทในการดูแลด้านคุณภาพ และพิทักษ์ผลประโยชน์ให้ครู บุคลากร สถานศึกษาเอกชน ตลอดจนทำหน้าที่ในการคุ้มครองผู้บริโภค
7. ให้มีองค์กรอิสระ ทำหน้าที่ดูแลมาตรฐานคุณภาพโรงเรียนเอกชน⁶³

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นพคุณ เคนพรม ได้วิจัยเรื่องทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยให้มีการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ก็เพราะปัจจุบัน มีการผลิตครูออกมาเป็นจำนวนมาก แต่ไม่มีการควบคุมคุณภาพ ทำให้คุณภาพของครูบางส่วนไม่อยู่ในระดับที่น่าพึงพอใจ การส่งเสริมและควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ต้องมีการจัดตั้งสถาบันวิชาชีพครูขึ้นมาเพื่อดำเนินการควบคุมโดยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อเป็นหลักประกันคุณภาพของผู้ประกอบวิชาชีพครู และเป็นการป้องกันไม่ให้นักศึกษาที่มีคุณภาพไม่เหมาะสมเข้ามาประกอบวิชาชีพครู การควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูจะเป็นผลดีต่อวงการอาชีพครูด้วย⁶⁴

โสภา โภมุตผล ได้วิจัยทัศนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนตามที่ปฏิบัติจริงและตามที่ผู้บริหารและครูโรงเรียนราษฎร์สาขาอาชีพต้องการ พบว่าตามความเห็นของครู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนปฏิบัติงานเกี่ยวกับการบริหารการศึกษาในโรงเรียนเอกชนสาขาอาชีพค่านงานบุคคลน้อยกว่าด้านอื่น แต่ครูต้องการให้คณะกรรมการการศึกษาเอกชน ปฏิบัติงานด้านนี้มาก ซึ่งผู้วิจัยดังกล่าวเห็นว่า อาจเป็นเพราะครูไม่ได้รับสิทธิและสวัสดิการต่าง ๆ จากโรงเรียนเท่าที่ควร⁶⁵

ชุมพล บุญชู ได้วิจัยเรื่องขวัญของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบประเด็นปัญหาที่เกี่ยวกับขวัญของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญ ในจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้แก่ ครูโรงเรียนเอกชนยังได้รับสวัสดิการ เงินเดือนไม่เพียงพอ และเท่าเทียมกับครูสังกัดอื่น ขาดความมั่นใจว่าจะได้ทำงานอยู่ในโรงเรียนตลอดไป มีอุปสรรค และสื่อการเรียนไม่เพียงพอไม่มีโอกาสได้ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ผู้บริหารขาดความรู้ทางการบริหารการศึกษา ฐานะ

ของครูโรงเรียนเอกชนยังค้ำคอว่าข้าราชการอื่น ๆ การบริหารภายในโรงเรียนยังไม่มีระบบตามหลักวิชาการ

ผู้วิจัยเสนอแนะให้รัฐบาล และผู้รับใบอนุญาตจัดสวัสดิการให้ทำเหมียมกับข้าราชการ รัฐบาลควรให้เงินอุดหนุน เพื่อปรับปรุงค้ำนวิชาการค้ำข ให้รัฐบาลหามาตรการช่วยเหลือให้ครูเกิดความมั่นคงในการทำงานให้ครูโรงเรียนเอกชนมีโอกาสได้ศึกษาต่อ และร่วมกิจกรรมเพิ่มพูนความรู้ความสามารถ ควรคัดเลือกผู้บริหารที่มีความรู้ความสามารถประสบการณ์เข้าทำงาน ให้การอบรมในหลักการบริหารเพื่อนำไปใช้ได้ ให้หาแนวทางขกฐานะอาชีพครูโรงเรียนเอกชนให้ทำเหมียมกับครูที่เป็นข้าราชการ⁶⁶

วิรุฬ รัชทวาศน์ ได้วิจัยเรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ผลการวิจัยปรากฏว่า

1. ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาอยู่ในระดับสูงทุกองค์ประกอบ คือ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ สภาพการทำงาน รายได้และสวัสดิการ ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้า ความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน การยอมรับนับถือและความรู้สึกในผลสำเร็จ นโยบายและการบริหาร และผู้บังคับบัญชา
2. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีเพศต่างกัน มีระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในค้ำนต่อไปนี้ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ สภาพการทำงาน รายได้และสวัสดิการ การยอมรับนับถือและความรู้สึกในผลสำเร็จ นโยบายและการบริหาร นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
3. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีอายุต่างกัน มีระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในค้ำนต่อไปนี้ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ สภาพการทำงาน ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
4. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีระยะเวลาในการทำงานต่างกัน มีระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในค้ำนต่อไปนี้ ลักษณะงานที่ปฏิบัติ สภาพการทำงาน การยอมรับนับถือ และความรู้สึกในผลสำเร็จ นอกนั้นไม่แตกต่างกัน
5. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ในค้ำนต่อไปนี้ รายได้และสวัสดิการนอกนั้นไม่แตกต่างกัน

เมื่อพิจารณาเกณฑ์ของค่าเฉลี่ย (2.68) จะพบว่าระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ย ในองค์ประกอบต่อไปนี้คือ ผู้บังคับบัญชา ลักษณะงานที่ปฏิบัติ การยอมรับนับถือและความรู้สึกในผลสำเร็จ และ สภาพการ

ทำงาน แต่จะมีระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน อยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในองค์ประกอบต่อไปนี้เป็นคือ นโยบายและการบริหาร ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้ารายได้ และสวัสดิการ และความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน⁶⁷

บุญเหลือ พูลทอง ได้วิจัยเรื่องบทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมวิชาการ เพื่อออกไปอนุญาตวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู เห็นว่าในปัจจุบัน อาชีพครูไม่เป็นที่ยอมรับของสังคมเท่าที่ควรจึงควรยกระดับมาตรฐานวิชาชีพให้สูงขึ้น และมีการออกใบอนุญาตวิชาชีพครู และครูสภาควรปรับปรุงบทบาทให้สัมพันธ์กับเป็นสถาบันวิชาชีพครู⁶⁸

จุฑานาถ ภูเจริญ ได้วิจัยเรื่องแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1. สภาพปัญหาและแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูด้านการผลิตครู

1.1 การคัดเลือกครู ปริมาณการรับนักศึกษาครูมากเกินไป ไม่สามารถเลือกคนที่มีความลักษณะเหมาะสมให้เป็นครูได้ ควรจัดตั้งหน่วยงานกลางประสานงานระหว่างฝ่ายผลิตและฝ่ายใช้ครู

1.2 สถาบันผลิตครู ไม่สามารถผลิตครูได้ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ครูขาดการประสานงานระหว่างสถาบันผลิตครูด้วยกัน อาจารย์ขาดประสบการณ์ในโรงเรียนประถม และมีค่าธรรมเนียมกำหนดคนโยบายนัดสถาบันผลิตครูให้ชัดเจน กระจายอัตราค่าจ้างอาจารย์ในสถาบันผลิตครูให้เหมาะสม มหาวิทยาลัยเปิดควรทำหน้าที่พัฒนาครูประจำการมากกว่าที่จะผลิตครูนักศึกษาใหม่

1.3 หลักสูตรและกิจกรรมการผลิตครู หลักสูตรการผลิตครูล้าสมัย การปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรมน้อยเกินไป ควรสำรวจความต้องการของผู้ใช้ครูก่อนร่างหลักสูตร พัฒนาหลักสูตรให้ยืดหยุ่น ปรับปรุงระบบการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ เน้นการปลูกฝังด้านคุณธรรมจริยธรรม

2. สภาพปัญหาและแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูด้านการใช้ครู

2.1 การคัดเลือกสรรหาบุคคลเข้าสู่อาชีพครู วิธีการคัดเลือกสรรหายังไม่เหมาะสม เครื่องมือการคัดเลือก วัดได้ไม่ตรงตามความต้องการของผู้ใช้ครู ควรให้บุคคลที่เข้าเป็นครูผ่านการอบรมด้านวิชาชีพครูเสียก่อน สร้างเครื่องมือวัดความถนัดทัศนคติความสนใจ และบุคลิกภาพ

2.2 การมอบหมายหน้าที่การงานครู การมอบหมายงานเกินหน้าที่ และไม่ตรงกับความสามารถของครู ควรโยกย้ายครูไปสอนให้ได้สัดส่วนเสมอกันในแต่ละห้องลดงานพิเศษต่าง ๆ ของครูลง คัดเลือกครูที่มีความสามารถทางการสอนทำหน้าที่นี้เทศครูที่บรรจุใหม่

2.3 ค่าตอบแทนการทำงาน สวัสดิการ และการพัฒนาครู ระบบการขึ้นเงินเดือนไม่เหมาะสม สวัสดิการไม่เพียงพอ ควรจัดระบบการขึ้นเงินเดือนครูเสียใหม่ โดยพิจารณาให้วิชาชีพครูเป็นสำคัญในการพัฒนาประเทศ

3. สภาพปัญหา และแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูด้านการควบคุม และส่งเสริม

วิชาชีพครู

3.1 การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ขาดหน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยตรง ขาดระบบที่เหมาะสมและต่อเนื่อง ทบวงมหาวิทยาลัยและกระทรวงศึกษาธิการควรรวมกันเป็นกระทรวงศึกษาแห่งชาติ แก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับครูให้สอดคล้องกับการกำหนดมาตรการเด็ดขาด ขจัดครูที่ทำผิดวินัยครูอย่างร้ายแรงออกไป ตลอดจนกำหนดให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู

3.2 การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ภาพพจน์ของครูโดยทั่วไปยังไม่ดีพอกำหนดนโยบายส่งเสริมวิชาชีพครูให้แน่ชัด กระทรวงศึกษาธิการควรเห็นความสำคัญของวิชาชีพครู การรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่เป็นคนดี การปลุกฝังการดำรงชีวิตครูให้ อยู่อย่างไม่ฟุ้งเฟ้อเกินฐานะ⁶⁹

จุไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยแบ่งเป็น 4 ด้านด้วยกันคือ ด้านสถานภาพในสังคมของครู ด้านการผลิตครู ด้านการใช้ครู และด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าครูที่สอนระดับประถมศึกษาส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วยต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แต่ว่าครูที่สอนระดับมัธยมศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยในเรื่องนี้ นอกจากนี้ ยังพบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความ คิดเห็นแตกต่างจากครูที่มีคุณวุฒิไม่ใช่ทางการศึกษา และครูที่สอนในโรงเรียนที่ได้รับการรับรอง วิทยฐานะ มีความคิดเห็นแตกต่างจากครูที่สอนในโรงเรียนที่ไม่ได้รับการรับรองวิทยฐานะ ส่วนครูที่ระยะเวลาการทำงานต่ำกว่า 3 ปี และต่ำกว่า 6 ปี และ 6 ปี ขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน⁷⁰

สุรชาติ เสนาจักร ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครูโดยแบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าโดยส่วนรวมครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความเห็นด้วยกับแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู⁷¹

อินทร์ จันทร์เจริญ ได้วิจัยความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูพบว่าความคิดเห็นโดยส่วนรวมของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในด้านสถานภาพในสังคม ด้านการผลิต การใช้ และ การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ความคิดเห็นในด้านสถานภาพในสังคมของครูอยู่ในเกณฑ์ไม่เห็นด้วย⁷²

ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารและครู พบว่าผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในค่านิยามภาพในสังคมของครู ด้านการผลิตครูและด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู แต่ไม่พบความแตกต่างในด้านการใช้ครู ส่วนผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู พบว่าครูที่มีตำแหน่ง ประสบการณ์ในการทำงานและวุฒิแตกต่างกันมีความคิดเห็นแตกต่างกัน แต่ครูที่มีเพศแตกต่างกันมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน⁷³

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ วีระวัฒน์ วัฒนกุลชัย, "ทัศนคติแบบบังคับบัญชา และแบบวิชาการของอาจารย์วิทยาลัยครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 10.

² พันธ์ หันนาคินทร์, หลักการบริหารโรงเรียน (กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิช, 2534), หน้า 247 - 248.

³ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, คุรุสภา-สถาบันวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ป.), หน้า 2 - 3.

⁴ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, คุรุกับอาชีพ (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ป.), หน้า 29.

⁵ James R. Mark, and others, **Hand Book of Educational Supervision Guide for the Practitioner** (Boston : Allyn and Bacon Inc., 1979), p. 875.

⁶ T.M. Stinnett, **Professional Problems of Teachers** (Washington C.C. : The National Education Association of America, 1948), p. 95.

⁷ Eric Hoyle, **The Role of the Teachers** (London : Routledge and Kegan Pual Led., 1969), p. 95.

⁸ แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520, ราชกิจจานุเบกษา เล่ม 94 (12 เมษายน 2520), หน้า 356.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น⁹ จันทร์ ชุ่มเมืองปักข์, "เอกสารศูนย์สมาคมวิชาชีพครู," (ศูนย์สมาคมวิชาชีพครู ศ.ส.ว.ค.,
ม.ป.ป.), หน้า 1.

¹⁰ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, "โครงการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (ม.ป.ป.), หน้า 3.

¹¹ สุรพันธ์ ชำรงค์ชนกจิการ, คุรุศกาทับงานมาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ม.ป.ป.), หน้า ท27.

¹² สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, บันทึกประจำวันสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน 2532 (กรุงเทพมหานคร : ม.ป.ท. 2532), ไม่มีเลขหน้า

¹³ สุรพันธ์ ชำรงค์ชนกจิการ, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 2.

¹⁴ สำเรียง นิลประดิษฐ์, งานของคุรุสภา (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภา ลาดพร้าว, 2532), หน้า 8.

¹⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 8.

¹⁶ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, พระราชบัญญัติครู พุทธศักราช 2488 (ฝ่ายประสานงานและกิจกรรม สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533), หน้า 7.

¹⁷ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิบังคโลก, 2537), หน้า 18.

¹⁸ สำเรียง นิลประดิษฐ์, สิ่งที่ได้เอามาแล้ว, หน้า 2.

¹⁹ เสาน์ห์ ท่าตะเคียน, บทบาท อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบขององค์กรคณะบุคคลและหน่วยงานในสังกัดคุรุสภาระดับกรุงเทพมหานคร จังหวัด และอำเภอ (สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533), หน้า 4.

²⁰ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยคณะกรรมการคุรุสภากรุงเทพมหานคร พ.ศ. 2530 (ฝ่ายประสานงานและกิจกรรม สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533), ไม่มีเลขหน้า

²¹ เสน่ห์ ท่าตะเคียน, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 6.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 11.

²³ สมคิด อ่อนน้อม, เกษม ประสงค์สิน, วุฒินาถ ขาวนวล, วันัส เพชรปัญญา, และ พัชรี ชื่อกำเนิด, คุรุสภาให้อะไรแก่สมาชิก (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533), ไม่มีเลขหน้า.

²⁴ ธงชัย กะทา, "ความคิดเห็นของสมาชิกคุรุสภาจังหวัดอุบลราชธานีต่อโครงสร้างและบทบาทของคุรุสภา," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 1 - 7.

²⁵ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ระเบียบคุรุสภาว่าด้วยคำบำรุงสมาชิกคุรุสภา พ.ศ. 2531 (ฝ่ายประสานงานและกิจกรรม สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2531), หน้า 1 - 7.

²⁶ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 95.

²⁷ สุรชาติ เสนาจักร, "ความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 6 ต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), หน้า 38.

²⁸ จุฑานาถ ภูเจริญ, "แนวทางการยกระดับวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 29.

เอกสารนี้เป็นเอกสารทูลงาน เปรียบเทียบการเขียนเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้ทำซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁹ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, เอกสารประกอบการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523), หน้า ก.22.

³⁰ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, "รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู," (ครั้งที่ 1 วันที่ 16-17 ธันวาคม 2525), (อัครสำเนา)

³¹ แผนการศึกษาแห่งชาติ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 344.

³² ทบวงมหาวิทยาลัย, "เกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรปริญญาตรีทางการศึกษา," กรุงเทพมหานคร : 2521 (อัครสำเนา)

³³ กรมการฝึกหัดครู, "หลักสูตรวิทยาลัยครูฉบับปรับปรุง 2536 สาขาวิชาการศึกษา ของสภาการฝึกหัดครู," (กรุงเทพมหานคร: กรมการฝึกหัดครู 2536), (อัครสำเนา)

³⁴ เจริญผล สุวรรณโชติ, เอกสารประกอบการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู เรื่อง เรือจ้าง (ทางตันหรือทางสะดวก) (กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523), หน้า 47.

³⁵ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, เอกสารประกอบการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523), หน้า 11.

³⁶ เอกวิทย์ ณ ถลาง, "การบรรยายเรื่องผลกระทบของการประกอบวิชาชีพครูกับภาวะเศรษฐกิจในปัจจุบัน," บรรยายในการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครู ครั้งที่ 2 ณ ห้องประชุมคุรุสภา 26-28 เมษายน 2526.

³⁷ กมล สุกประเสริฐ, "การบรรยายเรื่องการออกใบมาตรฐานและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู," บรรยายในการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครู ครั้งที่ 2 ณ ห้องประชุมคุรุสภา 26-28 เมษายน 2526.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับใช้ในงานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ผ่านการคัดค้าน

ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

³⁸ เอกวิทย์ ฌ ฌกลาง, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, ไม่มีเลขหน้า.

³⁹ กมล สุกประเสริฐ, "การบรรยายเรื่องการอภิบาลมาตรฐานและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู," บรรยายในการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครู ครั้งที่ 2 ณ ห้องประชุมคุรุสภา 26-28 เมษายน 2526.

⁴⁰ ชุมพล บุญชู, "ขวัญของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในจังหวัดนครศรีธรรมราช," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2529), หน้า 2.

⁴¹ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 22.

⁴² บรรณาธิการ, "สัมภาษณ์นายสกุล ศรีพรหม รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ," วิทยากร ปีที่ 8 ฉบับที่ 8 (สิงหาคม 2533), หน้า 6-11.

⁴³ ภิญโญ สาธร, การบริหารการศึกษา (ศ.ส. การพิมพ์, 2523), หน้า 359.

⁴⁴ นพพงษ์ บุญจิตราคุลย์, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 21 - 22.

⁴⁵ ชุมพล บุญชู, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 2.

⁴⁶ เชาวน์ ประมูลผล, "รายงานการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครูครั้งที่ 1 วันที่ 16-17 ธันวาคม 2525," (กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2526), หน้า 71-78.

⁴⁷ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, พระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพมหานคร : ศรีเมืองการพิมพ์, 2531), หน้า 210.

⁴⁸ สิทธิโชค วรรณสันติกุล, จิตวิทยาบริหารองค์การ (กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2530), หน้า 48.

⁴⁹ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ครูกับวิชาชีพ (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 112.

⁵⁰ บุญถิ่น อรรถากร, "แนวโน้มการผลิตครู," วารสารครุศาสตร์ ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 (กุมภาพันธ์ ถึง มีนาคม 2514), หน้า 28-30.

⁵¹ ก่อ สวัสดิพาณิชย์, "สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว," หน้า 40-46.

⁵² บรรจง ชูสกุลชาติ, "Teaching Spirit," ครูปริทัศน์ ปีที่ 3 (กันยายน 2521), หน้า 40-49.

⁵³ เมธี ปิณฑนานนท์, การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา (กรุงเทพมหานคร: 2532), หน้า 45.

⁵⁴ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, ครูกับอาชีพ (ม.ป.ท., ม.ป.ป.), หน้า 26-27.

⁵⁵ สำเร็จ นิลประดิษฐ์, "สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว," หน้า 13.

⁵⁶ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, "สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว," หน้า 103-104.

⁵⁷ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2533), หน้า 2-3.

⁵⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 9-64

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ไว้สำหรับใช้ภายในเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁵⁹ สำเร็จ นิลประดิษฐ์, "สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว," หน้า 17-18.

⁶⁰ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, *เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู* (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537), หน้า 1-22.

⁶¹ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, *เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู* (กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2537), หน้า 38 - 41.

⁶² จรวชพร ธรรมินทร์, "ทิศทางในการพัฒนาการอาชีวศึกษาเอกชน," *วารสารการศึกษาเอกชน* ปีที่ 6 ฉบับที่ 57 (มกราคม 2539), หน้า 10 - 13.

⁶³ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, *นโยบายและทิศทางการศึกษาเอกชน* (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2538), หน้า 52-53.

⁶⁴ นพคุณ เคนพรม, "ทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (*วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2524*), หน้า 78-81.

⁶⁵ โภคา โกมุทผล, "ทัศนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนที่ปฏิบัติจริง และตามที่มีผู้บริหารและครูโรงเรียนราษฎร์สาขาอาชีพต้องการ," (*วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523*), หน้า 41.

⁶⁶ ชุมพล บุญชู, *สิ่งที่ได้อ่างมาแล้ว, บทคัดย่อ.*

⁶⁷ วิรุฬ รัชควาสน์, "ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (*วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2533*), *บทคัดย่อ*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

⁶⁸ บุญเหลือ พูลทอง, "บทบาทของคุรุสภาที่เกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมวิชาการเพื่อการออกไปอนุญาตแก่ผู้ประกอบการวิชาชีพครู ตามการรับรู้ของครู," (*วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525*), หน้า ๘.

⁶⁹ จุฑานาถ ภูเจริญ, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, บทคัดย่อ.

⁷⁰ จุไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 201-206.

⁷¹ สุรชาติ เสนาจักร, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 109.

⁷² อินทร์ จันท์เจริญ, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528), บทคัดย่อ.

⁷³ อินทร์ จันท์เจริญ, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 47.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ในการวิจัยเพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับต่อไปนี้

1. กำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย
4. การทดสอบคุณภาพของเครื่องมือ
5. การเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ในปีการศึกษา 2537 จาก 99 โรงเรียน จำนวนทั้งหมด 4,390 คน

กลุ่มตัวอย่าง

ขั้นที่ 1 ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครทั้งหมด 99 โรงเรียน ได้โรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 45 โรงเรียน โดยยึดทฤษฎีของ Robert V. Krejcie and Earyle W. Morgan

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยสุ่มโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง 45 โรงเรียน โดยวิธีสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random Sampling) ได้

1. โรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม 17 โรงเรียน ครู 164 คน
2. โรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม 23 โรงเรียน ครู 231 คน
3. โรงเรียนประเภทศิลปกรรม 5 โรงเรียน ครู 47 คน

รายชื่อโรงเรียนที่ขอเก็บข้อมูลอยู่ในภาคผนวก หน้า (158 - 159)

ขั้นที่ 3 ผู้วิจัยสุ่มครูในแต่ละโรงเรียน โดยแยกเป็นครูสอนลักษณะวิชาสามัญ และสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ ได้ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์จำนวน 205 คน ครูสอนวิชาชีพจำนวน 237 คน รวมจำนวนครูทั้งหมด 442 คน

2. เครื่องมือในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ
 ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 6 ข้อ
 ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนในกรุงเทพมหานคร เกี่ยว
 กับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ 2 ด้าน ซึ่งเป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating
 Scale) 3 ระดับ จำนวน 60 ข้อ

กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

เห็นด้วย	เท่ากับ	3 คะแนน
ไม่แน่ใจ	เท่ากับ	2 คะแนน
ไม่เห็นด้วย	เท่ากับ	1 คะแนน

3. การสร้างเครื่องมือในการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้รวบรวมข้อมูล โดยมีกระบวนการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาเอกสารของสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูทั้ง 2 ด้าน คือ ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู
2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามตามวิธีของ Likert จากหนังสือคู่มือการทำวิจัยทางการศึกษาของ รวีวรรณ ชินะตระกูล¹

4. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

นำแบบสอบถามไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบแก้ไขและปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นแล้วนำแบบสอบถามไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert) ทางด้านนี้ จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity)² เพื่อพิจารณาข้อคำถามให้มีความเหมาะสมที่จะใช้เป็นแบบสอบถาม พร้อมทั้งขอเสนอแนะเพิ่มเติม ตลอดจนการใช้ภาษา
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ผู้เขียนรับผิดชอบเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้
 ผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ได้แก่

1. คร. เชื้อน แก้วยศ	ผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ
2. คร. สวัสดิ์ อุดมโกษณ์	รองเลขาธิการสภาสถาบันราชภัฏ
3. นายสมพงษ์ พละสุรัส	รองเลขาธิการคุรุสภา
4. นายจันทร์ ชุ่มเมืองปักษ์	รองอธิการบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุม
5. นางดวงพร สุเสารัจ	ผู้อำนวยการกองมาตรฐานวิชาชีพคุรุสำนักงาน
เลขาธิการคุรุสภา

5. การทดลองเครื่องมือ

นำแบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงแล้ว ไปทดลองใช้กับ ครูโรงเรียนเทคโนโลยี นครปฐมจำนวน 30 คน เพื่อทดสอบหาความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้ง 2 คำน โดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach Alpha Coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .91

6. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

1. ขอลงหนังสือแนะนำตัวผู้วิจัย และขอความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามจากคณบดี คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง รวมทั้งขอความร่วมมือจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ออกหนังสือไปยังโรงเรียนต่าง ๆ ที่เลือกไว้เพื่อขอความอนุเคราะห์ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการหรืออาจารย์ใหญ่ ช่วยแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่าง

2. ส่งแบบสอบถามหรือหนังสือในข้อ 1 และหนังสือส่วนตัวของผู้วิจัย โค้ชทางไปรษณีย์ไปยังโรงเรียน เพื่อแจกแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างตามที่ระบุไว้ในหน้าของต่อไป

3. การรับแบบสอบถามคืน ผู้วิจัยปิดแสตมป์จำหน่ายไว้ด้านหลังแบบสอบถามถึงผู้วิจัย ทั้งนี้เพื่อความสะดวกในการส่งแบบสอบถามกลับคืนของกลุ่มตัวอย่างแต่ละคน และขอความร่วมมือให้ผู้ตอบแบบสอบถามส่งแบบสอบถามคืนกลับผู้วิจัย ที่โรงเรียนเทคโนโลยี หมู่บ้านครู ถนนเพชร

เอกสารนี้เก็บมา 110 เขตหนองแขม กรุงเทพมหานคร 10160 ภายเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น 4. ผู้วิจัยใช้โทรศัพท์ติดตามข้อมูล รวมทั้งออกติดตามข้อมูลด้วยตนเอง ครั้งที่มีการนำไปใช้

5. ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 450 ฉบับ ได้รับแบบสอบถามคืนจำนวน 442 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 94.04

7. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม โดยใช่แบบสอบถามฉบับที่สมบูรณ์ ในการวิเคราะห์ข้อมูลเท่านั้น

1. ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม หาค่าร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู นำมาวิเคราะห์โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ และโปรแกรมสำเร็จรูป ชื่อ SPSS/PC⁺ (Statistical Package for the Sciences / Personal Computer) เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้

2.1 วิเคราะห์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู โดยวิเคราะห์เป็นรายข้อ รายคำ และรวมทุกคำ เพื่อคำนวณหาค่าสถิติเบื้องต้น สำหรับใช้เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ค่าสถิติอื่น ๆ คือค่ากลางเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้

1.00 - 1.49	หมายความว่า	ไม่เห็นด้วย
1.50 - 2.49	หมายความว่า	ไม่แน่ใจ
2.50 - 3.00	หมายความว่า	เห็นด้วย

2.2 วิเคราะห์การเปรียบเทียบความคิดเห็นของ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำแนกตามลักษณะวิชาที่สอน คุณวุฒิ และระยะเวลาที่สอน โดยใช้ค่าสถิติ T-test

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ รวีวรรณ ชินะตระกูล, คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา (กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพพิมพ์, 2533), หน้า 44-45.

² ไพศาล หวังพานิช, วิธีการวิจัย (กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531), หน้า 179-181.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ผลของการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปของตารางประกอบการบรรยายซึ่งมี 3 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามได้เสนอข้อมูลด้วยสถิติพื้นฐาน คือ จำนวน และร้อยละ โดยจำแนกผู้ตอบแบบสอบถามตามลักษณะวิชาที่สอน เพศ อายุ ระยะเวลาการปฏิบัติงาน คุณวุฒิ และประเภทโรงเรียนที่สอน ดังตารางที่ 2 - 7

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามลักษณะวิชาที่สอน

ลักษณะวิชาที่สอน	จำนวน	ร้อยละ
วิชาสามัญ และวิชาสัมพันธ์	205	46.4
วิชาชีพ	237	53.6
รวม	442	100.00

ตารางที่ 2 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด 442 คน จำแนกตามลักษณะวิชาสอน ครูสอนวิชาสามัญ และสัมพันธ์จำนวน 205 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 46.4 ครูสอนวิชาชีพ จำนวน 237 คน คิดเป็นจำนวนร้อยละ 53.6 ของผู้ตอบแบบสอบถามทั้งหมด

ตารางที่ 3

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามเพศ

เพศ	ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์		ครูสอนวิชาชีพ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	89	43.4	128	54.0	217	49.1
หญิง	116	56.6	109	46.0	225	50.9

ตารางที่ 3 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามทั้งสองกลุ่มจำแนกตามเพศ คือเป็นชายร้อยละ 49.1 และเป็นหญิงร้อยละ 50.9 เมื่อวิเคราะห์เป็นกลุ่ม ครูสอนวิชาสามัญ และสัมพันธ์เป็นชาย ร้อยละ 43.4 เป็นหญิงร้อยละ 56.6 ส่วนครูสอนวิชาชีพ เป็นชายร้อยละ 54.0 เป็นหญิงร้อยละ 46.0 ทั้งชายและหญิงรวมกันเท่ากับร้อยละ 53.6

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามอายุ

อายุ	ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์		ครูสอนวิชาชีพ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 25	31	15.1	64	27.0	95	21.5
ระหว่าง 26-35	75	36.6	91	38.4	166	37.5
ระหว่าง 36-45	74	36.1	73	30.8	147	33.3
46 ขึ้นไป	25	12.2	9	3.8	34	7.7

ตารางที่ 4 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ โดยภาพรวม อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 21.5 อายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นจำนวนร้อยละ 37.5 อายุระหว่าง 36 - 45 คิดเป็นร้อยละ 33.3 และอายุ 46 ปีขึ้นไปมีเป็นส่วนน้อย คิดเป็นร้อยละ 7.7

เมื่อวิเคราะห์เป็นกลุ่ม ครูสอนวิชาสามัญ และสัมพันธ์มีอายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.1 อายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.6 อายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.1 และอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.2 ส่วนครูสอนวิชาชีพ อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 27.0

อายุระหว่าง 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.4 อายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.8 และอายุ 46 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 3.8

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ระยะเวลาการ ปฏิบัติการ	ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ		ครูสอนวิชาชีพ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ต่ำกว่า 5 ปี	52	25.4	86	36.3	138	31.2
ตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป	153	74.6	151	63.7	304	68.6

ตารางที่ 5 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน โดยภาพรวมผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป คิดเป็นจำนวนร้อยละ 68.8 ส่วนครูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.2 เมื่อวิเคราะห์เป็นกลุ่ม ปรากฏว่าครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธมีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 25.4 มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 74.6 ส่วนครูสอนวิชาชีพมีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี คิดเป็นร้อยละ 36.3 ระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 63.7

ตารางที่ 6

จำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามวุฒิ

คุณวุฒิ	ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ		ครูสอนวิชาชีพ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
วุฒิทางการศึกษา	176	85.9	170	71.7	346	78.3
วุฒิที่มีไม่ใช่วุฒิทางการศึกษา	29	14.1	67	28.3	96	21.7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ตารางที่ 6 แสดงว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามคุณวุฒิ โดยภาพรวมวุฒิทางการศึกษา

มีมากกว่าวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คือวุฒิทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.3 ส่วนวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.7 เมื่อวิเคราะห์เป็นกลุ่ม ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ มีวุฒิทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.9 วุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.1 ครูสอนวิชาชีพ มีวุฒิทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 71.7 วุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.3

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามประเภทโรงเรียนที่สอน

ประเภทโรงเรียน	ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์		ครูสอนวิชาชีพ		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
ช่างอุตสาหกรรม	79	38.6	85	35.9	164	37.1
พาณิชยกรรม	105	51.2	126	53.1	231	52.3
ศิลปกรรม	21	10.2	26	11.0	47	10.6

ตารางที่ 7 แสดงว่าผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประเภทโรงเรียนที่สอน โดยภาพรวม ส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม คิดเป็นจำนวนร้อยละ 52.3 โรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม คิดเป็นจำนวนร้อยละ 37.1 และโรงเรียนประเภทศิลปกรรมมีเป็นส่วนน้อยคิดเป็นจำนวนร้อยละ 10.6 เมื่อวิเคราะห์เป็นกลุ่ม ปรากฏว่าครูสอนวิชาสามัญ และสัมพันธ์ ส่วนใหญ่เป็นครูสอนในโรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 51.2 ครูสอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.6 และครูสอนในโรงเรียนประเภทศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 10.2 ส่วนครูสอนวิชาชีพที่สอนในโรงเรียนประเภทพาณิชยกรรม คิดเป็นร้อยละ 53.1 ครูสอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.9 และครูสอนในโรงเรียนประเภทศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 11.0

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2 ศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยก
ระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ตารางที่ 8

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มีผล ในทางปฏิบัติ.....	2.83	.44	เห็นด้วย	4
2. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรให้มีหน่วยงาน หรือสถาบันที่ ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ครูโดยเฉพาะ.....	2.83	.45	เห็นด้วย	4
3. ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุสภา กับ สำนักงานคณะกรรมการข้าราชการ ครู เป็นสถาบันการศึกษาแห่ง ชาติทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพครู ระดับชาติสถาบันเดียว.....	2.63	.62	เห็นด้วย	17
4. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กร อิสระ ไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษา ธิการ.....	1.96	.84	ไม่แน่ใจ	27
5. สถาบันวิชาชีพครู ควรปรับโครงสร้าง การบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับ สภาพการณ์ปัจจุบัน.....	2.85	.41	เห็นด้วย	2

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อขอเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
6. สถาบันวิชาชีพครู ควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น.....	2.80	.47	เห็นด้วย	8
7. ครูทุกคน ต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู.....	2.65	.63	เห็นด้วย	16
8. สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิตการใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.78	.47	เห็นด้วย	11
9. สถาบันวิชาชีพครู ร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครู ให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน.....	2.78	.48	เห็นด้วย	11
10. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.82	.45	เห็นด้วย	6
11. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูควรมีหลายระดับ เช่นใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา.....	2.52	.74	เห็นด้วย	19
12. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาชีพครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต.....	2.80	.76	ไม่แน่ใจ	22

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ศึกษารายละเอียดและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
13. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครู และมีการทดสอบ เป็นระยะ ๆ	2.19	.81	ไม่แน่ใจ	26
14. มีระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่องและหากครูไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู อาจถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้.....	2.44	.76	ไม่แน่ใจ	21
15. กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู.....	2.78	.48	เห็นด้วย	11
16. การสอบสวนครู ที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่....	2.84	.43	เห็นด้วย	3
17. สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู.....	2.80	.48	เห็นด้วย	8
18. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมจรรยาบรรณครูทุกสังกัด.....	2.68	.57	เห็นด้วย	15

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
19. สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่บริหารงานบุคคล เป็นผู้กำหนดบัญชีเงินเดือนครูขึ้นใช้เองเป็นเอกเทศต่างหากจากบัญชีเงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.....	2.41	.77	ไม่แน่ใจ	23
20. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการ และพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล.	2.86	.42	เห็นด้วย	1
21. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชน ต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ.....	2.31	.80	ไม่แน่ใจ	25
22. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒิปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์.....	2.60	.67	เห็นด้วย	18
23. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒินูปริญญา และมีประสบการณ์ทำงานแล้วอย่างน้อย 2 ปีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาชีพ.....	2.38	.79	ไม่แน่ใจ	24
24. สถาบันวิชาชีพครู ทำหน้าที่ในกระบวนการการยุติธรรมเกี่ยวกับแรงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า	2.79	.49	เห็นด้วย	10

ตารางที่ 8 (ต่อ)

การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
25. ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรงเรียนชั้นโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้มีผลมากขึ้น.....	2.81	.46	เห็นด้วย	7
26. แก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 กำหนดความรู้ของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้น.....	2.69	.53	เห็นด้วย	14
27. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนควรกำหนดให้ครูโรงเรียนเอกชนมีการเกษียณอายุ.....	2.45	.77	ไม่แน่ใจ	20

ตารางที่ 8 แสดงว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพในระดับเห็นด้วยในข้อคำถามส่วนใหญ่ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายชื่อ ผลปรากฏเรียงลำดับดังนี้

ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยระหว่าง 2.86 - 2.51 ได้แก่ 1. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล 2. สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน 3. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ 4. การ
 5. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรให้มีหน่วยงานหรือสถาบันที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู
 6. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชา

ชีพครู 7. ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรงเรียนขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้มีผลมากขึ้น 8. สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบขจรชามรรยาศา และวินัยตามระเบียบประเพณีครู 9. สถาบันวิชาชีพครูควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น 10. สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับแรงงานของครูโรงเรียนเอกชน 11. สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู 12. กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู 13. สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน 14. แก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 กำหนดความรู้ของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้น 15. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมจรรยาบรรณครูทุกสังกัด 16. ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู 17. ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุสภากับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู เป็นสถาบันการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพครู ระดับชาติสถาบันเดียว 18. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒิปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ 19. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรมีหลายระดับ เช่น ใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา

ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยระหว่าง 2.45 - 1.96 ได้แก่ 20. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนควรกำหนดให้ครูโรงเรียนเอกชนมีการเกษียณอายุ 21. มีระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่อง และหากครูไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู อาจถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้ 22. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต 23. สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่บริหารงานบุคคล เป็นผู้กำหนดบัญชีเงินเดือนครูขึ้นใช้เองเป็นนอกเทศต่างหากจากบัญชีเงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน 24. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒิปริญญาและมีประสบการณ์ทำงานแล้วอย่างน้อย 2 ปี จึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาชีพ 25. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ 26. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครู และมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ และ 27. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กรอิสระ ไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9

ค่าเฉลี่ยและความเบี่ยงเบนมาตรฐานของความคิดเห็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
1. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูเพื่อร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาครูทุกด้าน.....	2.65	.61	เห็นด้วย	23
2. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครู ควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว.....	2.73	.57	เห็นด้วย	20
3. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู.....	2.81	.47	เห็นด้วย	12
4. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาบุคลิกภาพ และสติปัญญาของผู้เข้ารับการศึกษา.....	2.78	.53	เห็นด้วย	15
5. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยเฉพาะ.....	2.77	.52	เห็นด้วย	19
6. ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครูเท่านั้นที่สมควรรับเข้าศึกษา ในสถาบันผลิตครู.....	2.47	.77	ไม่แน่ใจ	25
7. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน.....	2.73	.55	เห็นด้วย	20

เอกสารนี้ 7. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัด ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด ตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อค าลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{x}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
8. ควรลดจำนวนการผลิตครูสาขา ที่เกินความต้องการ แต่เพิ่มการ ผลิตครูสาขาขาดแคลน.....	2.78	.52	เห็นด้วย	15
9. สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาส ให้ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการ ฝึกอบรม และศึกษาเพิ่มเติมได้ อย่างกว้างขวาง.....	2.88	.37	เห็นด้วย	2
10. ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถ ความ ถนัด.....	2.90	.35	เห็นด้วย	1
11. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาส เข้าอบรมหรือ ประชุมสัมมนาใน เรื่องเกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ.....	2.87	.38	เห็นด้วย	3
12. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาส ศึกษาต่อในระหว่างปฏิบัติการเพื่อ เพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น.....	2.86	.39	เห็นด้วย	5
13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ความร่วมมือ ในการจัดทำคู่มือครู เอกสารหรือ วารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.80	.49	เห็นด้วย	13
14. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุน ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครู ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการ สอน.....	2.86	.43	เห็นด้วย	5

เอกสารนี้เป็นลิขสิทธิ์ของสำนักงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
15. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม ชมรม วิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ.....	2.82	.45	เห็นด้วย	11
16. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสดูงานทั้งในและนอกประเทศ.....	2.87	.39	เห็นด้วย	3
17. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี.....	2.78	.49	เห็นด้วย	15
18. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู.....	2.83	.42	เห็นด้วย	9
19. การประกาศเกียรติคุณครูที่มีผลงานดีเด่นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งของการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.78	.50	เห็นด้วย	15
20. หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบมากกว่าเน้นด้านเนื้อหาวิชา.....	2.65	.61	เห็นด้วย	23
21. การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละ.....	2.83	.41	เห็นด้วย	9

เอกสารนี้เป็นจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใด และสรีรศาสตร์คือวิชาชีพครู.....

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
22. สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้ครูยึดมั่นตามหลักศาสนา และจรรยาวิชาชีพครู.....	2.79	.48	เห็นด้วย	14
23. สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดีและมีวิญญานครู.....	2.86	.39	เห็นด้วย	5
24. การประกาศเกียรติคุณครู ที่เป็นแบบอย่างดีด้านจริยธรรม เป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.85	.39	เห็นด้วย	8
25. ท่านได้รับการพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนเงินเดือนจากโรงเรียนอย่างยุติธรรม.....	2.35	.70	ไม่แน่ใจ	27
26. โรงเรียนของท่านให้การสนับสนุน และ ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านอยู่เสมอ.....	2.40	.69	ไม่แน่ใจ	26
27. ท่านมีความรู้สึกมั่นคงในตำแหน่งการงานที่ท่านกำลังดำรงอยู่.....	2.34	.66	ไม่แน่ใจ	28
28. กองทุนสงเคราะห์ ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตร และเงินช่วยเหลือ				

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่คัดลอกมาเพื่อใช้ในการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่ไปใช้ประโยชน์อื่นใด
 ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 9 (ต่อ)

การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	N = 442			
	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น	อันดับที่
29. การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว.....	1.98	.76	ไม่แน่ใจ	32
30. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือนแต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว.....	1.92	.80	ไม่แน่ใจ	33
31. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อการเคหะเหมาะสมแล้ว.....	2.07	.79	ไม่แน่ใจ	31
32. กองทุนสงเคราะห์ควรถูกจัดให้ครูได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญ เมื่อครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ.....	2.71	.60	เห็นด้วย	22
33. ในฐานะเป็นสมาชิกคุรุสภา ท่านได้รับทราบเรื่องที่คุรุสภาจัดดำเนินการ และสวัสดิการต่าง ๆ เป็นอย่างดี.....	2.14	.77	ไม่แน่ใจ	30

ตารางที่ 9 แสดงว่าครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู คำว่าการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูอยู่ในระดับเห็นด้วยในข้อคำถามส่วนใหญ่ เมื่อวิเคราะห์เป็นรายข้อ เรียงอันดับดังนี้

ความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วย โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อย
 เอกสารนี้ ระหว่าง 2.90 - 2.65 ได้แก่ 1. ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถในการค้า
 ไม่ว่าจะรอ ความถนัด 2. ที่สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษา
 เพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง 3. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้าอบรมหรือ ประชุมสัมมนาใน

เรื่องเกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ 4. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสไปศึกษาดูงานทั้งในและนอกประเทศ 5. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อในระหว่างปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น 6. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน 7. สถาบันวิชาชีพควรรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดี และมีวิญญูณครู 8. การประกาศเกียรติคุณครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม เป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู 9. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู 10. การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพ ครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละ และศรัทธาต่อวิชาชีพครู 11. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม ชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ 12. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู 13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดตำรา คู่มือครู เอกสาร หรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า 14. สถาบันวิชาชีพครูควรรณรงค์ให้ครูยึดมั่นตามหลักศาสนา และจรรยาวิชาชีพครู 15. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาบุคลิกภาพและสติปัญญาของผู้เข้ารับการศึกษา 16. ควรลดจำนวนการผลิตครูสาขาที่เกินความต้องการ แต่เพิ่มการผลิตครูสาขาขาดแคลน 17. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี 18. การประกาศเกียรติคุณครูที่มีผลงานดีเด่นทางวิชาการ เป็นแนวทางหนึ่งของการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู 19. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ 20. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครูควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว 21. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน 22. กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครูได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญ เมื่อครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ 23. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครูเพื่อร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาครูทุกด้าน และ 24. หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบมากกว่า เน้นด้านเนื้อหาวิชา

ความคิดเห็นอยู่ในระดับไม่แน่ใจ มีคะแนนเฉลี่ยเรียงอันดับจากมากไปหาน้อยระหว่าง 2.47 - 1.92 ได้แก่ 25. ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครูเท่านั้นที่สมควรรับเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู 26. โรงเรียนของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านอยู่เสมอ 27. ท่านได้รับการพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนเงินเดือนจากโรงเรียนอย่างยุติธรรม 28. ท่านมีความรู้สึกมั่นคงในตำแหน่งงานที่ท่านกำลังดำรงอยู่ 29. กองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว 30. ในฐานะเป็นสมาชิกคุรุสภาท่านได้รับทราบเรื่องที่คุรุสภาจัดดำเนินการและสวัสดิการต่าง ๆ เป็นอย่าง

คือ 31. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เพื่อการเคหะเหมาะสมแล้ว 32. การสงเคราะห์ครู ด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว และ 33. การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานและการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ตารางที่ 10

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามลักษณะวิชาที่สอน

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ์ N = 205		วิชาชีพ N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มี ผลในทางปฏิบัติ.....	2.85	.433	.281	.447	1.02
2. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีให้มีหน่วยงานหรือสถาบัน ที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชา ชีพครู โดยเฉพาะ.....	2.83	.459	2.84	.451	-0.24
3. ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุ สภา กับ สำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการครู เป็นสถาบันการ ศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็น สถาบันวิชาชีพครู ระดับชาติ สถาบันเดียว.....	2.64	.614	2.62	.652	0.47
4. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กร อิสระไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ.....	2.01	.813	1.92	.845	1.24

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
5. สถาบันวิชาชีพครู ควรปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน.....	2.85	.394	2.84	.428	0.25
6. สถาบันวิชาชีพครู ควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น.....	2.83	.398	2.76	.516	1.62
7. ครูทุกคน ต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู.....	2.70	.591	2.61	.665	1.49
8. สถาบันวิชาชีพครู ควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้ และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.79	.475	2.78	.466	0.31
9. สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน.....	2.82	.422	2.75	.524	1.62
10. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.84	.441	2.81	.465	0.76

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ์ N = 205		วิชาชีพ N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
11. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรมีหลายระดับ เช่นใบอนุญาต ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยม ศึกษา และระดับอาชีวศึกษา.....	2.43	.768	2.59	.717	-2.15*
12. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครู จะออกไป อนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาครู แล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต.....	2.52	.731	2.33	.777	2.67*
13. สถาบันวิชาชีพครู ควรกำหนด ระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพ ครูและมีการทดสอบเป็นระยะๆ.	2.20	.795	2.18	.830	0.24
14. มีระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่อง และหากครูไม่มีคุณภาพ ตามมาตรฐานวิชาชีพครู อาจ ถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ ครูได้.....	2.43	.729	2.44	.782	-0.06
15. กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการไม่ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู.....	2.82	.433	2.75	.524	1.60
16. การสอบสวนครู ที่ประพฤติผิด จรรยาบรรณ และวินัยตาม ระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะ กรรมการสอบสวนตามลำดับขั้น ของการมอบหมายอำนาจหน้าที่..	2.89	.360	2.81	.474	2.06*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามเผยแพร่เปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ์ N = 205		วิชาชีพ N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
17. สถาบันวิชาชีพครู ต้องสอดส่อง ดูแลให้ครู ปฏิบัติตามระเบียบ จรรยาบรรณวิชาชีพ และวินัยตาม ระเบียบประเพณีครู.....	2.81	.469	2.80	.482	0.47
18. สถาบันวิชาชีพครู ควรจัดให้มี คณะกรรมการควบคุมจรรยา บรรณครูทุกสังกัด.....	2.73	.499	2.65	.625	1.49
19. สถาบันวิชาชีพครู ทำหน้าที่ บริหารงานบุคคล เป็นผู้กำหนด บัญชีเงินเดือนครูขึ้นใช้เอง เป็น เอกเทศต่างหาก จากบัญชีเงิน เดือนของคณะกรรมการข้าราชการ การพลเรือน.....	2.36	.784	2.45	.755	-1.23
20. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการ ในด้านการจัดสวัสดิการ บริการ และพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล.	2.90	.357	2.82	.472	1.98*
21. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนด บัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชน ต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครู ที่ เป็นข้าราชการ.....	2.21	.836	2.40	.767	-2.39*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา (ก.ค.ศ.) กระทรวงศึกษาธิการ

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
22. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครู โรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒิ ปริญญาตรี จึงจะบรรจุให้สอน ลักษณะวิชาสามัญ และวิชา สัมพันธ.....	2.61	.659	2.58	.682	0.57
23. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒินุ ปริญญา และมีประสบการณ์ทำ งานแล้วอย่างน้อย 2 ปี จึงจะบรรจุ ให้สอนลักษณะวิชาชีพ.....	2.34	.786	2.41	.795	-0.84
24. สถาบันวิชาชีพครู ทำหน้าที่ใน กระบวนการอุตสาหกรรม เกี่ยวกับ แรงงานของครูโรงเรียนเอกชน....	2.80	.476	2.77	.497	0.80
25. ครูโรงเรียนเอกชน ควรรวมกัน จัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรง เรียนขึ้นโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้ มีผลมากขึ้น.....	2.81	.459	2.81	.465	0.20
26. แก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียน เอกชน พ.ศ. 2525 กำหนดความ รู้ของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอก ชนระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้น.....	2.74	.482	2.65	.559	1.77

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 10 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ์ N = 205		วิชาชีพ N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
27. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน ควรกำหนดให้ ครูโรงเรียน เอกชนมีการเกษียณอายุ.....	2.41	.785	2.48	.757	-0.97

ตารางที่ 10 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 5 เรื่อง คือ 1. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูควรมีหลายระดับ เช่น ใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยม ศึกษาและระดับอาชีวศึกษา 2. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต 3. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ 4. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการ และพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล และ 5. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ นอกจากนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามลักษณะวิชาที่สอน

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. สถาบันวิชาชีพครู ควรเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู เพื่อร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาครูทุก ด้าน.....	2.70	.564	2.61	.645	1.58
2. ครูประจำการ ที่ไม่มีวุฒิต่างครู ควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว.....	2.81	.476	2.66	.628	2.81*
3. สถาบันวิชาชีพครู ควรจัดให้มี สถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู..	2.83	.445	2.78	.498	1.18
4. การคัดเลือก นักเรียนเข้าศึกษาใน สถาบันผลิต ครู ควรพิจารณา บุคลิกภาพ และสติปัญญาของ ผู้เข้ารับการศึกษา.....	2.75	.579	2.80	.488	-0.91
5. การคัดเลือก นักเรียนเข้าศึกษา ในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณา ความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับ ผู้ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ....	2.79	.533	2.75	.508	0.88
6. ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครู เท่า นั้นที่สมควรรับเข้าศึกษา ในสถาบันผลิตครู.....	2.51	.752	2.43	.786	1.17

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ์ N = 205		วิชาชีพ N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
	7. สถาบันผลิตครูทุกสังกัด ควรจัด ตั้งคณะกรรมการ ร่วมกันเพื่อค้ำ เนินการกำหนดเกณฑ์การผลิต ครูให้เหมือนกัน.....	2.83	.448	2.64	
8. ควรลดจำนวนการผลิตครูสาขา ที่เกินความต้องการ แต่เพิ่มการ ผลิตครูสาขาขาดแคลน.....	2.80	.486	2.75	.554	1.08
9. สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ ครูโรงเรียนเอกชน เข้ารับการฝึก อบรมและศึกษาเพิ่มเติมได้อย่าง กว้างขวาง.....	2.89	.373	2.88	.365	0.29
10. ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ ปฏิบัติหน้าที่ ตรงกับความ สามารถ ความถนัด.....	2.92	.340	2.88	.353	1.19
11. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมี โอกาสเข้าอบรม หรือประชุม สัมมนา ในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่ อยู่เสมอ.....	2.85	.422	2.89	.339	-1.13
12. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมี โอกาสศึกษาต่อ ในระหว่าง ปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้ สูงขึ้น.....	2.83	.456	2.89	.331	-1.35

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดทำารคู่มือครูเอกสารหรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.80	.472	2.80	.503	-0.14
14. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอน.....	2.90	.343	2.82	.484	2.12*
15. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมเป็น สมาชิกสมาคมชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ.....	2.83	.456	2.81	.444	0.56
16. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสไปศึกษาดูงานทั้งในและนอกประเทศ.....	2.85	.429	2.88	.361	-0.75
17. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี.....	2.81	.448	2.75	.530	1.37
18. ควรนำผลจากการประเมิน การปฏิบัติงานของครู มาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู.....	2.87	.375	2.79	.458	2.12*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
19. การประกาศเกียรติคุณครูที่มีผลงานดีเด่นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งของการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.82	.441	2.74	2.74	1.75
20. หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบมากกว่าเน้นด้านเนื้อหาวิชา.	2.71	.574	2.60	.647	1.78
21. การคัดเลือกครู เข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรมความเสื่อสสะ และศรัทธาต่อวิชาชีพครู.....	2.88	.357	2.80	.443	2.12*
22. สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้ครูยึดมั่นตามหลักศาสนา และจรรยาวิชาชีพครู.....	2.80	.465	2.77	.494	0.71
23. สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดีและมีวิญญูณครู....	2.90	.349	2.84	.415	1.71
24. การประกาศเกียรติคุณครูที่เป็นแบบอย่างที่ดี ด้านจริยธรรม เป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.84	.426	2.86	.359	-0.45

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครู ใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใส่ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
25. ท่านได้รับการพิจารณา ความดี ความชอบในการเลื่อนเงินเดือน จากโรงเรียนอย่างยุติธรรม.....	2.37	.684	2.34	.710	0.42
26. โรงเรียนของท่านให้การสนับสนุน และส่งเสริมความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่การงานของ ท่านอยู่เสมอ.....	2.46	.682	2.36	.690	1.53
27. ท่านมีความรู้สึกมั่นคงในตำแหน่ง การงานที่ท่านกำลังดำรง อยู่.....	2.37	.664	2.31	.660	0.93
28. กองทุนสงเคราะห์ ให้การสง เคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้าน การศึกษาของบุตร และเงินช่วยเหลือ บุตรเหมาะสมแล้ว.....	2.25	.755	2.10	.812	1.98*
29. การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยง ชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพ ประเภท 2 เพียงพอแล้ว.....	2.00	.738	1.96	.785	0.65
30. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุง ไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่ว ไป 6 เท่าของเงินเดือนแต่ไม่เกิน 30,000 บาทเหมาะสมแล้ว.....	1.91	.787	1.93	.812	-0.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 11 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ลักษณะวิชาที่สอน N = 442				t
	วิชาสามัญ และสัมพันธ์		วิชาชีพ		
	N = 205		N = 237		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
31. การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุง ไทยให้ครูกู้เงิน เพื่อการเคหะ เหมาะสมแล้ว.....	2.02	.801	2.11	.781	-1.19
32. กองทุนสงเคราะห์ ควรจัดให้ครู ได้รับบำเหน็จหรือบำนาญเมื่อครู โรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ.....	2.78	.532	2.65	.643	2.18*
33. ในฐานะเป็นสมาชิกคุรุสภา ท่าน ได้รับทราบเรื่องที่คุรุสภาจัดด้าน บริการและสวัสดิการต่าง ๆ เป็น อย่างดี.....	2.10	.767	2.17	.768	-0.97

ตารางที่ 11 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับ ครูสอนวิชาชีพ ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ พบว่า ครู มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 7 เรื่อง คือ 1. ครูประจำการที่ไม่มี วุฒิทางครู ควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว 2. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อ ดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน 3. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ของครู ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน 4. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงาน ของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู 5. การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครู ควร คำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละ และศรัทธาต่อวิชาชีพครู 6. กองทุน สงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตร และเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะ สมแล้ว และ 7. กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครูได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญเมื่อครูโรงเรียนเอกชน เกษียณอายุ นอกจากนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่าง ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 12

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาค่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามคุณวุฒิ

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
	1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มี ผลในทางปฏิบัติ.....	2.85	.401	2.73	
2. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีให้มีหน่วยงานหรือสถาบัน ที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชา ชีพครู โดยเฉพาะ.....	2.84	.455	2.80	.450	0.80
3. ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุ สภากับสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการครูเป็นสถาบันการศึกษ แห่งชาติทำหน้าที่เป็นสถาบัน วิชาชีพครู ระดับชาติสถาบันเดียว	2.61	.638	2.70	.545	-1.23
4. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กร อิสระไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิ การ.....	1.95	.848	2.02	.808	-0.78
5. สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครง สร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพการณ์ปัจจุบัน.....	2.88	.372	2.75	.523	2.21*
6. สถาบันวิชาชีพครูควรกระจาย อำนาจในการบริหารงานออกไป สู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น.....	2.82	.425	2.70	.583	1.97*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้คิดเปลี่ยนแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
7. ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกของ สถาบันวิชาชีพครู.....	2.64	.631	2.67	.643	-0.30
8. สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ ควบคุมนโยบายการผลิต การให้ และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ครู.....	2.79	.468	2.76	.476	0.53
9. สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบัน ผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐาน ของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐาน เดียวกัน.....	2.81	.459	2.67	.536	2.42*
10. สถาบันวิชาชีพครู ควรดำเนิน การออกใบอนุญาตประกอบ วิชาชีพครู เพื่อการควบคุม มาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.85	.434	2.73	.513	2.05*
11. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรมีหลายระดับเช่นใบอนุญาต ระดับประถมศึกษา ระดับมัธยม ศึกษา และระดับอาชีวศึกษา.....	2.52	.743	2.51	.754	0.08
12. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบ อนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ ได้จะต้องผ่านการอบรมวิชาครู ครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต.....	2.51	.719	2.10	.827	4.67*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามใช้คัดลอกเป็นต้นมา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
13. สถาบันวิชาชีพครู ควรกำหนด ระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพ ครูและมีการทดสอบเป็นระยะๆ	2.14	.821	2.34	.765	-2.16*
14. มีระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่องและหากครูไม่มีคุณภาพตาม มาตรฐานวิชาชีพครูอาจถอนใบ อนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้....	2.42	.766	2.50	.725	-0.95
15. กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการไม่ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู.....	2.77	.506	2.80	.401	-0.56
16. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิด จรรยาบรรณฯ และวินัยตาม ระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะ กรรมการสอบสวนตามลำดับ ขั้นของการมอบหมายอำนาจ หน้าที่.....	2.87	.392	2.75	.523	2.09*
17. สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่อง ดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบ จรรยาบรรณฯ และวินัยตาม ระเบียบประเพณีครู.....	2.80	.487	2.82	.435	-0.46
18. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มี คณะกรรมการควบคุมจรรยา บรรณครูทุกสังกัด.....	2.69	.575	2.66	.559	0.52

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ลิขสิทธิ์นี้สงวนไว้แก่ผู้จัดทำเอกสารนี้ และสงวนไว้แก่ผู้จัดทำเอกสารนี้ ไม่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
19. สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่บริหารงานบุคคลเป็นผู้กำหนดบัญชีเงินเดือนครูขึ้นให้องค์เป็นเอกเทศต่างหากจากบัญชีเงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.....	2.38	.782	2.53	.710	-1.76
20. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการบริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล	2.88	.393	2.77	.513	2.01*
21. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ.....	2.29	.816	2.39	.759	-1.01
22. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์.....	2.59	.676	2.60	.657	-0.15
23. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒินุปริญญาและมีประสบการณ์ทำงานแล้วอย่างน้อย 2 ปี จึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาชีพ.....	2.40	.789	2.94	.794	1.18

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรนำมาใช้เพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งยังมีให้ข้อมูลเพื่อเป็นแนวทางและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
24. สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่ในกระบวนการสุติธรรมเกี่ยวกับแรงงานของครูโรงเรียนเอกชน...	2.79	.491	2.76	.476	0.56
25. ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรมสมาคมครูโรงเรียนขึ้น โดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้ มีผลมากขึ้น.....	2.82	.464	2.79	.457	0.44
26. แก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนพ.ศ. 2525 กำหนดความรู้ของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้น.....	2.72	.500	2.61	.605	1.52
27. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนควรกำหนดให้ครูโรงเรียนเอกชนมีการเกษียณอายุ.....	2.44	.764	2.47	.794	-0.30

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 12 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ พบว่า มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 9 เรื่อง คือ 1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ 2. สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน 3. สถาบันวิชาชีพครูควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น 4. สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน 5. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู 6. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต 7. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครูและมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ 8. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ และ 9. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการบริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล นอกจากนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามคุณวุฒิ

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
	1. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างสมาคมชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู เพื่อร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาครูทุกด้าน.....	2.66	.613	2.64	
2. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครู ควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว.....	2.76	.543	2.64	.643	1.72
3. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู..	2.83	.445	2.71	.560	2.00*
4. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาบุคลิกภาพและสติปัญญาของผู้เข้ารับการศึกษา.....	2.79	.539	2.74	.508	0.76
5. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ....	2.76	.532	2.80	.473	-0.75
6. ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครูเท่านั้นที่สมควรรับเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู.....	2.47	.777	2.45	.752	0.26

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
7. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน.....	2.75	.545	2.65	.580	1.66
8. ควรลดจำนวนการผลิตครูสาขาที่เกินความต้องการแต่เพิ่มการผลิตครูสาขาขาดแคลน.....	2.78	.530	2.75	.503	0.55
9. สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษาเพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง.....	2.89	.360	2.86	.401	0.53
10. ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด.....	2.91	.324	2.84	.419	1.44
11. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้าอบรมหรือประชุมสัมมนาในเรื่องที่เกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ.....	2.87	.390	2.86	.344	0.19
12. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อในระหว่างปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น.....	2.87	.397	2.82	.384	1.10

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
	13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดทำคู่มือครูเอกสารหรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.82	.460	2.72	
14. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน.....	2.88	.384	2.78	.547	1.99*
15. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม ชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ.....	2.82	.462	2.83	.402	-0.30
16. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสไปศึกษาดูงาน ทั้งในและนอกประเทศ.....	2.88	.379	2.84	.443	0.70
17. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี.....	2.77	.500	2.80	.473	-0.48
18. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู.....	2.83	.418	2.81	.443	0.41

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
19. การประกาศเกียรติคุณครูที่มีผลงานดีเด่นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งของการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.78	.496	2.77	.513	0.22
20. หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบมากกว่าเน้นด้านเนื้อหาวิชา	2.64	.622	2.68	.589	-0.46
21. การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสถียร และศรัทธาต่อวิชาชีพครู	2.84	.413	2.82	.384	0.32
22. สถาบันวิชาชีพครูควรรณรงค์ให้ครูยึดมั่นตามหลักศาสนา และจรรยาวิชาชีพครู.....	2.79	.477	2.76	.497	0.62
23. สถาบันวิชาชีพครูควรรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดี และมีวิญญูณครู...	2.87	.375	2.83	.427	0.89
24. การประกาศเกียรติคุณครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม เป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.85	.406	2.88	.332	-0.70

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
25. ท่านได้รับการพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนเงินเดือนจากโรงเรียนอย่างยุติธรรม.....	2.36	.689	2.32	.733	0.44
26. โรงเรียนของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านอยู่เสมอ.....	2.40	.699	2.44	.646	-0.52
27. ท่านมีความรู้สึกมั่นคงในตำแหน่งการงานที่ท่านกำลังดำรงอยู่.....	2.35	.657	2.29	.679	0.80
28. กองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว.....	2.15	.792	2.24	.778	-0.98
29. การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว..	1.95	.764	2.07	.757	-1.35
30. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือนแต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว...	1.88	.795	2.07	.824	-2.07*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษานานาชาติ ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 13 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	คุณวุฒิ N = 442				t
	วุฒิทางการศึกษา N = 346		วุฒิมิใช่ทางการศึกษา N = 96		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
31. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุง ไทยให้ครูกู้เงินเพื่อการเคหะ เหมาะสมแล้ว.....	2.05	.794	2.17	.777	-2.32
32. กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครู ได้รับบำเหน็จหรือบำนาญเมื่อครู โรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ.....	2.74	.583	2.61	.639	1.78
33. ในฐานะเป็นสมาชิกคุรุสภา ท่าน ได้รับทราบเรื่องที่คุรุสภาจัดค้ำ บริการและสวัสดิการต่างๆ เป็น อย่างดี.....	2.13	.758	2.17	.706	-0.45

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ พบว่า ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 3 เรื่อง คือ 1. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู 2. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และ 3. การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว นอกจากนี้มี ความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มี ผลในทางปฏิบัติ.....	2.75	.554	2.86	.373	-2.23*
2. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรให้มีหน่วยงานหรือสถาบัน ที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชา ชีพครูโดยเฉพาะ.....	2.79	.505	2.86	.248	-1.32
3. ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุ สภากับสำนักงานคณะกรรมการ ข้าราชการครูเป็นสถาบันการศึกษา ศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่เป็น สถาบันวิชาชีพครู ระดับชาติสถา บันเดียว.....	2.35	.657	2.29	.679	0.80
4. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กร อิสระไม่ขึ้นกับ กระทรวงศึกษาธิ การ.....	2.56	.662	2.66	.597	-1.63
5. สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้าง การบริหารเพื่อให้สอดคล้อง กับสภาพการณ์ปัจจุบัน.....	1.79	.828	1.96	.845	0.16
	2.80	.501	2.87	.363	-1.57

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนลิขสิทธิ์ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา ห้ามเผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา โทร. 0-2562-1111 หรือ 0-2562-1112

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
6. สถาบันวิชาชีพครู ควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น.....	2.79	.457	2.80	.462	-0.20
7. ครูทุกคน ต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู.....	2.53	.686	2.70	.601	-2.71*
8. สถาบันวิชาชีพครู ควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้ และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.72	.498	2.81	.453	-1.98*
9. สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน.....	2.75	.524	2.79	.459	-0.79
10. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.77	.531	2.85	.413	-1.51
11. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูควรมีหลายระดับเช่นใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ศึกษาและระดับอาชีวศึกษา.....	2.62	.697	2.74	.672	1.97*

เอกสารนี้เป็นเอกสารระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ศึกษาและระดับอาชีวศึกษา.....

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
12. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกไป อนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาครูแล้ว อย่างน้อย 18 หน่วยกิต.....	2.32	.792	2.46	.744	-1.86
13. สถาบันวิชาชีพครู ควรกำหนด ระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพ ครูและมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ	2.29	.776	2.14	.826	1.82
14. มีระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่อง และหากครูไม่มีคุณภาพตาม มาตรฐานวิชาชีพครู อาจถอนใบ อนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้.....	2.51	.697	2.40	.781	1.46
15. กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการไม่ ปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู.....	2.79	.426	2.78	.510	0.29
16. การสอบสวนครู ที่ประพฤติผิด จรรยาบรรณ และวินัยตาม ระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะ กรรมการสอบสวนตามลำดับขั้น ของการมอบหมายอำนาจหน้าที่.	2.76	.520	2.88	.371	-2.46*
17. สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่อง ดูแลให้ครูปฏิบัติ ตามระเบียบ จรรยาบรรณ และวินัยตาม ระเบียบประเพณีครู.....	2.68	.579	2.86	.410	-3.25*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้สำหรับการเรียนการสอนเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
18. สถาบันวิชาชีพครูควร จัดให้มี คณะกรรมการควบคุมจรรยาบรรณ ครูทุกสังกัด.....	2.66	.610	2.69	.553	-0.59
19. สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่บริ หารงานบุคคลเป็นผู้กำหนดบัญชี เงินเดือนครูขึ้นใช้เองเป็นเอกเทศ ต่างหากจากบัญชีเงินเดือนของ คณะกรรมการข้าราชการพลเรือน	2.36	.809	2.43	.751	-1.00
20. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการ ในด้านการจัดสวัสดิการบริการ และพิทักษ์สิทธิครู ให้สัมฤทธิ์ผล	2.81	.502	2.88	.383	-1.24
21. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนด บัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชน ต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่ เป็นข้าราชการ.....	2.48	.707	2.24	.834	3.14*
22. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒิ ปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอน ลักษณะวิชาสามัญและวิชา	2.72	.551	2.54	.712	2.76*

เอกสารนี้เป็นเอกสาร สัมพันธ์... ส่วนรับทราบ... ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
23. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียน เอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒิ อนุุปริญญา และมีประสบการณ์ ทำงานแล้วอย่างน้อย 2 ปี จึงจะ บรรจุให้สอนลักษณะวิชาชีพ.....	2.36	.781	2.38	.796	-0.37
24. สถาบันวิชาชีพครู ทำหน้าที่ใน กระบวนการยุติธรรม เกี่ยวกับ แรงงานของครูโรงเรียนเอกชน...	2.73	.506	2.81	.477	-1.55
25. ครูโรงเรียนเอกชน ควรรวมกัน จัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครู โรงเรียนขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อทำ หน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครู เอกชนให้มีผลมากขึ้น.....	2.73	.520	2.86	.429	-2.24*
26. แก่ไข พ.ร.บ โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 กำหนดความรู้ของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชนระดับต่างๆ ให้สูงขึ้น.....	2.69	.538	2.70	.521	-0.17
27. พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน ควรกำหนดให้ครูโรงเรียนเอกชน มีการเกษียณอายุ.....	2.51	.707	2.42	.796	1.22

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มีการแก้ไขเพิ่มเติมแล้ว... 1.22 โยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 14 แสดงการเปรียบเทียบที่ขอความคิดเห็นของครูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป คำนำการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ พบว่าครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 9 เรื่องคือ 1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ 2. ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู 3. สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู 4. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรมีหลายระดับ เช่น ใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา 5. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ 6. สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบ จรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู 7. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเคื่อนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเคื่อนครูที่เป็นข้าราชการ 8. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒิปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ และ 9. ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรงเรียนขึ้น โดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้มีผลมากขึ้น นอกจากนี้ มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15

เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต่อการยกระดับมาตรฐาน
วิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตามระยะเวลาการปฏิบัติงาน

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
1. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูเพื่อร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาครูทุกด้าน.....	2.64	.579	2.66	.624	-0.38
2. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครูควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว.....	2.60	.668	2.79	.503	-3.28*
3. สถาบันวิชาชีพครู ควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู..	2.78	.484	2.82	.470	-0.90
4. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาบุคลิกภาพและสติปัญญาผู้เข้ารับการคัดเลือก.....	2.76	.561	2.78	.519	-0.40
5. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสม สำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ.....	2.65	.612	2.82	.463	2.85*
6. ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครูเท่านั้นที่สมควรรับเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู.....	2.43	.782	2.48	.766	-0.71

เอกสารนี้เป็นเอกสารสงวนไว้สำหรับงานวิจัยเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น หากมีข้อสงสัย กรุณาติดต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน N = 442				t
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
7. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัด ตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อค้ำ เนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครู ให้เหมือนกัน.....	2.67	.582	2.75	.540	-1.40
8 ควรลดจำนวนการผลิตครูสาขาที่ เกินความต้องการแต่เพิ่มการผลิต ครูสาขาขาดแคลน.....	2.72	.551	2.80	.510	-1.39
9. สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการศึกษา อบรมและศึกษาเพิ่มเติมได้อย่าง กว้างขวาง.....	2.86	.392	2.89	.357	-1.05
10. ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ ปฏิบัติหน้าที่ ตรงกับความ สามารถความถนัด.....	2.86	.386	2.91	.328	-1.29
11. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอ กาสเข้าอบรมประชุมสัมมนาใน เรื่องเกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ.....	2.86	.373	2.88	.383	-0.59
12. ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาส ศึกษาต่อ ในระหว่างปฏิบัติการ เพื่อพัฒนาความรู้ให้สูงขึ้น.....	2.85	.417	2.87	.287	-0.51

เอกสารนี้เป็นเอกสารเพื่อทูลเกล้าฯ ถวายแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ เพื่อใช้ในการพิจารณาเลื่อนขั้นเงินเดือนข้าราชการครูและบุคลากรทางการศึกษา
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน N = 442				t
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
13. ผู้บริหารสนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดตำราคู่มือครูเอกสารหรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า.....	2.75	.538	2.82	.463	-1.24
14. ผู้บริหารควรส่งเสริม สนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน.....	2.83	.451	2.87	.414	-1.01
15. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม ชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ.....	2.77	.502	2.85	.412	-1.68
16. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสดูไปศึกษาดูงานทั้งในและนอกประเทศ.....	2.82	.456	2.89	.361	-1.80
17. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี.....	2.65	.600	2.84	.426	-3.30*
18. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู.....	2.65	.600	2.84	.385	-2.26*

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่มอบให้ส่วนงานของเราใช้งานเพื่อการสืบค้นเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
19. การประกาศเกียรติคุณ ครูที่มี ผลงานดีเด่นทางวิชาการเป็น แนวทางหนึ่ง ของการส่งเสริม มาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.76	.520	2.79	.489	-0.56
20. หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นด้าน คุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ ชอบมากกว่าเน้นด้านเนื้อหาวิชา.	2.59	.635	2.68	.604	-1.32
21. การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชา ชีพครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้าน จริยธรรมคุณธรรมความเสียสละ และศรัทธาต่อวิชาชีพครู.....	2.79	.443	2.86	.388	-1.57
22. สถาบันวิชาชีพครูควรรณรงค์ให้ ครูยึดมั่นตามหลักศาสนา และ จรรยาวิชาชีพครู.....	2.73	.534	2.81	.453	-1.64
23. สถาบันวิชาชีพครูควรรณรงค์ให้ สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติ เป็นคนดี และมีวิญญูณครู.....	2.85	.417	2.87	.372	-0.60
24. การประกาศเกียรติคุณครูที่เป็น แบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม เป็น					
เอกสารนี้เป็นเอกสารแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น มาตรฐานวิชาชีพครู.....	2.83	.417	2.86	.379	-0.97

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน N = 442				t
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
25. ท่านได้รับการพิจารณาความดี ความชอบในการเลื่อนเงินเดือน จากโรงเรียนอย่างยุติธรรม.....	2.39	6.77	2.33	.707	0.82
26. โรงเรียนของท่าน ให้การสนับสนุน และส่งเสริมความก้าวหน้า ในตำแหน่งหน้าที่การงาน ของ ท่านอยู่เสมอ.....	2.41	.712	2.40	.677	0.17
27. ท่านมีความรู้สึกมั่นคงในตำแหน่ง การงานที่ท่านกำลังดำรง อยู่.....	2.34	.678	2.34	.655	0.03
28. กองทุนสงเคราะห์ ให้การสงเคราะห์ครู โรงเรียนเอกชน ด้านการศึกษาของบุตร และเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว.....	2.28	.754	2.12	.800	2.04*
29. การสงเคราะห์ครู ค้ำวงเงินทุน เลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุน เลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว.	2.12	.699	1.91	.783	2.68*
30. การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุง ไทยให้ครูกู้เงิน เพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือนไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว.....	2.07	.798	1.86	.799	2.65*

เอกสารนี้เป็นเอกสาร
ไม่ว่าครณิใดๆทั้งสิ้น

ตารางที่ 15 (ต่อ)

การยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู	ระยะเวลาการปฏิบัติงาน				t
	N = 442				
	ต่ำกว่า 5 ปี N = 138		ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป N = 304		
	\bar{x}	S.D.	\bar{x}	S.D.	
31. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุง ไทยให้ครูกู้เงินเพื่อการเคหะ เหมาะสมแล้ว.....	2.28	.774	1.98	.781	2.82*
32. กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครู ได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญ เมื่อ ครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ....	2.75	.541	2.69	.620	0.85
33. ในฐานะเป็นสมาชิกคุรุสภา ท่าน ได้รับทราบเรื่องที่คุรุสภาจัดด้าน บริการและสวัสดิการต่าง ๆ เป็นอย่างดี.....	2.20	.743	2.11	.778	1.11

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ พบว่า ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 8 เรื่อง คือ 1. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครู ควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว 2. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาความประพฤติกี่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ 3. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี 4. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู 5. กองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว 6. การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว 7. การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว และ 8. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อการเคหะเหมาะสมแล้ว นอกจากนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

บทนี้ ผู้วิจัยจะสรุปผลของการวิจัย โดยกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัยวิธีดำเนินการวิจัย การอภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังต่อไปนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ตามลักษณะวิชาที่สอน คุณวุฒิ และระยะเวลาการปฏิบัติงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่สอนลักษณะวิชาแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในแต่ละข้อแตกต่างกัน
2. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่มีคุณวุฒิแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในแต่ละข้อแตกต่างกัน
3. ครูโรงเรียนเอกชนที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูในแต่ละข้อแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ก. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครในปีการศึกษา 2537 จาก 99 โรงเรียน จำนวน 4,390 คน

ข. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร 45 โรงเรียน จำนวน 442 คน โดยการสุ่มแบบแยกประเภท (Stratified Random

Sampling) โดยเป็นครูในโรงเรียนที่เปิดสอนประเภทช่างอุตสาหกรรม 17 โรงเรียน จำนวน 164 คน เป็นครูในโรงเรียนที่เปิดสอนประเภทพณิชยกรรม 23 โรงเรียน จำนวน 231 คน และเป็นครูในโรงเรียนที่เปิดสอนประเภทศิลปกรรม 5 โรงเรียน จำนวน 47 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยได้จัดสร้างขึ้นจากเอกสาร ตำรา บทความทางวิชาการ งานวิจัยต่าง ๆ แนวทางในการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูของคุรุสภา ตลอดจนปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ และอาจารย์ที่ปรึกษารวมทั้งประสบการณ์ของผู้วิจัยเอง แบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมและด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู เป็นแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า จำนวน 60 ข้อ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยออกไปแจกแบบสอบถามด้วยตนเอง โดยขอความร่วมมือผู้บริหารโรงเรียนที่เลือกเป็นกลุ่มตัวอย่าง ดำเนินการแจกแบบสอบถามไปทั้งสิ้น 450 ฉบับ เมื่อเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยไปรับคืนด้วยตนเอง ได้รับแบบสอบถามคืน 442 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.2

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้ค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของครู วิเคราะห์โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

4.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการควบคุมมาตรฐาน และด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู หากค่าคะแนนเฉลี่ยทั้งหมดทางสถิติ โดยใช้ค่า t คือ

4.3.1 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ

4.3.2 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครู ที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา

4.3.3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับครูใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ทำประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใด ๆ หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อฝ่ายวิชาการ โทร. 0-2554-2000

สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล จึงสรุปผลการวิจัยออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ลักษณะวิชาที่สอน ครูโรงเรียนเอกชนที่ตอบแบบสอบถามที่สอนวิชาชีพมีมากกว่าครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ คิดเป็นร้อยละ 53.6 ส่วนครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์คิดเป็นร้อยละ 46.4

2. เพศ ครูที่ตอบแบบสอบถาม เพศหญิงและเพศชายจำนวนใกล้เคียงกัน เพศหญิงมีมากกว่าเพศชายเล็กน้อย คิดเป็นร้อยละ 50.9 ส่วนครูที่เป็นเพศชายคิดเป็นร้อยละ 49.1 ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.6 เป็นเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 43.4 ครูสอนวิชาชีพเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.0 ส่วนเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 46.0

3. อายุ ครูที่มีอายุระหว่าง 26 - 35 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 ปี รองลงไปอายุระหว่าง 36-45 ปี ร้อยละ 33.3 อายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 21.5 และอายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 7.7 ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ มีอายุระหว่าง 26-35 ปี และระหว่าง 36-45 ปี มีจำนวนใกล้เคียงกัน คิดเป็นร้อยละ 36.6 กับ 36.1 อายุต่ำกว่า 25 ปี คิดเป็นร้อยละ 15.1 และอายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 12.2 ส่วนครูสอนวิชาชีพ อายุระหว่าง 26-35 ปี มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.4 รองลงไปอายุระหว่าง 36-45 ปี คิดเป็นร้อยละ 30.8 อายุต่ำกว่า 25 ปี ร้อยละ 27 และอายุ 46 ปีขึ้นไป ร้อยละ 3.8

4. ระยะเวลาปฏิบัติงาน ผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีมากกว่าผู้ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ครูสอนวิชาสามัญ และสัมพันธ์มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ครูสอนวิชาชีพมีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีมากกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี

5. คุณวุฒิ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีมากกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 78.3 ครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 21.7 ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์มีวุฒิทางการศึกษามากกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 85.9 ครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 14.1 ส่วนครูสอนวิชาชีพที่มีวุฒิทางการศึกษามีมากกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 71.7 ครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 28.3

6. ประเภทโรงเรียน ผู้ตอบแบบสอบถามเป็นครูสอนอยู่ในโรงเรียนประเภทพณิชยกรรม

มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 52.3 รองลงไปที่ครูที่สอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 37.1 และครูสอนในโรงเรียนประเภทศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 10.6 ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ในโรงเรียนประเภทวิชาชีพกรรมมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.2 รองลงไปที่ครูสอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 38.6 และครูสอนในโรงเรียนประเภทศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 10.2 ครูสอนวิชาชีพ ในโรงเรียนประเภทวิชาชีพกรรมมีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.1 รองลงไปที่ครูสอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรม คิดเป็นร้อยละ 35.9 และครูสอนในโรงเรียนประเภทศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 11

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

แบบสอบถามความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู 2 ด้าน คือ

1. ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ จากการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพด้านการควบคุมมาตรฐานในระดับเห็นด้วย โดยเฉพาะข้อที่มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรก ได้แก่แบบสอบถาม ข้อ 20, 5 และ 16 คือ 1. ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครเห็นด้วยที่จะให้สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล 2. สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน และ 3. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ ส่วนครูที่มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจใน 3 อันดับสุดท้าย คือ อันดับที่ 27, 26 และ 25 ได้แก่ ข้อ 4, 13, และ 21 คือ 1. สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กรอิสระไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ 2. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครูและมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ และ 3. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดค่านายหน้าเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ
2. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพในระดับเห็นด้วย โดยเฉพาะข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงใน 3 อันดับแรก ได้แก่ข้อ 10, 9 และ ข้อ 11 คือ 1. ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถความถนัด 2. สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษาเพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง และ 3. ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้าอบรมหรือประชุมสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ

ส่วนครูที่มีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจที่มีคะแนนเฉลี่ย 3 อันดับสุดท้าย คืออันดับ 33, 32 และ 31 ได้แก่แบบสอบถามข้อ 30, 29 และ 31 คือ 1. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว 2. การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว และ 3. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เพื่อการทะเลาะ เหมาะสมแล้ว

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

1. เปรียบเทียบตามลักษณะวิชาที่สอน

ก. ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ เมื่อพิจารณาโดยภาพรวม ครูที่สอนวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ปรากฏว่าครูที่สอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 11, 12, 16, 20 และ 21 คือ 1. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูควรมีหลายระดับ เช่น ใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา 2. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาชีพครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต 3. การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ 4. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล และ 5. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ

ข. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ โดยภาพรวม ครูสอนวิชาสามัญ และสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 2, 7, 14, 18, 21, 28 และ 32 คือ 1. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครู ควรส่งเสริมพัฒนาโดยเร็ว 2. สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกัน เพื่อดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน 3. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน 4. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู 5. การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรมคุณธรรม ความเสียสละและศรัทธาต่อวิชาชีพครู 6. กองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชน ด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว และ 7. กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครูได้รับบำเหน็จหรือบำนาญ

เมื่อครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ

2. เปรียบเทียบตามคุณวุฒิ

ก. คำนำการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 1, 5, 6, 9, 10, 12, 13, 16 และ 20 คือ 1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ 2. สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหาร เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบัน 3. สถาบันวิชาชีพครู ควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น 4. สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน 5. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู 6. ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ จะต้องผ่านการอบรมวิชาชีพครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต 7. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครู และมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ 8. การสอบสวนครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ และ 9. สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการ และพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล

ข. คำนำการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษามีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 2, 14 และ 30 คือ 1. สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู 2. ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครู ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียน การสอน และ 3. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาทเหมาะสมแล้ว

3. เปรียบเทียบเกี่ยวกับระยะเวลาปฏิบัติงาน

ก. คำนำการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพ ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 1, 7, 8, 11, 16, 17, 21, 22 และ 25 คือ 1. การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูควรมีกฎหมายรองรับเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ 2. ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู 3. สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้ และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู 4. ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูควรมีหลายระดับ เช่น ใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา 5. การสอบสวนครูประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของ

การมอบหมายอำนาจหน้าที่ 6. สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบ จรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู 7. สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ 8. ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒิปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ และ 9. ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรงเรียนขึ้นโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้มีผลมากขึ้น

ข. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพ ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันในข้อ 2, 5, 17, 18, 28, 29, 30 และ 31 คือ

1. ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครู ควรพัฒนาโดยเร็ว
2. การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ
3. การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี
4. ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู
5. กองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว
6. การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และ เงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว
7. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว และ
8. การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เพื่อการเคหะ เหมาะสมแล้ว

อภิปรายผล

การอภิปรายผลการวิจัยครั้งนี้ แยกอภิปรายออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ตอนที่ 1 สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับอ้างอิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผู้ตอบแบบสอบถามในการวิจัยครั้งนี้ เป็นครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพ

มหานครแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญ และสัมพันธ์กับครูสอนลักษณะวิชาชีพ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า ครูที่สอนลักษณะวิชาชีพ มีจำนวนมากว่าครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ เนื่องจากโครงสร้างหลักสูตรของโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ทั้งระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) มีสัดส่วนของวิชาชีพมากกว่าวิชาสามัญและสัมพันธ์ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครส่วนใหญ่ใช้หลักสูตรของสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เช่น หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพพุทธศักราช 2531 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ทุกสาขาวิชา วิชาสามัญ และสัมพันธ์บังคับ 44 หน่วยกิต วิชาชีพบังคับ 90 หน่วยกิต¹ คิดเป็นร้อยละ 32.8 กับ 67.2 ผู้เรียนจะต้องเรียนทั้งวิชาสามัญและสัมพันธ์กับวิชาชีพ รวม 134 หน่วยกิต จึงจะจบหลักสูตรโรงเรียนเอกชนจึงจำเป็นต้องใช้ครูที่สอนลักษณะวิชาชีพระดับสูงกว่าลักษณะวิชาสามัญ และสัมพันธ์

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ตอบแบบสอบถามที่เป็นเพศหญิงและเพศชายจำนวนใกล้เคียงกัน แต่เมื่อเปรียบเทียบจำนวนตามลักษณะวิชาที่สอน มีจำนวนแตกต่างกัน คือครูสอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์เป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย คิดเป็นร้อยละ 56.6 กับ 43.4 ส่วนครูสอนลักษณะวิชาชีพเป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง คิดเป็นร้อยละ 54.0 กับ 46.0 เนื่องจากครูสอนลักษณะวิชาชีพบางสาขาวิชา เป็นเพศชายมากกว่าเพศหญิง โดยเฉพาะสาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม ครูสอนลักษณะวิชาชีพจะเป็นเพศชายส่วนใหญ่ และผู้บริหารก็มีนโยบายด้านกระบวนการสรรหาและคัดเลือกที่เอื้ออำนวยต่อเพศชายมากกว่าเพศหญิง²

เกี่ยวกับอายุของผู้ตอบแบบสอบถาม จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าครูที่มีอายุระหว่าง 26-35 ปี และ 36-45 ปี มีมากกว่าครูที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี และครูที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไป มีจำนวนน้อยที่สุด ครูโรงเรียนเอกชนส่วนใหญ่จึงยังอยู่ในวัยหนุ่มสาว ยังไม่มีมาตรฐานในการคัดเลือกบุคคลเข้าสู่อาชีพครู ทั้งยังยอมให้ผู้ไม่มีความรู้ทางวิชาชีพครูเข้ามาเป็นครูได้อย่างง่ายดาย³ ครูโรงเรียนเอกชนจึงยังต้องมีการพัฒนาอยู่โดยการไปศึกษาเพิ่มเติมทั้งในเวลา และนอกเวลาตามโครงการความร่วมมือระหว่างสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย และสถานศึกษากับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ และเมื่อสำเร็จการศึกษามีวุฒิแล้ว ก็จะออกจากงานไปในปัจจุบัน โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีขวัญกำลังใจดีกว่าแต่ก่อนแต่ก็ยังมืองค์ประกอบบางประการที่ครูโรงเรียนเอกชนยังไม่พึงพอใจนักสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรุฬ รัช ภาวนานันท์ ที่ได้วิจัยเรื่องขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานคร พบว่า ระดับขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา จะอยู่ในระดับสูงกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในองค์ประกอบต่อไปนี้คือ ผู้บังคับบัญชา ลักษณะงานที่ปฏิบัติ การยอมรับนับถือ และความรู้สึกในผลสำเร็จและสภาพการทำงาน แต่จะมีระดับขวัญกำลังใจในการ

ปฏิบัติงานอยู่ในระดับต่ำกว่าเกณฑ์เฉลี่ยในองค์ประกอบต่อไปนี้คือ **นโยบายและการบริหาร**
ความมั่นคงและความเจริญก้าวหน้า ราชได้และสวัสดิการ และความสัมพันธ์อันดีในหน่วยงาน¹
จึงเห็นได้จากผลของการวิจัยครั้งนี้ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาออกจากงาน หลังอายุ 46 ปี เป็น
จำนวนมาก หรือคั้งที่เขาว์ ประมวลผล กล่าวว่ โรงเรียนเอกชนเปรียบเหมือนวิทยาลัย หรือ
มหาวิทยาลัยให้กับรัฐบาล สำเร้จวิทศาสตร์มาก็ต้องมาเป็นครูโรงเรียนเอกชนก่อน ฝึกฝนอบรมทุก
อย่าง จนกระทั่งได้ก็กลับไปเป็นครูโรงเรียนรัฐบาล² จากการวิจัยจึงพบว่าครูโรงเรียนเอกชนอา
ชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครที่มีอายุ 46 ปีขึ้นไปจึงมีน้อยที่สุด

จากการวิเคราะห์ข้อมูล ปรากฏว่าผู้ตอบแบบสอบถามที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี
ขึ้นไป มีมากกว่าผู้ที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี จากการวิจัยพบว่าครูที่อยู่ในโรงเรียนเอกชน
ส่วนใหญ่อายุ ระหว่าง 26-35 ปี และ ระหว่าง 36-45 ปี ช่วง 30 ปี ครูโรงเรียนเอกชนจะอยู่ปฏิบัติ
งานอยู่ในโรงเรียนเอกชน ครูส่วนใหญ่จึงมีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป อาจเป็น
เพราะว่ามีแรงจูงใจจากสิทธิประโยชน์ที่ครูจะได้รับจากกองทุนสงเคราะห์ คือครูมีสิทธิได้รับเงิน
ทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 ถ้าออกจากงานหลังจากมีเวลาทำงานเกิน 5 ปี⁶ และครูที่มีเวลาทำงานเกิน
10 ปี จะได้รับเงินช่วยเหลือพิเศษตามระเบียบกระทรวงศึกษาธิการ⁷ จึงเป็นแรงจูงใจอย่างหนึ่งที่ทำให้ครู
อยู่ปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเอกชนนานขึ้น

จากการวิเคราะห์ข้อมูล คุณวุฒิของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่ตอบแบบสอบถาม
พบว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีมากกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา
มี 2 กลุ่ม คือ ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูที่สอนลักษณะวิชาชีพตามระเบียบ
กระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการกำหนดความรู้ และประสบการณ์ของผู้เข้ารับใบอนุญาตให้เป็นครู
ใหญ่ และความรู้ของผู้เข้ารับใบอนุญาตให้เป็นครูโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2526 ได้ระบุไว้ว่า

ข้อ 8 โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการ หรือหลักสูตร
ที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับมัธยมศึกษา
หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

(2) ผู้ขอเป็นครู

ก. สอนวิชาสามัญ หรือวิชาสัมพันธ์ ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้เฉพาะในสถาบันการศึกษาเท่านั้น การนำเอกสารนี้ไปใช้ในการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆ ประโยชน์ครูมัธยมอาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมธุรกิจ อนุปริญญาในสาขา

วิชาที่สอน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค หรือมีความรู้ซึ่ง

กระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ ถ้าเป็นผู้ชำนาญงานต้องมีความรู้ความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่สอน โดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนรับรอง

ข้อ 9 โรงเรียนที่จัดการศึกษาตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการหรือหลักสูตรที่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงศึกษาธิการ ประเภทอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับอุดมศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพเทคนิค หรือหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

(2) ผู้ขอเป็นครู

ก. สอนวิชาสามัญ หรือวิชาสัมพันธ์ ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี และถ้าทำการสอนวิชาชีพทฤษฎี ต้องมีความรู้ไม่ต่ำกว่าปริญญาตรีในสาขาวิชาที่สอน

ข. สอนวิชาชีพปฏิบัติต้องมีความรู้ในสาขาวิชาที่สอนไม่ต่ำกว่าประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมอาชีวศึกษา ประกาศนียบัตรประโยคครูมัธยมธุรกิจ อนุปริญญาในสาขาวิชาที่สอน ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรือมีความรู้ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการรับรองว่าเทียบได้ไม่ต่ำกว่านี้ และเคยทำงานหรือทำการสอนในสาขาวิชานั้นมาแล้วไม่น้อยกว่าสามปี ถ้าครูผู้สอนมีความรู้สูงกว่าที่กำหนดนี้ ไม่ต้องมีประสบการณ์ดังกล่าวก็ได้ ถ้าเป็นผู้ชำนาญงาน ต้องมีความรู้ความชำนาญพิเศษในสาขาวิชาที่สอนโดยสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนรับรอง

ระเบียบดังกล่าวออกมาเพื่อให้สอดคล้องกับปัญหาการขาดแคลนครูสอนวิชาชีพ ผู้ที่จบหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ก็สามารถเป็นครูสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพได้ แม้ไม่มีวุฒิทางการศึกษา แต่จากการที่ครูได้ไปศึกษาเพิ่มวุฒินอกเวลาทำงานด้วยตนเอง หรือเข้าร่วมในโครงการความร่วมมือต่าง ๆ เกี่ยวกับการพัฒนาครู จึงทำให้ครูที่สอนวิชาชีพมีวุฒิทางการศึกษามากขึ้น

จากการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ส่งแบบสอบถามไปยังโรงเรียนที่เปิดสอนประเภทวิชาชีพกรรม เป็นจำนวนมากกว่าโรงเรียนที่เปิดสอนประเภทช่างอุตสาหกรรม และโรงเรียนประเภทศิลปกรรม จำนวนแบบสอบถาม จึงเป็นของครูที่สอนในโรงเรียนประเภทวิชาชีพกรรมมากกว่าครูที่สอนในโรงเรียนประเภทช่างอุตสาหกรรมและประเภทศิลปกรรม คิดเป็นร้อยละ 52.3, 37.1 และ 10.6 ตามลำดับ อาจเป็นเพราะว่าการขยายตัวภาคธุรกิจและบริการมีมากขึ้น กระทรวงศึกษาธิการก็ไม่ได้เปิดหรือขยายโรงเรียนประเภทวิชาชีพกรรมทั้งสังกัดกรมอาชีวศึกษา และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลขึ้นในกรุงเทพมหานครมากนัก และการลงทุนในการจัดการเรียนการสอนโรงเรียนประเภทวิชาชีพกรรมต่ำกว่าประเภทช่างอุตสาหกรรม จึงเป็นช่องทางให้มีการลงทุนจัดการศึกษา

ประเภทพิพิธภัณฑ์ในกรุงเทพมหานครมากกว่าประเภทอื่น ๆ ส่วนโรงเรียนประเภทศิลปกรรม มีน้อยที่สุด อาจเนื่องจากว่าตลาดแรงงานด้านศิลปกรรมยังไม่เป็นที่นิยมแพร่หลายมากนัก

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู แบ่งเป็น 2 ด้าน คือ ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู จากการวิจัยพบว่าโดยส่วนรวมครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยทั้ง 2 ด้าน โดยจะพิจารณาเป็นรายด้าน รายข้อ ดังนี้

1. ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู จากการวิจัยพบว่า ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครมีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยในข้อคำถามส่วนใหญ่ ได้แก่ สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการ บริการ และพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล ($\bar{x} = 2.86$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าสถานภาพครูโรงเรียนเอกชนยังได้รับการบำรุงรักษาไม่ได้ดีเท่าเทียมกับครูภาครัฐบาล อัตรารายเดือนของครูโรงเรียนเอกชน ยังไม่เป็นที่พึงพอใจ ครูอาจเห็นถึงความจำเป็นในการดำรงชีวิตเฉพาะหน้าก่อน คือ รายได้ที่จะนำมาใช้จ่ายมากกว่าเรื่องอื่น ดังทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของแมสโลว์ 5 ลำดับ เรียกว่า Maslow's Need-hierarchy ได้แก่ ความต้องการทางร่างกาย ความต้องการความปลอดภัย ความต้องการความรักและยอมรับในสังคม ความต้องการมีชื่อเสียง และได้รับการยกย่องและความสมหวังและสามารถทำการด้วยตนเอง¹⁰ ความต้องการเหล่านี้ไม่มีอันสิ้นสุด เมื่อได้รับการตอบสนองหรือพึงพอใจอย่างใดอย่างหนึ่งแล้ว ความต้องการในสิ่งอื่นก็จะเกิดขึ้นมาอีก ครูจึงยังสนใจสิ่งจำเป็นในการดำรงชีวิตเฉพาะหน้า คือ ปัจจัยสี่ก่อน

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูเห็นด้วยคือ สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน ($\bar{x} = 2.85$) การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรให้มีหน่วยงานหรือสถาบันที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยเฉพาะ ($\bar{x} = 2.83$) สถาบันวิชาชีพครูควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น ($\bar{x} = 2.80$) ควรรวมนักงานเลขาธิการคุรุสภา กับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูเป็นสถาบันการศึกษาแห่งชาติ ทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพครูระดับชาติสถาบันเดียว ($\bar{x} = 2.63$) ทั้งนี้เป็นเพราะครูเห็นว่า บทบาทเดิมของสถาบันวิชาชีพครู คือ คุรุสภา ไม่สามารถคุ้มครองสิทธิ และประโยชน์ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ และอีกประการหนึ่งครูเห็นว่า สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ซึ่งเป็นหน่วยงานที่คอยดูแลและพิทักษ์สิทธิตลอดจนให้ความช่วยเหลือครูโรงเรียนเอกชนอยู่ก็ตาม แต่ก็มิได้เป็นสถาบันวิชาชีพ

ครู คังนั้นจึงเห็นด้วยที่จะให้มีสถาบันคังกล่าวเพื่อความมีมาตรฐานของวิชาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทร์ จันทร์เจริญ ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู¹¹ ตลอดจนเห็นด้วยที่จะให้มีการปรับปรุงโครงสร้างการบริหาร การกระจายอำนาจออกไปสู่ภูมิภาค และควรให้มีสถาบันวิชาชีพครูระดับชาติสถาบันเดียว อาจเนื่องจากว่า ครูโรงเรียนเอกชนแม่เป็นสมาชิกครูสภาตามกฎหมาย แต่ได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ น้อยมาก ในปี พ.ศ. 2523 การบริหารงานบุคคลของครูสภา ได้แยกตัวออกไปขึ้นกับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ค.)¹² การดำเนินงานของคณะกรรมการข้าราชการครูเพื่อพิทักษ์สิทธิครู จะมุ่งไปที่ครูที่เป็นข้าราชการมากกว่าครูโรงเรียนเอกชน

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูเห็นด้วย คือ การสอบสวนครูประพฤติผิดจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ ($\bar{x} = 2.84$) สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบ จรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ($\bar{x} = 2.80$) สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับแรงงานของครูโรงเรียนเอกชน ($\bar{x} = 2.79$) กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณของครู ($\bar{x} = 2.78$) สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมจรรยาบรรณครูทุกสังกัด ($\bar{x} = 2.68$) ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรงเรียนขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูให้มีผลมากขึ้น ($\bar{x} = 2.81$) สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.78$) สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่าง ๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน ($\bar{x} = 2.78$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า การพิจารณาความผิดของครูโรงเรียนเอกชนที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณและวินัยตามระเบียบประเพณีครู ไม่มีกฎหมายที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับอำนาจของผู้บริหารแต่ละโรงเรียนไม่เหมือนกัน

อีกเรื่องหนึ่ง น่าจะเป็นเพราะครูได้เห็นถึงระดับมาตรฐานวิชาชีพครูโดยทั่วไปในปัจจุบันว่าอยู่ในภาวะตกต่ำ ไม่ทัดเทียมกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ ครูจึงเห็นด้วยที่จะให้ประสานงานกับหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของจุไรรัตน์ วงษ์พันธ์กุล ใ้วิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าครูสอนระดับประถมศึกษาและครูสอนระดับมัธยมศึกษา เห็นด้วยที่สถาบันวิชาชีพครูจะดำเนินงานเกี่ยวกับการประสานกับสถาบันผลิตครูและสถาบันใช้ครู โดยเฉพาะการที่ครูสภาประสานงานกับสมาคมชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ จะทำให้สมาคม ชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ ใ้เข้ามามีส่วนร่วมรับผิดชอบงานการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้บรรลุผลมากขึ้น¹³

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูเห็นด้วย คือ สถาบันวิชาชีพครูควรค่าเินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.82$) ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูควรมีหลายระดับ เช่น ใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา ($\bar{x} = 2.52$) การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูควรมีกฎหมายรองรับ เพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ ($\bar{x} = 2.83$) แกไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 กำหนดความรู้ของครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชนระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้น ($\bar{x} = 2.69$) ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.65$) ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยของบุญเหลือ พูลทอง ซึ่งวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู พบว่าโดยส่วนรวมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู¹⁴ ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะครูโรงเรียนเอกชนตระหนักดีว่า การปฏิบัติงานในสถานศึกษาเอกชนนั้น ความมั่นคงในหน้าที่การงานความมีชื่อเสียงเกียรติยศอาจจะมีน้อยกว่าในหน่วยงานราชการ ดังนั้นการออกใบอนุญาตดังกล่าวจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะควบคุมมิให้ผู้ไม่มีคุณสมบัติเพียงพอเข้ามาเป็นครูโรงเรียนเอกชนดังกล่าวที่ว่าใคร ๆ ก็เป็นครูได้ ส่วนที่ครูเห็นด้วยเรื่องการออกใบอนุญาตหลายระดับ มีค่าเฉลี่ยต่ำกว่าเรื่องอื่น ๆ ทั้งหมด อาจเป็นเพราะว่าส่วนใดที่ครูเห็นว่าจะกระทบกระเทือนต่อการประกอบอาชีพจึงเห็นด้วยอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ครูเห็นด้วยในเรื่องการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพที่จะต้องมีกฎหมายรองรับ บังคับให้ครูต้องเป็นสมาชิกครูสภาและการแก้ไขกฎหมายเพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าครูโรงเรียนเอกชนอยู่ภายใต้กฎหมายคือ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งครูได้รับการคุ้มครองสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ มากกว่าแต่ก่อน การดำเนินการเรื่องใด ๆ ถ้าไม่มีกฎหมายรองรับจะไม่สัมฤทธิ์ผล

สำหรับเรื่องสำคัญที่ครูมีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ คือสถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กรอิสระ ไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ ($\bar{x} = 1.96$) สถาบันวิชาชีพครูกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ ($\bar{x} = 2.31$) และสถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่บริหารงานบุคคล เป็นผู้กำหนดบัญชีเงินเดือนขึ้นใช้เองเป็นเอกเทศต่างหากจากบัญชีเงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน ($\bar{x} = 2.41$) น่าจะเป็นเพราะภูมิหลังของครูโรงเรียนเอกชนที่เห็นว่าครูโรงเรียนเอกชนมีสิทธิไม่เท่าเทียมครูโรงเรียนรัฐบาล ไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือเท่าครูโรงเรียนรัฐบาล ดังนั้นจึงอาจคิดว่าหน่วยงานใด ถ้าไม่ขึ้นกับหน่วยงานทางราชการจะไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการดำเนินงานเท่าที่ควร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล ได้วิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าครูที่สอนระดับประถมศึกษา และครูที่สอนระดับมัธยมศึกษามีความคิดเห็นต่ำกว่าระดับเห็นด้วย¹⁵

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูมีความคิดเห็นไม่แน่ใจคือ สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาการออกไปอนุญาตวิชาชีพครูและมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ ($\bar{x} = 2.19$) และมีความคิดเห็นไม่แน่ใจต่อระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่อง และหากครูไม่มีมาตรฐานวิชาชีพครู อาจโดนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้ ($\bar{x} = 2.44$) น่าจะเป็นเพราะครูไม่เข้าใจประโยชน์ที่จะได้รับ และอาจมองเห็นว่าการดำเนินงานดังกล่าวอาจจะกระทบกระเทือนการประกอบอาชีพของตนเอง รวมทั้งอาจจะเผชิญกับใบอนุญาตในการเป็นครูโรงเรียนเอกชนซึ่งไม่กำหนดระยะเวลา ถึงแม้จะเห็นด้วยในการออกไปอนุญาตวิชาชีพครู แต่ไม่แน่ใจในการกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาต และระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่อง อีกเรื่องหนึ่งที่ครูมีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คือ ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒิปริญญา และมีประสบการณ์ทำงานแล้วอย่างน้อย 2 ปี จึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาชีพ ($\bar{x} = 2.38$) อาจเป็นเพราะว่าครูสอนวิชาชีพระหว่างภาคเรียนในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาจึงยังต้องใช้ครูที่สำเร็จการศึกษาใหม่ ๆ เข้าปฏิบัติงาน จึงมีความคิดเห็นไม่แน่ใจว่าถ้าระบุให้มีประสบการณ์ทำงาน 2 ปี จะกระทบต่อการเรียนการสอน และสิทธิประโยชน์ของครูเอง อีกเรื่องหนึ่งที่ครูมีความคิดเห็นไม่แน่ใจ คือ พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนควรกำหนดให้ครูโรงเรียนเอกชนมีการเกษียณอายุ ($\bar{x} = 2.45$) น่าจะเป็นเพราะว่า ครูยังไม่มีความเข้าใจว่า ครูที่เกษียณอายุ จะได้รับสิทธิประโยชน์อะไร ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้ครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ ครูที่เกษียณอายุจากราชการแล้วก็เข้ามาบรรจุเป็นครูโรงเรียนเอกชนได้ ทำงานไปจนกว่าจะทำงานไม่ได้ตามสภาพของร่างกายก็ลาออก หรือโรงเรียนให้ออกไปเอง

2. คำแนะนำส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู มีเรื่องสำคัญที่ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครเห็นด้วย คือ ค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด ($\bar{x} = 2.90$) อาจเป็นเพราะว่าผู้บริหารโรงเรียนเอกชนมอบหมายให้ครูปฏิบัติหน้าที่ที่ไม่ตรงกับความสามารถความถนัด เนื่องจากครูออกจากโรงเรียนระหว่างภาคเรียน หรือขาดแคลนครูที่มีวุฒิตรงกับสาขาวิชาที่สอนเข้าปฏิบัติหน้าที่แทน ซึ่งทำให้ครูขาดความมั่นใจในการปฏิบัติงาน รู้สึกไม่มีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ เพราะโดยธรรมชาติของมนุษย์มีความต้องการในระดับต่าง ๆ ตามทฤษฎีของแมสโลว์ เมื่อมนุษย์ได้รับความอึดใจจากความต้องการความรักและการยอมรับในสังคมแล้ว มนุษย์ก็จะมีความต้องการที่สูงขึ้นไปอีกซึ่งแมสโลว์ได้แยกความต้องการลำดับนี้ออกเป็น 2 ชนิด คือ

1. ความนับถือในตนเอง หมายถึงความต้องการในการแข่งขัน ความเชื่อมั่นในตนเอง ความเข้มแข็ง ความเก่ง ความก้าวหน้า ความเป็นอิสระภาพ ซึ่งบุคคลต้องการที่จะแสดงออกว่าเขาสามารถตอบโต้ความท้าทาย ความสามารถต่าง ๆ ในชีวิตได้

2. ความนิยมนอกจากผู้อื่น หมายถึงบุคคลต้องการแสดงความสามารถ และประสบ

การณ์ของตนให้ประจักษ์ และได้รับความนิชมจากผู้อื่น ซึ่งจะทำให้เขาได้รับเกียรติยศ เป็นที่รู้จัก ได้รับการยอมรับความสนใจ ความมีชื่อเสียงดีเป็นต้น¹⁶ ครูจึงเห็นด้วยในเกณฑ์เฉลี่ยสูงสุด อีกเรื่องหนึ่ง สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการฝึกอบรมและศึกษาเพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง ($\bar{x} = 2.88$) ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้าอบรม หรือประชุมสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ และให้ครูไปศึกษาคูงานทั้งในและนอกประเทศ ($\bar{x} = 2.87$) ให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อในระหว่างปฏิบัติการเพื่อเพิ่มความรู้ให้สูงขึ้น และสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ($\bar{x} = 2.86$) นำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาปรับปรุงการสอนของครู ($\bar{x} = 2.83$) สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.81$) ประกาศเกียรติคุณครูที่มีผลงานดีเด่นทางวิชาการ ($\bar{x} = 2.78$) ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครูควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว ($\bar{x} = 2.73$) ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะว่าครูโรงเรียนเอกชนต้องการพัฒนาทางวิชาการอยู่เสมอ เพราะโอกาสที่โรงเรียนเอกชนจะให้ครูไปศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในเวลาปฏิบัติงานมีน้อยมาก ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบและการประชุมสัมมนา การอบรม และการศึกษาคูงานทั้งในและนอกประเทศ เพราะเจ้าของโรงเรียนไม่ค่อยให้ครูไปศึกษาในเวลาดังกล่าว เนื่องจากเจ้าของไม่มั่นใจว่า เมื่อส่งเสริมให้ครูได้วุฒิเพิ่มขึ้น ภายหลังจากการสำเร็จการศึกษาแล้ว จะกลับมาสอนต่ออีก ซึ่งนับว่าเป็นการสูญเสียทางเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก ในขณะที่เดียวกัน ถ้ามีการส่งครูเข้ารับการอบรม หรือศึกษาต่อในเวลาแล้ว นักเรียนก็จะไม่มีครูสอน ทางโรงเรียนต้องจ้างครูมาเพิ่มหรือมาสอนแทน อีกเรื่องหนึ่ง การบริหารโรงเรียนเอกชนยังไม่เป็นระบบ การตัดสินใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งขึ้นอยู่กับเจ้าของแต่ผู้เดียว ครูมีโอกาสแสดงความคิดเห็นน้อย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทร์ จันท์เจริญ ที่วิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าผู้บริหารและครูเห็นด้วยกับ ผู้บริหารควรสนับสนุนส่งเสริมความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูให้เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน¹⁷

อีกเรื่องหนึ่งครูเห็นด้วย ให้ผู้บริหารสนับสนุนครูเข้าเป็นสมาชิกสมาคม ชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ ($\bar{x} = 2.82$) สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นศูนย์กลางประสานงานระหว่างสมาคมชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู เพื่อร่วมมือพัฒนาครูทุกด้าน ($\bar{x} = 2.65$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูต้องการที่เข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู แต่ขาดการสนับสนุนจากเจ้าของโรงเรียน จะเห็นได้ว่าสมาคมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับสมาคมโรงเรียนเอกชนในปัจจุบันได้แก่ สมาคมโรงเรียนราษฎร์แห่งประเทศไทย สมาคมศึกษาสัมพันธ์ สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย สหพันธ์สมาคมโรงเรียนราษฎร์ สภาการศึกษาคาทอลิกแห่งประเทศไทย สมาคมครูคาทอลิกแห่งประเทศไทย มูลนิธิสภาคริสตจักรในประเทศไทย¹⁸ ซึ่งสมาคม

และมูลนิธิคิงส์ล่าว เกี่ยวกับโรงเรียนประเภทสามัญศึกษามากกว่าโรงเรียนประเภทอาชีวศึกษา สมาคมโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทยก็จัดตั้งขึ้น โดยเจ้าของโรงเรียนครูโรงเรียนอาชีวศึกษามีส่วนเกี่ยวข้องกับน้อยมาก ไม่มีสิทธิมีเสียงที่คอยพิทักษ์สิทธิของตน อีกเรื่องหนึ่งครูเห็นด้วยกับการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู คือสถาบันวิชาชีพครูควรพิจารณาบุคลิกภาพ และสติปัญญาของผู้เข้าศึกษา และลดการผลิตครูสาขาที่เกินความต้องการ เพิ่มการผลิตครูสาขาขาดแคลน ($\bar{x} = 2.78$) คัดเลือกผู้มีความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.77$) พัฒนาหลักสูตรให้มีบูรณาการชีวิตและเหมาะสมกับการพัฒนาประเทศและการเปลี่ยนแปลงในอนาคต ($\bar{x} = 2.74$) สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการเพื่อดำเนินการกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน ($\bar{x} = 2.73$) และอาจารย์ผู้สอนในสถาบันผลิตครู ควรเป็นผู้มีประสบการณ์ด้านการสอน ($\bar{x} = 2.60$) ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะในฐานะอยู่ในวงการวิชาชีพครู ทำให้ครูได้มองเห็นปัญหาของวิชาชีพครู ซึ่งครูเห็นว่า มูลเหตุหนึ่งสืบเนื่องมาจากปัญหาคุณภาพ การจัดการของสถาบันผลิตครู ไม่ว่าจะเป็นการผลิตครูเกินความต้องการ หรือการขยายจำนวนตามความต้องการของผู้เรียนมากกว่าความต้องการครู¹⁹ การที่ครูเห็นด้วยกับการพิจารณาคัดเลือกบุคลิกภาพและสติปัญญา มีความประพฤติที่เหมาะสมของผู้เข้าศึกษาวิชาชีพครู อาจเป็นเพราะว่า ผู้ประกอบวิชาชีพครูในปัจจุบันยังเป็นที่ยอมรับในสังคมว่า ครูเป็นปูชนียบุคคลเป็นแบบอย่างของนักเรียน และเป็นผู้นำทางปัญญา

อีกเรื่องหนึ่งครูเห็นด้วยกับการพัฒนาปรับปรุงหลักสูตรการผลิตครู เนื่องจากได้มีการเปลี่ยนแปลงทางเทคโนโลยีใหม่ ๆ อยู่เสมอ ทำให้หลักสูตรการผลิตครูตามไม่ทัน²⁰ อีกเรื่องหนึ่งครูเห็นด้วย คือ สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดี มีวิญญาณครู ($\bar{x} = 2.86$) ประกาศเกียรติคุณของครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรม คัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครู ควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละและศรัทธาคือวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.83$) สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้ครูยึดมั่นตามหลักศาสนา และจรรยาวิชาชีพครู ($\bar{x} = 2.79$) หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นด้านคุณธรรม จริยธรรม ความรับผิดชอบ มากกว่าเน้นด้านเนื้อหาวิชา ($\bar{x} = 2.65$) ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า แม้ครูจะไม่แน่ใจด้านสวัสดิการ บริการ และสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ แต่ครูก็ตระหนักว่า วิชาชีพครูยังเป็นวิชาชีพที่มีเกียรติ มีความภาคภูมิใจในการเป็นครู จรรยาวิชาชีพครูจึงยังเป็นเรื่องสำคัญของวิชาชีพครู ครูเห็นด้วยที่ครูยังเป็นปูชนียบุคคลที่น่านับถือของสังคม ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะลักษณะของวิชาชีพครูนั้น เป็นผู้ให้มากกว่าเป็นผู้รับ เป็นอาชีพที่ต้องมีการเสียสละ มีจิตใจสูง ค้ำค้ำกลอนของ สวงวน สุทธิเลิศอรุณ แต่งไว้ว่า

เอกสารนิพนธ์ของสังคามวาจา
ไม่ว่ากรณีสักวาจา
ร้องที่มีการนำไปใช้

อาจารย์-ครู	ถือผู้	เสียสละ
ถือสังจะ	ปั้นศิษย์	ไม่คิดหนี
อุทิศตน	ค้นหา	วิชาดี
ตอนศิษย์มี	อนาคต	สติไสย ²¹

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูเห็นด้วย คือ ผู้บริหารสนับสนุนความร่วมมือในการจัดตำรา คู่มือครู เอกสารหรือวารสารเกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า ($\bar{x} = 2.80$) การนิเทศภายใน เป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูอย่างดี ($\bar{x} = 2.78$) อาจเป็นเพราะว่า ครูขาดตำรา เอกสาร คู่มือที่จะใช้ในการปฏิบัติงาน สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ชวนชม คำหอมกุล ที่วิจัยเรื่องการบริหารงาน วิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร พบว่า โรงเรียนมีปัญหาในด้านหลักสูตร และตำราเรียน ตลอดจนเอกสารทางวิชาการต่าง ๆ มาก ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะเอกสารทางวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงไม่มีการพิมพ์อย่างกว้างขวาง นักวิชาการยังไม่นิยมแต่งตำราในระดับนี้มากนัก เพราะตลาดหรือผู้ใช้ตำรายังมีจำนวนน้อย และพบว่าในด้านกรณีศึกษา และพัฒนาบุคลากรทางการสอน โดยส่วนรวมโรงเรียนมีการปฏิบัติ²²

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูเห็นด้วย คือ กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครูได้รับบำเหน็จหรือบำนาญ เมื่อครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ ($\bar{x} = 2.71$) น่าเป็นเพราะในปัจจุบันครูโรงเรียนเอกชนอยู่ภายใต้พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ซึ่งให้มีการจัดตั้ง กองทุนเพื่อสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชน ครูได้รับประโยชน์จากกองทุนในเรื่อง เงินเลี้ยงชีพประเภท 1 เงินเลี้ยงชีพประเภท 2 สวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล เงินทดแทน เงินชดเชย เช่นเดียวกับที่กำหนดไว้ในกฎหมายแรงงาน ในส่วนที่ไม่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2525 ให้ใช้กฎหมายแรงงาน ซึ่ง สอดคล้องกับงานวิจัยของ อินทร์ จันทรเจริญ เรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ ครู พบว่า ผู้บริหารและครูมีความเห็นไม่แน่ใจ เพราะครูมีความภาคภูมิใจในอาชีพของตนเอง และเห็นว่าครูยังเป็นปูชนียบุคคลที่น่านับถือ ได้มีการเสนอที่จะให้ขยายการจัดสวัสดิการให้ครูเพิ่มขึ้นในเรื่องการให้บำเหน็จและบำนาญแก่ครู เช่นเดียวกับข้าราชการ แต่บำเหน็จและบำนาญเป็นเงินที่จ่ายให้กับผู้ที่เกษียณอายุ ซึ่งครูโรงเรียนเอกชนยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้ครูเกษียณอายุ เรื่องที่ครูโรงเรียนเอกชนมีความคิดเห็นในระดับไม่แน่ใจ ส่วนใหญ่เกี่ยวกับสวัสดิการ และบริการต่าง ๆ ที่โรงเรียน กองทุนสงเคราะห์ และครูสภาจัดให้ครู ทั้งนี้ น่าจะเป็นเพราะจากประสบการณ์ในการทำงาน ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ครูได้มองเห็นสภาพปัญหาของโรงเรียนเอกชนซึ่งมีอยู่มากมาย ดังที่ สุมณ รมงคลอินทร์ วิจัยเกี่ยวกับขวัญและในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์ เปรียบเทียบกับครู

โรงเรียนรัฐบาล พบว่า ขวัญของครูโรงเรียนราษฎร์ต่ำกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล ดังนั้นเมื่อมีโอกาสเมื่อใดครูก็จะสอบเข้าเป็นครูโรงเรียนรัฐบาล นอกจากนี้ครูขาดความมั่นคงในการทำงาน²³ ขาดโอกาสที่จะก้าวหน้าขาดสวัสดิการที่เหมาะสม ดังที่มั่งศักดิ์ ชอคคกลกิจ ได้วิจัยเกี่ยวกับขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์ในสังกัดกองทัพบก พบว่า ปัจจัยที่ค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับต่ำ ได้แก่ความมั่นคงปลอดภัย และสวัสดิการ และปัจจัยที่ค่าคะแนนต่ำสุด ได้แก่ ปัจจัยเรื่องความเจริญก้าวหน้าและการเลื่อนตำแหน่ง²⁴ และสอดคล้องกับงานวิจัยของจูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กุล ที่ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษา ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าสภาพของครูโรงเรียนเอกชน ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา เมื่อถามถึงเรื่องดังกล่าวจึงมีความคิดเห็นต่ำกว่าระดับเห็นด้วย²⁵

ส่วนข้อที่ครูมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจที่ค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำสุดคือ การสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาทเหมาะสมแล้ว ($\bar{x} = 1.92$) ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูไม่ทราบข่าวสาร และไม่ได้รับความสะดวกจากการบริการของธนาคารกรุงไทย ได้มีเรื่องร้องเรียนเป็นหนังสือ และคิดว่าจากาว่าเมื่อครูไปติดต่อธนาคารกรุงไทยสาขาที่โรงเรียนส่งเงินสมทบเข้ากองทุน ฝ่ายสินเชื่อจะบอกว่าธนาคารไม่เคยทราบหรือเห็นโครงการสินเชื่อโรงเรียนเอกชน ตอนนี้องค์กรนี้ไม่มีเงินให้ครูกู้ได้ งานมาก ไม่สามารถให้บริการตามโครงการดังกล่าวได้ และเชิญชวนให้ครูกู้ในโครงการอื่น ของธนาคารกรุงไทย เช่นสินเชื่อชนวิภู สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนจึงได้จัดให้มีการประชุมสินเชื่อโครงการโรงเรียนเอกชน เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2538 ประกอบด้วยรองเลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน เป็นประธาน ผู้แทนผู้รับใบอนุญาต ผู้แทนครูผู้แทนธนาคารกรุงไทย จำกัด ผู้แทนสำนักงบประมาณ ฝ่ายกฎหมาย และข้าราชการฝ่ายกองทุนสงเคราะห์ ซึ่งได้พิจารณาปัญหาดังกล่าว ผู้แทนธนาคารกรุงไทยยอมรับว่าเรื่องที่ครูร้องเรียนเป็นความจริง และจะแก้ไข้ปัญหาที่เกิดขึ้นด้วยการทำหนังสือเวียนไปแต่ละสาขาทั่วประเทศ พร้อมทั้งจัดทำคู่มืออย่างเร่งด่วน ผู้แทนครูได้เสนอในที่ประชุมว่าโครงการสินเชื่อซึ่งดำเนินการมา 8 ปี กว่านั้น ในการกู้เงินสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท นั้น ในปัจจุบันเงิน 30,000 บาท จะน้อยมากในสถานการณ์ปัจจุบัน เสนอให้มีการขยายเพดาน หรือไม่มีเพดาน โดยให้คงไม่เกิน 6 เท่าของเงินเดือนไว้ แต่ไม่ต้องกำหนดว่าไม่เกิน 30,000 บาท โดยเฉพาะครูที่ทำงานเกิน 5 ปี ในที่ประชุมสรุปได้ดังนี้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่ให้มีการประชุมคณะกรรมการกองทุนพิจารณาเรื่องนี้เพื่อหาแนวทางความเป็นไป
ไม่ว่ากรณีใด และหลักประกันที่มั่นคงให้แก่ธนาคารฯ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. ฝ่ายกองทุนสงเคราะห์เสนอแนวทาง และหลักประกันใหม่ต่อคณะกรรมการการศึกษาเอกชน (ก.ช.) เพื่อเสนอกรรมการใหญ่ธนาคารกรุงไทยต่อไป²⁶

ตอนที่ 3 เปรียบเทียบความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยก ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

1. **ค่านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู** ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการยกยระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ค่านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

เรื่องสำคัญได้แก่ ความคิดเห็นของครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกไปอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้ ต้องผ่านการอบรมวิชาครูมาแล้ว 18 หน่วยกิต ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูสอนวิชาชีพกับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา ส่วนใหญ่จะเป็นกลุ่มเดียวกัน มีความคิดเห็นอยู่เกณฑ์ไม่แน่ใจ พื้นฐานเดิมส่วนใหญ่ศึกษามาจากสาขาวิชาชีพประเภทช่างอุตสาหกรรมหรือพาณิชยกรรม ไม่ได้รับการศึกษาทางวิชาครูมาก่อน สอดคล้องกับงานวิจัยของอินทร์ จันทร์เจริญ ซึ่งได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในกรุงเทพมหานครต่อการยกยระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ครูที่มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรี ส่วนใหญ่จะสำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ทางด้านวิชาชีพหลายสาขา เช่นด้านบัญชี ช่างยนต์ และช่างไฟฟ้า เป็นต้น ครูที่เรียนมาทางค่านนี้ไม่ได้เรียนทางวิชาครูมาก่อน²⁷ ส่วนครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูที่มีวุฒิทางการศึกษา มีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย สูงกว่าระดับไม่แน่ใจเล็กน้อย

เรื่องสำคัญอีกเรื่องคือ ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่ระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05 คือเรื่อง สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดคล้องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู

นอกจากนี้ ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือเรื่อง การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนครูตามลำดับของการมอบหมายอำนาจหน้าที่ โดยครูสอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นอยู่ใน

เกณฑ์สูงกว่าครูสอนวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษาครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า การตัดสินใจของเจ้าของโรงเรียนเกี่ยวกับการพิจารณาความคิดของครู เป็นไปตามความพอใจของเจ้าของโรงเรียนแต่ละโรงเรียน มีการปฏิบัติไม่เหมือนกัน ข้อมูลส่วนตัวของครูแต่ละคนแตกต่างกัน จึงความคิดเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกัน

ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับเพื่อให้มีผลในทางปฏิบัติ โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ทั้งนี้ เนื่องจากว่าครูที่มีประสบการณ์มาก เข้าใจเรื่องอาชีพครุฑดี ช่อมเห็นความสำคัญที่จะให้มีการออกกฎหมายควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชาติ เสนาจักร์ ที่ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู พบว่า ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยกับการออกกฎหมายเพื่อควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู²⁸

ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง โบนัสควรจะมีหลายระดับ และให้แยกบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชน ต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ส่วนใหญ่จบปริญญาตรี มีประสบการณ์ในการทำงานมากกว่าครูสอนวิชาชีพกับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และเห็นว่าโรงเรียนเอกชนต้องอาศัยหน่วยงานของราชการเป็นสำคัญ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กุล ที่ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชน ประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่าครูโรงเรียนเอกชนมีสิทธิไม่เท่าเทียมครูโรงเรียนรัฐบาล จึงอาจคิดว่าหน่วยงานใด ถ้าไม่ขึ้นกับหน่วยงานของทางราชการจะไม่ได้รับการสนับสนุนช่วยเหลือในการดำเนินงานเท่าที่ควร²⁹ จึงทำให้ความคิดเห็นของทั้งสองกลุ่มแตกต่างกัน

อีกเรื่องหนึ่งที่ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือเรื่อง สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการบริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล โดยครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูสอนวิชาชีพกับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา เป็นเพราะว่าครูทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจเรื่องสถาบันวิชาชีพครูไม่เหมือนกัน ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา และครูสอนวิชาสามัญและ

สัมพันธ์ เห็นว่าสถาบันวิชาชีพครูยังไม่ได้มีบทบาท ที่จะจัดด้านสวัสดิการบริการและพิทักษ์สิทธิให้ครูมากนัก ไม่เหมือนกับวิชาชีพชั้นสูงอื่น ๆ สอดคล้องกับงานวิจัยของอินทร์ จันทร์เจริญ ที่ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงในกรุงเทพมหานคร ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้บริหารและครูเห็นว่าบทบาทเดิมขององค์กรวิชาชีพครู คือครูสภาไม่สามารถคุ้มครองสิทธิและผลประโยชน์ของครูอย่างมีประสิทธิภาพ อีกประการหนึ่ง สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนแม้จะคอยดูแลพิทักษ์สิทธิตลอดจนให้ความช่วยเหลือแก่ครูโรงเรียนเอกชนอยู่ก็ตาม แต่ก็มิได้เป็นสถาบันวิชาชีพครู³⁰

ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือ สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการปัจจุบัน และ สถาบันวิชาชีพครูควรกระจายอำนาจการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น อาจเป็นเพราะว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาเข้าใจโครงสร้างการบริหารงานของสถาบันวิชาชีพครูดีกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชาติ เสนาจักร ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู พบว่า เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู ปรากฏว่าครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ในการแสวงหาแนวทางเพื่อจัดองค์กรในการดำเนินงานมาตรฐานวิชาชีพครู ให้กระจายออกในระดับเขตและจังหวัด³¹ สำหรับการวิจัยครั้งนี้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เกี่ยวกับการปรับโครงสร้าง และการกระจายอำนาจการบริหารของสถาบันวิชาชีพครูออกไปสู่ส่วนภูมิภาค โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา

ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือเรื่อง ครูทุกคนเป็นสมาชิกสถาบันวิชาชีพครู โดยครูที่มีระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปจะมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ซึ่งมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์มากกว่าไม่แน่ใจเล็กน้อย และมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องสถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี ส่วนหนึ่ง ยังไม่แน่ใจว่าถ้าบังคับให้เป็นสมาชิกสถาบันวิชาชีพครูจะได้รับประโยชน์อะไร นอกจากนี้ อาจยังไม่เข้าใจเรื่องนโยบายการผลิต การใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูดีพอ

ครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เรื่องสถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูกำหนดเกณฑ์มาตรฐาน

ฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน สถาบันวิชาชีพครูดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู เพื่อควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และการหนกระยะเวลาใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ให้มีการทดสอบเป็นระยะ ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่า ครูที่มีวุฒิทางการศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันผลิตครู มีความรู้ความเข้าใจเรื่องปัญหาวิชาชีพครู จึงทำให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน การที่ครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยสูงกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา เพราะครูเห็นความสำคัญของใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู อยากให้วงการอาชีพของตนได้รับการกวดขันกว่าเดิม โดยให้สถาบันวิชาชีพครูดำเนินการต่าง ๆ เพื่อยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญเหลือ พูลทอง ซึ่งได้วิจัยเกี่ยวกับบทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมค่านิยมวิชาการเพื่อการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครูตามการรับรู้ของครู พบว่า โดยส่วนรวมผู้ตอบแบบสอบถามเห็นด้วยกับการออกใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ทั้งนี้น่าจะเพราะครูโรงเรียนเอกชนตระหนักดีว่า การปฏิบัติงานในสถานศึกษาเอกชนนั้นความมั่นคงในหน้าที่การงาน และความมีชื่อเสียงเกียรติยศอาจจะมีน้อยกว่าในหน่วยงานราชการ ดังนั้นการออกใบอนุญาตดังกล่าวจะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะควบคุมมิให้ผู้ไม่มีคุณสมบัติเพียงพอเข้ามาเป็นครูโรงเรียนเอกชน³² ส่วนครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับการกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจทั้งคู่ เมื่อเปรียบเทียบแล้วมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยครูที่มีวุฒิทางการศึกษามีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องจากว่า การกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครูจะเป็นการกระทบต่อการประกอบอาชีพของคนก็ได้

ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือเรื่องผู้เข้าประกอบวิชาชีพครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ต้องมีวุฒิปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยต่ำ ($\bar{x} = 2.54$) ส่วนครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กลับมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยสูงกว่า ($\bar{x} = 2.72$) น่าจะเป็นเพราะว่าครูที่ปฏิบัติหน้าที่มานานอาจเห็นว่าวิชาสามัญและสัมพันธ์ในโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาซึ่งในปัจจุบันเปิดสอนถึงระดับอนุปริญญา (ปวท, ปวส.) และกำลังจะมีกฎหมายให้เปิดสอนในระดับปริญญาตรีขึ้นไปได้ ในสภาพการณ์ปัจจุบันครูอาจเห็นว่าวุฒิปริญญาตรีน่าจะไม่ใช่เพียงพอแล้ว จึงมีความคิดเห็นในเกณฑ์เห็นด้วยต่ำ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คือเรื่อง ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรม สมาคมครูโรงเรียนชั้น โดยเฉพาะ เพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้มีผลมากขึ้น โดยครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความ

คิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยสูงกว่า เป็นเพราะว่าครูที่ปฏิบัติงานมานานเห็นประโยชน์ในการประกอบอาชีพ เข้าใจในเรื่องอาชีพดี สอดคล้องกับงานวิจัยของสุรชาติ เสนาจักร ที่ได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1. ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู พบว่า ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูที่มีอายุการเป็นครูหรืออาจารย์ หรือ/และข้าราชการครู ในระหว่าง 16 - 25 ปี จะเป็นผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ในวิชาชีพครูได้ดี³³ ดังนั้นครูที่ปฏิบัติงานมานานจึงเห็นว่าการรวมตัวกันเป็นกลุ่มก่อนจะมีอำนาจต่อรองเกี่ยวกับการพิทักษ์สิทธิต่าง ๆ เช่นเดียวกับองค์กรวิชาชีพอื่น ๆ ครูที่ทำงานมานานย่อมเห็นความสำคัญว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานไม่นาน และไม่แน่ใจว่าจะยึดอาชีพครูโรงเรียนเอกชนตลอดไปหรือไม่

2. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร มีความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นั่นคือ มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในข้อคำถามส่วนใหญ่ แต่เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ ครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องต่อไปนี้

เรื่องสำคัญได้แก่ ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการร่วมกันเพื่อกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย โดยครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูสอนวิชาชีพ ทั้งนี้เป็นเพราะว่าครูยังไม่แน่ใจในคุณภาพของผู้จบจากสถาบันผลิตครูสังกัดต่าง ๆ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ หรือคณะศึกษาศาสตร์ สังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันราชภัฏ และสถาบันเทคโนโลยีราชมงคล สังกัดกระทรวงศึกษาธิการ ทำหน้าที่ผลิตครูระดับต่าง ๆ ในระบบการศึกษาของไทย ยังมีปัญหาด้านคุณภาพของครูที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันผลิตครูที่แตกต่างกัน จึงมีความคิดเห็นให้สถาบันผลิตครูร่วมกันกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้เหมือนกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของอินทร์ จันทรเจริญ ซึ่งได้วิจัยเรื่องความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ผู้บริหารและครูตระหนักว่ามูลเหตุสืบเนื่องจากปัญหาคุณภาพการจัดการศึกษาของสถาบันผลิตครูไม่ว่าจะเป็นการผลิตครูเกินความต้องการ หรือการขยายจำนวนตามความต้องการของผู้เรียนมากกว่าความต้องการของครู และผู้บริหารและครูยังเห็นด้วยกับหลักสูตรการผลิตครู ควรปรับปรุงให้ทันต่อความก้าวหน้า และสถานการณ์ปัจจุบันอยู่เสมอ³⁴

เรื่องสำคัญอีกเรื่องหนึ่งคือในด้านการจัดสวัสดิการ บริการต่าง ๆ ที่ครูโรงเรียนเอกชนได้รับจากกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน ตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.

2525 ซึ่งถ้าครูเอกชนมีสวัสดิการ และบริการด้านต่าง ๆ ก็ นับได้ว่าเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น จากแบบสอบถามเกี่ยวกับเรื่องครู ครูมีความคิดเห็นแตกต่างกันดังนี้

ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องกองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเพียงพอแล้ว

ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว และการสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เพื่อการเคหะเหมาะสมแล้ว และครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิวิชาชีพทางการศึกษาและครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการสงเคราะห์ครูที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท เหมาะสมแล้ว

ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิทางการศึกษากับครูที่มีวุฒิวิชาชีพทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์ไม่แน่ใจทั้งสามกลุ่ม โดยครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ มีระดับคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูสอนวิชาชีพ ครูที่มีวุฒิวิชาชีพทางการศึกษามีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูได้เห็นความสำคัญ และความจำเป็นในเรื่องต่าง ๆ ไม่เหมือนกัน เกี่ยวกับสงเคราะห์ของกองทุนสงเคราะห์ด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 ประเภท 2 และการสงเคราะห์ด้านเงินกู้เพื่อสวัสดิการทั่วไปและเพื่อการเคหะ ครูที่มีระยะเวลาทำงานต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีวุฒิวิชาชีพทางการศึกษา อาจใช้บริการของกองทุนน้อย จึงไม่ค่อยมีปัญหาด้านการใช้บริการของกองทุน ซึ่งแตกต่างจากครูที่มีระยะเวลาทำงานนานใช้บริการของกองทุนมาก มักจะมีปัญหา จึงทำให้มีความคิดเห็นในเรื่องนี้แตกต่างกัน สาเหตุของปัญหาก็คือเงื่อนไขในการจัดการสงเคราะห์ คือ

1. ครูโรงเรียนเอกชนได้รับเงินเลี้ยงชีพประเภท 1 ตามจำนวนเงินสะสมที่หักจากเงินเดือนร้อยละสามของเงินเดือนแต่ละเดือน พร้อมดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคารพาณิชย์ เมื่อออกจากงาน ในกรณีที่มีเวลาการปฏิบัติงานไม่ถึง 5 ปี และได้รับเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 ตามจำนวนเงินสะสมที่หักจากเงินเดือนร้อยละสามของเงินเดือนแต่ละเดือนพร้อมดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคารพาณิชย์ เงินสมทบจากผู้รับใบอนุญาตร้อยละสาม และเงินสมทบจากทางราชการร้อยละหก

เมื่อออกจากงานกรณีมีเวลาปฏิบัติงานเกิน 5 ปี หรือตาย หรือโรงเรียนยุบชั้นเรียน หรือเลิกกิจการ³⁵

2. เงินกู้ที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เพื่อสวัสดิการทั่วไปและเพื่อการเคหะ มีเงื่อนไขดังนี้

2.1 ต้องบรรจุเป็นครูโรงเรียนเอกชนโดยมีอายุงานไม่น้อยกว่า 2 ปี (ส่งเงินสมทบเข้ากองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนแล้วไม่น้อยกว่า 24 เดือน)

2.2 ต้องเป็นผู้บรรลุนิติภาวะ และอายุเมื่อรวมกับระยะเวลาผ่อนชำระหนี้ต้องไม่เกิน 65 ปีบริบูรณ์ในวันทำสัญญา

2.3 ต้องมีบัญชีเงินฝากประเภทออมทรัพย์ไว้กับธนาคาร

2.4 กู้เพื่อสวัสดิการครูโรงเรียนเอกชน ใช้บุคคลค้ำประกัน

2.5 กู้เพื่อเคหะสงเคราะห์ ต้องเป็นผู้มีที่ดิน และ/หรืออาคารที่อยู่อาศัยของตนเองมาก่อน

2.6 กู้เพื่อเคหะสงเคราะห์ ต้องมีรายได้ของตนเองพร้อมคู่สมรส (ถ้ามี) เพียงพอที่จะหักชำระเงินกู้ได้ตามที่ธนาคารกำหนด โดยต้องไม่เกินกว่า 1 ใน 3 ของรายได้ที่ได้รับแต่ละเดือน วงเงินกู้ และระยะเวลาการชำระหนี้

1. กู้เพื่อเคหะสงเคราะห์ ไม่เกิน 200,000 บาท ชำระคืนภายใน 10 ปี เกิน 200,000 บาทแต่ไม่เกิน 500,000 บาท ชำระคืนภายใน 12 ปี

2. กู้เพื่อสวัสดิการครูโรงเรียนเอกชน 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาท ชำระคืนภายในเวลาไม่เกิน 3 ปี

อัตราดอกเบี้ย คิดตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 1 ปี ของธนาคารกรุงไทยจำกัด บวก 1.75 ต่อปี (อัตราดอกเบี้ยเงินกู้ขึ้นลงตามอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำของธนาคารกรุงไทย จำกัด) และจะเปลี่ยนเป็นอัตราดอกเบี้ยสูงสุดของธนาคารกรุงไทย จำกัดเมื่อผู้กู้พ้นสภาพการเป็นครูไปแล้ว เกินกว่า 120 วัน หรือคิดนัดชำระหนี้³⁵ จากเงื่อนไขดังกล่าว ครูโรงเรียนเอกชนบางคนจึงไม่อาจใช้สิทธิกู้เงินดังกล่าวได้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีวุฒิทางการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานกว่า 5 ปีขึ้นไป ใช้สิทธิได้แตกต่างกัน ครูที่มีเงินเดือนมาก และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนนานจะได้ประโยชน์มากกว่าครูที่มีเงินเดือนน้อย และปฏิบัติงานอยู่ในโรงเรียนเอกชนไม่นาน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ครูที่บรรจุไม่เกิน 2 ปี กู้เงินดังกล่าวไม่ได้เลย โครงการดังกล่าวเริ่มมีขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 โดยธนาคารกรุงไทยตั้งไว้ 120 ล้านบาท ปัจจุบันนี้ครูขอกู้และอนุมัติแล้ว ประมาณ 60 กว่าล้านบาท การพิจารณาอนุมัติเป็นอำนาจของผู้จัดการแต่ละสาขา ซึ่งธนาคารไม่ค่อยจะอนุมัติให้ครูกู้ เนื่องจากครูที่เคยกู้เงินสวัสดิการทั่วไปออกจากงานไปโดยไม่ชำระหนี้ที่ยังค้างอยู่ ธนาคารมีปัญหายุ่งยากในการติดตามชำระหนี้ ดังรายงานการประชุม เมื่อวันที่ 7 กันยายน 2538 เรื่องสินเชื่อโครงการโรงเรียนเอกชน³⁶ ซึ่งจาก

ปัญหาดังกล่าวครูทั้ง 2 กลุ่มจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกัน

ครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูสอนวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อีกเรื่องหนึ่งคือกองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครูได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญ เมื่อครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ โดยครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์มีความคิดอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าครูสอนวิชาชีพ เนื่องจากในปัจจุบันยังไม่มีกฎหมายกำหนดให้ครูเกษียณอายุ ยกเว้นบางโรงเรียนผู้บริหารกำหนดระเบียบขึ้นเองเป็นการภายในเฉพาะสถานศึกษา ครูที่สอนวิชาสามัญและสัมพันธ์อาจเข้าใจว่าการกำหนดให้มีการเกษียณอายุเช่นเดียวกับราชการ หรือพนักงานรัฐวิสาหกิจน่าจะเป็นคุณประโยชน์แก่ทุกฝ่าย ครูจะได้รับบำเหน็จหรือบำนาญเมื่อเกษียณอายุ และผู้บริหารโรงเรียนก็สามารถหาคนรุ่นใหม่เข้าแทนที่ ซึ่งเป็นไปโดยธรรมชาติของมนุษย์ ส่วนครูสอนวิชาชีพก็มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วย แต่มีค่าคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ ทั้งสองกลุ่มมีความคิดเห็นแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครูควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ประกอบวิชาชีพครู โดยเฉพาะ และครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพ ควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละ และศรัทธาต่อวิชาชีพครู โดย ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป และ ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์มีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า ครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และครูสอนวิชาชีพ เนื่องจากครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป กับครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ เห็นความสำคัญของการกำหนดคุณสมบัติผู้ที่เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู เพราะต้องการให้ได้คนดี มีจริยธรรม ความเสียสละและศรัทธาต่อวิชาชีพครู เข้าสู่อาชีพครู

ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิต่างครู ควรเร่งพัฒนาโดยเร็ว โดยครูสอนวิชาสามัญและสัมพันธ์กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากกว่าครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี และครูที่มีวุฒิต่างการศึกษา กับครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่ที่เป็นศูนย์อบรมวิชาชีพครู โดยครูที่มีวุฒิต่างการศึกษามีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากกว่าครูที่มีวุฒิมิใช่ทางการศึกษา อาจเป็นเพราะว่าครูที่มีวุฒิต่างการศึกษาเห็นความสำคัญของการพัฒนาครูว่าเป็นเรื่องจำเป็น และควรมีศูนย์อบรมวิชาชีพครูโดยเฉพาะ สอดคล้องกับงานวิจัยของ จุไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล ที่ได้วิจัยเรื่อง

ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนส่วนหนึ่งได้ตระหนักถึงว่า คนยังไม่อยู่ในฐานะผู้นำทางวิชาการ รวมทั้งโอกาสในการเข้าศึกษาอบรมความรู้เพิ่มเติมมีน้อยกว่าครูโรงเรียนรัฐบาล ดังนั้นหนทางใดที่จะทำให้การผลิตครูมีคุณภาพดีขึ้น ครูจึงเห็นค้ำข เช่นการเปิดโอกาสให้ครูประจำการ โดยเฉพาะครูโรงเรียนเอกชนที่สนใจในรายวิชาที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสอน ได้เข้าฟังการบรรยาย หรือศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมได้³⁷

ครูที่สอนลักษณะวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่อง การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างไร โดยครูที่สอนวิชาสามัญและสัมพันธ์ กับครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานตั้งแต่ 5 ปี ขึ้นไป มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทั้งสองกลุ่ม คือมีความคิดเห็นอยู่ในเกณฑ์เห็นด้วยมากกว่าครูสอนวิชาชีพ และครูที่มีระยะเวลาปฏิบัติงานต่ำกว่า 5 ปี น่าจะเป็นเพราะว่าครูทำงานมานาน มีประสบการณ์มาก ซ่อมเข้าใจเรื่องการนิเทศภายใน และการประเมินการปฏิบัติงานของครูได้ดี และเห็นว่าเป็นเรื่องสำคัญในการประกอบวิชาชีพครู ชอบรับการนิเทศภายใน และการประเมินการปฏิบัติงานของครูได้ดีกว่าครูที่มีประสบการณ์น้อย ซึ่งยังไม่เข้าใจเรื่องการนิเทศภายในดีพอ ประกอบกับผู้ที่เข้าสู่อาชีพครูใหม่ ๆ ยังไม่มีความสามารถ ความถนัดเพียงพอในการสอน ขาดความเชื่อมั่นตนเอง จึงยังไม่ค่อยชอบรับการนิเทศภายใน และการประเมินการปฏิบัติงาน คิดว่าผู้นิเทศ และผู้ประเมินคอยจับผิดการปฏิบัติงานของตน

ข้อเสนอแนะทั่วไป

จากผลการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในส่วนของครูโรงเรียนเอกชนดังนี้

1. ด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู

ก. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ประสานงานกับสถาบันวิชาชีพครู คือครู

สภา และสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู (ก.ศ.) แก่ไขกฎหมาขการศึกษาเอกชนให้มีการจัดสวัสดิการ บริการ และพิทักษ์สิทธิครูโรงเรียนเอกชนให้สัมฤทธิ์ผล

ข. กระทรวงศึกษาธิการควรปรับโครงสร้างของการบริหารงานของสถาบันวิชาชีพครู

เพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน

ค. สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชนดำเนินการให้โรงเรียนเอกชน มีคณะกรรมการสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู

ง. กระทรวงศึกษาธิการควรจะต้องดำเนินการแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติครู พ.ศ. 2488 ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน ในด้านการกำหนดบทบาทของครูสภาให้เป็นสถาบันวิชาชีพครูที่มีกฎหมายรองรับ เพื่อสถาบันวิชาชีพครูจะได้ทำหน้าที่ในการควบคุมคุณภาพของผู้ประกอบวิชาชีพครูอย่างจริงจังและทั่วถึง และดำเนินการให้มีการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเป็นลำดับแรก

2. ด้านการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ก. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ควรมอบหมายให้ครูโรงเรียนเอกชนได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด

ข. สถาบันผลิตครูต่าง ๆ ควรเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนเอกชนเข้ารับการฝึกอบรม และศึกษาเพิ่มเติมได้อย่างกว้างขวาง ผู้บริหารโรงเรียนและสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน หาทางส่งเสริมให้ครูได้พัฒนาความรู้ ความสามารถ โดยการเปิดโอกาสให้ครูได้ศึกษาเพิ่มเติมเพื่อเพิ่มวุฒิให้สูงขึ้น หรือส่งเสริมให้ครูได้เข้าอบรมสัมมนาทางวิชาการ และไปศึกษาดูงานทั้งในและนอกประเทศ

ค. ผู้บริหารโรงเรียนเอกชน ส่งเสริมสนับสนุนให้ครูโรงเรียนเอกชน ได้มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน และสถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดี และมีวิญญานครู

ง. โรงเรียน ครูสภา และกระทรวงศึกษาธิการ ควรจัดสวัสดิการ และบริการต่าง ๆ ให้ครูโรงเรียนเอกชนเพิ่มขึ้นอย่างกว้างขวาง เช่นการจัดกองทุนสวัสดิการเพื่อการกู้ยืมแก่ครู ขยายวงเงินกู้ที่ธนาคารกรุงไทยให้สินเชื่อแก่ครูทั้งเพื่อเคหะสงเคราะห์ และเพื่อสวัสดิการครูโรงเรียนเอกชน การจัดสวัสดิการเพิ่มขึ้น เช่นเงินบำเหน็จบำนาญเมื่อครูออกจากงานเพราะเกษียณอายุหรือทุพพลภาพ เพราะสิ่งเหล่านี้จะเป็นสิ่งจูงใจให้ครูทำงานในโรงเรียนตลอดไป ตลอดจนส่งเสริมให้ครูเกิดความรู้สึกรับผิดชอบในอาชีพด้วย

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้ง การวิจัยเรื่องนี้ มีผู้วิจัยเห็นว่าน่าจะได้มีการวิจัยให้กว้างขวางต่อไปอีก ทุก จึงขอเสนอแนะไปใช้สำหรับผู้ที่สนใจที่จะวิจัยในเรื่องที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

1. ควรมีการวิจัยในเรื่องนี้ โดยขยายกลุ่มประชากร ครอบคลุมถึงโรงเรียนเอกชนที่ตั้งอยู่

ในส่วนภูมิภาค ทั่วทุกภาคของประเทศ

2. ควรมีการวิจัยเพื่อศึกษาว่า เมื่อมีการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู โดยการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูแล้ว สภาพการดำเนินงาน ครูประสบปัญหาอย่างไร เพื่อนำผลการวิจัยมาปรับปรุงแก้ไข

3. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหา และการดำเนินงานของคณะกรรมการคุรุสภา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

4. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับสภาพปัญหา และการดำเนินงานของกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครูโรงเรียนเอกชน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เชิงอรรถ

¹ วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2531 ตามวิชาช่างอุตสาหกรรม หลักสูตรสาขาวิชาช่างยนต์ (กรุงเทพมหานคร: สำนักบริการทางวิชาการและทดสอบวิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา 2531), หน้า 6-8.

² สุรชาติ เสนาจักร, "ความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527), หน้า 110.

³ อินทร์ จันทร์เจริญ, "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2528), หน้า 17.

⁴ วิวุพ รัชทวาศน์, "ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2533), บทคัดย่อ

⁵ เชาว้ ประมุขผล, "รายงานการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครูครั้งที่ 1 วันที่ 16 - 17 ธันวาคม 2525," (กองมาตรฐานวิชาชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2526), หน้า 71-78.

⁶ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, พระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการ (กรุงเทพมหานคร: ศรีเมืองการพิมพ์, 2531), หน้า 210.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
เรื่องเดียวกัน, หน้า 30.
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

⁸ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, เอกสารประกอบการประชุมสัมมนาผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ปีงบประมาณ 2535 (กรุงเทพมหานคร : กองโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2534), หน้า 1-2.

⁹ อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 33.

¹⁰ เมธี ปิณฑนานนท์ การบริหารอาชีวและเทคนิคศึกษา, (ม.ป.ป.), หน้า 155.

¹¹ อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 91.

¹² จุฑานาถ ภูเจริญ, "แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529), หน้า 11.

¹³ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2527), หน้า 214.

¹⁴ บุญเหลือ พูลทอง, "บทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการเพื่อการออกไปอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ตามการรับรู้ของครู," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525), หน้า 137.

¹⁵ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 215.

¹⁶ เมธี ปิณฑนานนท์, การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษ (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคียนสตรี, 2529), หน้า 123. งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

¹⁷ อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้ आएมาแล้ว, หน้า 90-91.

¹⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 35.

¹⁹ พจน์ สะเพียรชัย, "การศึกษากับการพัฒนาเยาวชน, " วารสารการศึกษาแห่งชาติ ปีที่ 2 (ธันวาคม 2525 - มกราคม 2526), หน้า 15.

²⁰ อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 87.

²¹ สงวน สิทธิเลิศอรุณ, ปรัชญาและคุณธรรมสำหรับครู (กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต, 2525), หน้า 24.

²² ชวนชม คำหอมกุล, "การบริหารวิชาการระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนเรืชนอกชนอาชีพศึกษาในกรุงเทพมหานคร, " (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2524), หน้า 80 - 84.

²³ อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 93.

²⁴ มั่งศักดิ์ ขอดกลกิจ, "ขวัญในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนราษฎร์ในสังกัดกองทัพบก," (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2521), หน้า 120-121.

²⁵ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กุล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 208.

²⁶ สุภาวดี แสนบูรณ, "สินเชื่อโครงการโรงเรียนเอกชน," รายงานการประชุมคณะกรรมการกองทุนสงเคราะห์, สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, 2538, หน้า 1 - 5.

เอกสารนี้เป็นเอกสาร²⁷อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 96. ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

²⁸ สุรชาติ เสนาจักร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 111.

²⁹ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 209.

³⁰ เรื่องเดียวกัน, หน้า 91.

³¹ สุรชาติ เสนาจักร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 108.

³² บุญเหลือ พุดทอง, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 137.

³³ สุรชาติ เสนาจักร, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 111.

³⁴ อินทร์ จันทร์เจริญ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 87.

³⁵ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน, เอกสารประกอบการอบรมเรื่อง พระราชบัญญัติ กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับและแนวปฏิบัติ สำหรับครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา (กรุงเทพมหานคร : โรเนียวเฮ็บเล่ม, 2536), หน้า 86 - 87.

³⁶ สุภาวดี แสนบูรณ, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 1 - 5.

³⁷ จูไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล, สิ่งที่ได้เข้ามาแล้ว, หน้า 215.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

กมล สุคประเสริฐ. "การบรรราชในการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครู ครั้งที่ 2
ณ ห้องประชุมคุรุสภา." การออกใบมาตรฐานและใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู 26-28
เมษายน 2526.

ก่อ สวัสดิพิทักษ์. การพัฒนาการศึกษา การวางแผนกำลังคน. กรุงเทพมหานคร : สำนักงาน
วางแผนการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, 2521.

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, สำนักนายกรัฐมนตรี. แผนการศึกษา
แห่งชาติพุทธศักราช 2520. ราชกิจจานุเบกษา 94 (12 เมษายน 2520) : หน้า 344 -
356.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. "การประชุมสัมมนาผู้บริหาร
และครูโรงเรียนเอกชน อาชีวศึกษา ปีงบประมาณ 2535." แนวปฏิบัติเกี่ยวกับกองทุน
และสวัสดิการ 21 - 24 ตุลาคม 2534.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. "การอบรมเรื่องพระราชบัญญัติ
กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ และแนวปฏิบัติสำหรับครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา." การ
ปฐมนิเทศครูบรรจุใหม่ 28 - 29 มิถุนายน 2536.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. นโยบายและทิศทางการศึกษา
เอกชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.

คณะกรรมการการศึกษาเอกชน, สำนักงาน, กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติ กฎหมาย
ระเบียบ และข้อบังคับเกี่ยวกับโรงเรียนเอกชนประเภทอาชีวศึกษาหลักสูตรกระทรวง

ศึกษาธิการ. กรุงเทพมหานคร : ศรีเมืองการพิมพ์, 2531. เล่าให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จรวชพร ธรณินทร์. "ทิศทางในการพัฒนาการอาชีวศึกษาเอกชน." การศึกษาเอกชน ปีที่ 6,
ฉบับที่ 57 (มกราคม 2539), หน้า 10 - 13.

จักรพันธ์ กวดกิจการ. "ทัศนะของครูโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 4 ที่มีต่อ การยก
ระดับมาตรฐานวิชาชีพครู." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิ
โรฒ ประสานมิตร, 2526.

จันทร์ ชุ่มเมืองปักย์. "ศูนย์สมาคมวิชาชีพครู (ศ.ส.ว.ค.)." เอกสารศูนย์สมาคมวิชาชีพครู 10
มิถุนายน 2526.

จุฑามาศ ภูเจริญ. "แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครูตามความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ
ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครู." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529.

จุไรรัตน์ วงษ์พันธ์กมล. "ความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในกรุงเทพ
มหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2527.

เจริญผล สุวรรณโชติ. "การสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู." เรื่องอ้างทางตัน หรือทางสะดวก.
สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2523.

ชุมพล บุญชู. "ขวัญของครูโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษาในจังหวัดนครศรีธรรมราช."
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2529.

เชาว์ ประมูลผล. "การอภิปรายเรื่องแนวทางความร่วมมือและประสานงานกันระหว่างสมาคม
วิชาชีพครู และชมรมครูต่าง ๆ." ใน รายงานการประชุมสัมมนาสมาคมวิชาชีพครู
ครั้งที่ 1 16-17 ธันวาคม 2525.

ธงชัย กะทา. "ความคิดเห็นของสมาชิกคุรุสภาจังหวัดอุบลราชธานีต่อโครงสร้าง และ บท

บาทของคุรุสภา." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ประสานมิตร, 2531.

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมีเหตุผลเปลี่ยนเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

นพคุณ เคนพรม. "ทัศนะของครูโรงเรียนประถมศึกษาในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่อ การยก
ระดับมาตรฐานวิชาชีพครู." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2524.

นพพงษ์ บุญจิตราคุตย์. ก้าวเข้าสู่ผู้บริหารการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : คณะครุศาสตร์ จุฬาลง
กรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

บรรจง ชูสกุลชาติ. "ครบวงจรวังจันทร์เกษม 6. ความเป็นกันเอง." วิทยากรย์ (เมษายน
2533) : หน้า 34-39.

บรรจง ชูสกุลชาติ. "Teaching Spirit." ครูปริทัศน์ (กันยายน 2521) : หน้า 40-49.

บรรณาธิการ. "สัมภาษณ์รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงศึกษาธิการ สกฤต ศรีพรหม." วิทยากรย์
(สิงหาคม 2533.) : 6-11.

บุญถิ่น อัดถากร. "แนวโน้มการผลิตครูในอนาคต." วารสารครุศาสตร์ (กุมภาพันธ์-มีนาคม 2514)
: หน้า 28-30.

บุญเหลือ พูลทอง. "บทบาทของครูสภาเกี่ยวกับการส่งเสริมด้านวิชาการ เพื่อการออก
ใบอนุญาตแก่ผู้ประกอบวิชาชีพครู ตามการรับรู้ของครู." วิทยานิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.

ประทีป อึ้งทรงธรรม. "สวัสดิการครูในเมืองหลวง." วิทยากรย์ (ตุลาคม-ธันวาคม 2525) :
หน้า 9-11.

ฝ่ายวิจัยติดตาม และประเมินผล กองมาตรฐานวิชาชีพครู. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพครู.

กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2537.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาค้นคว้า ไม่อนุญาตให้เผยแพร่โดยไม่ได้รับอนุญาต

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ฝ่ายวิจัยติดตามและประเมินผล กองมาตรฐานวิชาชีพครู. "การประชุมสัมมนาเรื่อง แนวทางการ
ยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู." ร่างกำหนดแนวทางในการออกใบอนุญาตประกอบวิชา
ชีพครู สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา 9-11 มีนาคม 2537.

พนัส หันนาคินทร์. หลักการบริหารโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์วัฒนาพานิช, 2524.

ไพศาล หวังพานิช. วิธีการวิจัย. กรุงเทพมหานคร : กองบริการการศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทร
วิโรฒ ประสานมิตร, 2531.

ภิญโญ สาร. การบริหารการศึกษา. ศ. ส. การพิมพ์, 2523.

โกศา โกมุทผล. "ทัศนะเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษา เอกชนที่
ปฏิบัติจริง และตามที่คุณบริหารและครูโรงเรียนราษฎร์สาขาอาชีพต้องการ." วิทยานิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2523.

เมธี ปิณฑนานนท์. การบริหารงานบุคคลในวงการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์โอเคชั่น
สโตร์, 2523.

เมธี ปิณฑนานนท์. การบริหารอาชีพและเทคนิคศึกษา. กรุงเทพมหานคร, 2532.

รวีวรรณ ชินะตระกูล. คู่มือการทำวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัดภาพ
พิมพ์, 2533.

วิจิตร ศรีสอ้าน. "ปัญหา ความจำเป็น แนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู." ใน
รายงานการสัมมนามาตรฐานวิชาชีพครู. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภา, 2523.

วิรุฬ รัชตวาสน์. "ขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงานของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง, 2533.

วีระวัฒน์ พัฒนกุลชัช. "ทัศนคติแบบบังคับบัญชาและแบบวิชาชีพของอาจารย์วิทยาลัยครู." วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมการศึกษาค้นคว้า. "สถาบันการศึกษาค้นคว้า." วิทยาจารย์ (มกราคม 2525): หน้า 22-23.

ศึกษาธิการ, กระทรวง. กรมการศึกษาค้นคว้า. "หลักสูตรการศึกษาค้นคว้าของสภาการศึกษาค้นคว้า พุทธศักราช 2519." (อัครสำเนา.)

ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2531 ทยวิชาช่างอุตสาหกรรม. กรุงเทพมหานคร : วิทยาลัยเทคโนโลยีและอาชีวศึกษา, 2531.

สมคิด ขุนทองนุ้ม. "ครูกับการพัฒนาตนเอง." วิทยาจารย์ (กรกฎาคม 2533): หน้า 28-30.

สมคิด อ่อนนิม, เกษม ประสงค์สิน, วุฒินาด ขาวนวล, วินัส เพชรปัญญา, และพัชร ชื่อกำเนิด. คุรุสภาให้อะไรแก่สมาชิก. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา, 2533. (อัครสำเนา.)

สำเร็จ นิตประดิษฐ์. งานของคุรุสภา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2532.

สิทธิโชค วรรณสันติกุล. จิตวิทยาบริหารองค์การ. กรุงเทพมหานคร : อักษรบัณฑิต, 2530.

สุรชาติ เสนาจักร. "ความคิดเห็นของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพครูในเขตการศึกษา 1 ต่อแนวทางการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู." วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

สุรพันธ์ ชำรงชนกจิการ. คุรุสภากับงานมาตรฐานวิชาชีพครู. สำนักงานเลขาธิการ คุรุสภา.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า (อัครสำเนา.)

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สุรัฐ ศิลปอนันต์. **ครูสภา-สถาบันวิชาชีพครู**. สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา. (อัคราเสนา.)

เสนาห์ ท่าตะเคียน. **บทบาท อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบขององค์คณะบุคคลและหน่วยงาน
ในสังกัดของคุรุสภาระดับกรุงเทพมหานคร จังหวัด และอำเภอ**. สำนักงานเลขาธิการ
คุรุสภา, 2533. (อัคราเสนา.)

อรุณ รักธรรม. **ทฤษฎีองค์การสมัยใหม่ การบริหารองค์การ**. กรุงเทพมหานคร : ไทวัฒนาพา
นิช, 2524.

อินทร์ จันทร์เจริญ. "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาที่เปิดสอนระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู."
วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2528.

Hoyle, Eric. **The Role of the Teacher**. London : Routledge and Regan Pual Ltd., 1969.

Mark, James R. and Others. **Hand Book of Educational Supervision Guide for the
Practitioner**. Boston : Allyn and Bacon Inc., 1979.

Stinnett, T.M. **Professional Problems of Teachers**. New York : The McMilland Company,
1970.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/269

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
 สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
 เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

25 สิงหาคม 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือให้นักศึกษาเก็บข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน เลขาธิการสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

- สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. โครงการวิทยานิพนธ์
 2. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและโครงการวิทยานิพนธ์

ด้วยนายประวิทย์ ชุมสวัสดิ์ เป็นนักศึกษาหลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาการบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเพื่อเรียบเรียงวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" ซึ่งโครงการวิจัยดังกล่าวได้รับอนุมัติแล้วเมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2538

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน เพื่ออนุมัติให้นักศึกษาได้เก็บข้อมูลเพื่อการวิจัยในสถานศึกษาสังกัดหน่วยงานของท่านตามที่แนบมานี้

หวังว่าคงได้รับความอนุเคราะห์ด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้เป็นอย่างยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธี บิธันนันทน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 งานบัณฑิตศึกษา

ไม่ว่ากรณีใดๆ โทร. 03266052-6101 ต่อ 1663, 6421 และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 3269040

รายชื่อสถานศึกษาที่ต้องการเก็บข้อมูลของ
นายประวิทย์ ชมลวัลลค์

ช่างอุตสาหกรรม

1. โรงเรียนคอนบอลโก
2. โรงเรียนเทคนิควิทสา
3. โรงเรียนเทคนิควิทสา
4. โรงเรียนช่างฝีมือผู้จิววิทยา
5. โรงเรียนเซนต์จอห์นอาชีวศึกษา
6. โรงเรียนเทคโนโลยีไทยลวียะ
7. โรงเรียนเกษมโปลีเทคนิค
8. โรงเรียนช่างอุตสาหกรรมกรุงเทพ
9. โรงเรียนเทคโนโลยีบางกะปิ
10. โรงเรียนกนกเทคโนโลยี
11. โรงเรียนกสิวิทย์เทคโนโลยี
12. โรงเรียนเทคนิคลัจฉวัฒน์
13. โรงเรียนเทคโนโลยีสยาม
14. โรงเรียนเทคโนโลยีพระรามหก
15. โรงเรียนเทคโนโลยีกรุงธน
16. โรงเรียนเทคโนโลยีบัณฑิต
17. โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู

บริหารธุรกิจ

18. โรงเรียนกรุงเทพการบัญชีวิทยาลัย
19. โรงเรียนคัลลินณิชยการ
20. โรงเรียนณิชยการเจ้าพระยา
21. โรงเรียนสยามธุรกิจณิชยการ
22. โรงเรียนครุณีทยานณิชยการ
23. โรงเรียนณิชยการจำนงค์
24. โรงเรียนเทคนิควิมลณิชยการ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาดูงาน ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

-2-

25. โรงเรียนวิมลนิชชการศรีอาน
26. โรงเรียนนิชชการสามเสน
27. โรงเรียนสโขทอนนิชชการ
28. โรงเรียนโชนออฟอาร์คนิชชการ
29. โรงเรียนนิชชการอิฐรินทร์
30. โรงเรียนนิชชการสันติราษฎร์
31. โรงเรียนเทคนิคศรีวัฒนา
32. โรงเรียนอัลลัมชัยนิชชการ
33. โรงเรียนปัญญาพานิชชการ
34. โรงเรียนนิชชการลีลม
35. โรงเรียนตั้งตรงจิตรนิชชการ
36. โรงเรียนมิตรพลนิชชการ
37. โรงเรียนนิชชการราชดำเนิน
38. โรงเรียนนิชชการจรัสสินทวงศ์
39. โรงเรียนนิชชการสยาม
40. โรงเรียนภาษาสุนทรนิชชการ

ศิลปะทัศนกรรม

41. โรงเรียนอาชีวศิลป์
42. โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์
43. โรงเรียนราชเศรษฐีศิลป์กรรม
44. โรงเรียนเทคโนโลยีเลิศบุษ
45. โรงเรียนกรุงเทพวิจิตรศิลป์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ศธ 1007/10947

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน
กระทรวงศึกษาธิการ กทม. 10300

18 กันยายน 2538

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน ผู้รับใบอนุญาต ผู้จัดการ หรือครูใหญ่โรงเรียน

ด้วยนายประวิทย์ ชุมลสวัสดิ์ เป็นนักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารอาชีวศึกษาของบัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำการวิจัยเสนอเป็นวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" มีความประสงค์จะเก็บข้อมูลกับครูในโรงเรียนของท่าน

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่าน ได้โปรดอนุญาตให้นักศึกษาคำเนินการเก็บข้อมูลเพื่อประโยชน์ทางการศึกษาต่อไป ขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวอรรณณ สุนทรชัย)

ผู้อำนวยการกองนโยบายและแผน ปฏิบัติราชการแทน

เลขาธิการคณะกรรมการการศึกษาเอกชน

กองนโยบายและแผน

โทร. 2828654

โทรสาร 2817112

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.88

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาม

เรียน ดร. เข็ม แก้วยศ รองอธิบดีกรมวิชาการ

ด้วยงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับบัณฑิตศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาม ของนักศึกษาชื่อนายประวิทย์ ชุมลวลัค ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพชั้นครู"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิลันธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 563,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับบริการเชิงงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.88

สำนักงานเขตพื้นที่ศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน ดร. สวัสดิ์ อคมโรจน์ ผู้อำนวยการกองโรงเรียนอาชีวศึกษา สำนักงานคณะกรรมการ
การศึกษาเอกชน

ด้วยงานเขตพื้นที่ศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์
การที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษาชื่อ
นายประวิทย์ ชุมสวัสดิ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียน
เอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู"

งานเขตพื้นที่ศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร. เมธิ บิลันธนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายเขตพื้นที่ศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานเขตพื้นที่ศึกษา

เอกสารนี้เป็นเอกสารลิขสิทธิ์สงวนไว้สำหรับอาจารย์ท่านเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

โทร. 3256052-6101 ต่อ 663, 642

ไม่ว่ากรณีใดๆ ห้ามทำซ้ำหรือดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โทรสาร. 3269040

ที่ ทม 1504.7/ว.88

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาม

เรียน นายสมพงษ์ พลขันธ์ รองเลขาธิการครุสภา

ด้วยงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบถาม ของนักศึกษาชื่อ นายประวิทย์ ชมลวลัค ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิณนนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารลับสำหรับบริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.88

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

20 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นายจันทร์ ชุ่มเมืองบัลย์ รองอธิบดีมหาวิทยาลัยศรีปทุม

ด้วยงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษาชื่อ นายประวิทย์ ชุ่มสลัดดี ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณ
โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิลันจนานนท์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร. 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ที่ ทม 1504.7/ว.88

สำนักงานบัณฑิตศึกษา
คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า
เจ้าคุณทหารลาดกระบัง ถ.ฉลองกรุง
เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

20 กรกฎาคม 2537

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม

เรียน นางดวงพร สุธาวัจ ผู้อำนวยการกองมาตรฐานวิชาชีพฯ สำนักงานเลขาธิการคุรุสภา

ด้วยงานบัณฑิตศึกษาคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ได้พิจารณาเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ที่จะช่วยตรวจแบบสอบถามที่ใช้เป็นเครื่องมือการวิจัยให้กับนักศึกษาปริญญาโทได้

จึงเรียนมาเพื่อขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถาม ของนักศึกษาชั้นนายประวิทย์ ชุมลวลัคดิ์ ซึ่งจะทำวิทยานิพนธ์เรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพ"

งานบัณฑิตศึกษา หวังว่าคงได้รับความร่วมมือจากท่านด้วยดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(รศ.ดร.เมธี บิธันนันทน์)

รองคณบดีฝ่ายบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

งานบัณฑิตศึกษา

โทร. 3266052-6101 ต่อ 663,642

โทรสาร 3269040

เอกสารนี้เป็นเอกสารราชการ ใช้บริการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แบบสอบถามการวิจัย

เรื่อง

การศึกษาความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาในกรุงเทพมหานคร

ต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

A STUDY OF TEACHERS' OPINIONS CONCERNING THE UPGRADING
OF TEACHER PROFESSIONALIZATION IN BANGKOK
PRIVATE VOCATIONAL SCHOOLS

โดย

นายประวิทย์ หุมสวัสดิ์

นักศึกษาระดับปริญญาโท สาขาการบริหารอาชีวศึกษา คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำแนะนำสำหรับผู้กรอกแบบสอบถาม

แบบสอบถามนี้มีวัตถุประสงค์ที่จะทราบถึงความคิดเห็นของครูโรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษา ในกรุงเทพมหานครต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู ในด้านการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู และการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ตลอดจนแนวทางหรือวิธีการยกฐานะบทบาทและมาตรฐานวิชาชีพครูให้สูงขึ้น

แบบสอบถามนี้ไม่มีคำตอบที่ถูกต้องหรือผิด ขอให้ท่านตอบตามความคิดเห็น และความเป็นจริงให้มากที่สุด คำตอบของท่านจะเป็นแนวทางในการพัฒนาวิชาชีพครู โดยเฉพาะในส่วนของครูโรงเรียนเอกชนให้เป็นวิชาชีพที่มีความก้าวหน้า มีมาตรฐานเป็นที่ยอมรับของสังคม อีกทั้งจะทำให้มีการพัฒนาองค์กรวิชาชีพครูให้เป็นองค์กรที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

แบบสอบถามทั้งหมดมี 2 ตอน

ตอนที่ 1 ถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 ถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู จำนวน 60 ข้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 1

ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมายถูก / ในวงเล็บ และเติมคำลงในช่องว่างตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. อายุของท่าน.....ปี

3. ระยะเวลาการปฏิบัติงานของท่าน

ต่ำกว่า 5 ปี

ตั้งแต่ 5 ปีขึ้นไป

4. คุณวุฒิของท่าน

วุฒิต่างการศึกษา

วุฒิมิใช่ทางการศึกษา

5. ลักษณะวิชาที่สอน

วิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์

วิชาชีพ

6. ประเภทโรงเรียนที่ท่านสอน

ประเภทช่างอุตสาหกรรม

ประเภทพาณิชยกรรม

ประเภทศิลปกรรม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ตอนที่ 2

ความคิดเห็นต่อการยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย / ลงในช่องของแต่ละข้อที่ตรงกับความคิดเห็น หรือตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อละหนึ่งช่อง โดยใช้เกณฑ์พิจารณาดังนี้

เห็นด้วย หมายถึง ท่านเห็นด้วย หรือตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ไม่แน่ใจ หมายถึง ท่านไม่แน่ใจ

ไม่เห็นด้วย หมายถึง ท่านไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง หรือไม่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน

ตัวอย่างการตอบ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
0	ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุสภากับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครู เป็นสถาบันการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพครูระดับชาติสถาบันเดียว.....	/

คำอธิบาย ข้อ 0 ทำเครื่องหมาย / ลงในช่องเห็นด้วย แสดงว่าเห็นด้วยในเรื่องนั้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับ การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู จำนวน 27 ข้อ (กรุณาตอบทุกข้อ)
สถาบันวิชาชีพครู หมายถึง หน่วยงานที่ทำหน้าที่ควบคุมและส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
1	การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรมีกฎหมายรองรับเพื่อมีผลในทางปฏิบัติ.....
2	การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู ควรให้มีหน่วยงานหรือสถาบันที่ทำหน้าที่ควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครูโดยเฉพาะ.....
3	ควรรวมสำนักงานเลขาธิการคุรุสภากับสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการครูเป็นสถาบันการศึกษาแห่งชาติทำหน้าที่เป็นสถาบันวิชาชีพครู ระดับชาติสถาบันเดียว.....
4	สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นองค์กรอิสระ ไม่ขึ้นกับกระทรวงศึกษาธิการ.....
5	สถาบันวิชาชีพครูควรปรับโครงสร้างการบริหารเพื่อให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ปัจจุบัน.....
6	สถาบันวิชาชีพครูควรกระจายอำนาจในการบริหารงานออกไปสู่ส่วนภูมิภาคให้มากขึ้น.....
7	ครูทุกคนต้องเป็นสมาชิกของสถาบันวิชาชีพครู.....
8	สถาบันวิชาชีพครูควรทำหน้าที่ควบคุมนโยบายการผลิต การใช้และการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....
9	สถาบันวิชาชีพครูร่วมกับสถาบันผลิตครูต่างๆ กำหนดเกณฑ์มาตรฐานของการผลิตครูให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน.....
10	สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูเพื่อการควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้ในการวิจัยเท่านั้น ไม่อนุญาตให้เผยแพร่หรือใช้ซ้ำโดยไม่ได้รับอนุญาต
ไม่ว่ากรณีใดๆก็ตาม หากมีข้อสงสัยหรือต้องการข้อมูลเพิ่มเติม กรุณาติดต่อเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
	การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู			
11	ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ควรมีหลายระดับ เช่นใบอนุญาตระดับประถมศึกษา ระดับมัธยมศึกษา และระดับอาชีวศึกษา.....
12	ผู้ที่สถาบันวิชาชีพครูจะออกใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูให้ได้จะต้องผ่านการอบรมวิชาครูแล้วอย่างน้อย 18 หน่วยกิต.....
13	สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดระยะเวลาของใบอนุญาตวิชาชีพครูและมีการทดสอบเป็นระยะ ๆ....
14	มีระบบการประเมินครูอย่างต่อเนื่อง และหากครูไม่มีคุณภาพตามมาตรฐานวิชาชีพครู อาจถอนใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครูได้.....
15	กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการไม่ปฏิบัติตามจรรยาบรรณครู.....
16	การสอบสวนครูที่ประพฤติผิดจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู ควรมีคณะกรรมการสอบสวนตามลำดับขั้นของการมอบหมายอำนาจหน้าที่.....
17	สถาบันวิชาชีพครูต้องสอดส่องดูแลให้ครูปฏิบัติตามระเบียบจรรยาบรรณ และวินัยตามระเบียบประเพณีครู.....
18	สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีคณะกรรมการควบคุมจรรยาบรรณครูทุกสังกัด.....
19	สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่บริหารงานบุคคล เป็นผู้กำหนดบัญชีเงินเดือนครูขึ้นไว้เองเป็นเอกเทศต่างหากจากบัญชีเงินเดือนของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้ใช้ภายในเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น ถือว่าผิดวินัย ให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
	การควบคุมมาตรฐานวิชาชีพครู				
20	สถาบันวิชาชีพครูควรดำเนินการในด้านการจัดสวัสดิการบริการและพิทักษ์สิทธิครูให้สัมฤทธิ์ผล
21	สถาบันวิชาชีพครูควรกำหนดบัญชีเงินเดือนครูโรงเรียนเอกชนต่างหากจากบัญชีเงินเดือนครูที่เป็นข้าราชการ.....
22	ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒิปริญญาตรีจึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาสามัญและวิชาสัมพันธ์.....
23	ผู้เข้าประกอบวิชาชีพครู โรงเรียนเอกชนอาชีวศึกษาต้องมีวุฒินอนปริญญา และมีประสบการณ์ทำงานแล้วอย่างน้อย 2 ปี จึงจะบรรจุให้สอนลักษณะวิชาชีพ.....
24	สถาบันวิชาชีพครูทำหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมเกี่ยวกับแรงงานของครูโรงเรียนเอกชน.....
25	ครูโรงเรียนเอกชนควรรวมกันจัดตั้งเป็นชมรมสมาคมครูโรงเรียนขึ้นโดยเฉพาะเพื่อทำหน้าที่ตัวแทนพิทักษ์สิทธิครูเอกชนให้มีผลมากขึ้น.....
26	แก้ไขพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ.2525 กำหนดความรู้ของครูใหญ่และครูโรงเรียนเอกชนระดับต่าง ๆ ให้สูงขึ้น.....
27	พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชนควรกำหนดให้ครูมีการเกษียณอายุ.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ต่อไปนี้เป็นคำถามเกี่ยวกับ การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู จำนวน 33 ข้อ (กรุณาตอบทุกข้อ)

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
28	การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู สถาบันวิชาชีพครูควรเป็นศูนย์กลางประสานงาน ระหว่างสมาคม ชมรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพครู เพื่อร่วมมือช่วยเหลือพัฒนาครูทุกด้าน.....
29	ครูประจำการที่ไม่มีวุฒิทางครู ควรเร่งพัฒนาโดย เร็ว.....
30	สถาบันวิชาชีพครูควรจัดให้มีสถานที่เป็นศูนย์อับ รมวิชาชีพครู.....
31	การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาบุคลิกภาพและสติปัญญาของผู้เข้ารับ การคัดเลือก.....
32	การคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู ควรพิจารณาความประพฤติที่เหมาะสมสำหรับผู้ ประกอบวิชาชีพครูโดยเฉพาะ.....
33	ผู้ต้องการประกอบวิชาชีพครูเท่านั้นที่สมควรรับ เข้าศึกษาในสถาบันผลิตครู.....
34	สถาบันผลิตครูทุกสังกัดควรจัดตั้งคณะกรรมการ ร่วมกันเพื่อกำหนดเกณฑ์การผลิตครูให้ เหมือนกัน.....
35	ควรลดจำนวนการผลิตครูสาขาที่เกินความ ต้องการแต่เพิ่มการผลิตครูสาขาขาดแคลน.....
36	สถาบันผลิตครูควรเปิดโอกาสให้ครูโรงเรียนนอก ชนเข้ารับการศึกษาอบรมและศึกษาเพิ่มเติมได้อย่าง กว้างขวาง.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารของคุรุสภาสงวนลิขสิทธิ์ไว้เพื่อใช้ในการศึกษาวิจัยและการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดลอกเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
	การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู			
37	ผู้บริหารควรมอบหมายให้ครูได้ปฏิบัติหน้าที่ตรงกับความสามารถ ความถนัด.....
38	ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสเข้าอบรมหรือประชุมสัมมนาในเรื่องเกี่ยวกับหน้าที่อยู่เสมอ.....
39	ผู้บริหารสนับสนุนให้ครูมีโอกาสศึกษาต่อในระหว่างปฏิบัติการเพื่อเพิ่มพูนความรู้ให้สูงขึ้น.....
40	ผู้บริหารสนับสนุนให้ความร่วมมือในการจัดทำคู่มือครู เอกสาร หรือวารสารที่เกี่ยวกับการปฏิบัติงานไว้ให้ครูได้ศึกษาค้นคว้า.....
41	ผู้บริหารควรส่งเสริมสนับสนุนความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ของครูที่เป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน.....
42	ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูเข้าร่วมเป็นสมาชิกสมาคม ชมรมวิชาชีพครูต่าง ๆ เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ.....
43	ผู้บริหารควรสนับสนุนให้ครูมีโอกาสไปศึกษาดูงานทั้งในและนอกประเทศ.....
44	การนิเทศภายในเป็นการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครูได้อย่างดี.....
45	ควรนำผลจากการประเมินการปฏิบัติงานของครูมาพิจารณาปรับปรุงการสอนของครู.....
46	การประกาศเกียรติคุณครูที่มีผลงานดีเด่นทางวิชาการเป็นแนวทางหนึ่งของการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....
47	หลักสูตรการผลิตครูควรเน้นค่านิยม จริยธรรมความรับผิดชอบมากกว่าเน้นค่านิยมเนื้อหาวิชา.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็นด้วย
48	การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู การคัดเลือกครูเข้าปฏิบัติงานวิชาชีพครูควรคำนึงถึงคุณสมบัติด้านจริยธรรม คุณธรรม ความเสียสละ และศรัทธาต่อวิชาชีพครู.....
49	สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้ครูยึดมั่นตามหลักศาสนาและจรรยาวิชาชีพครู.....
50	สถาบันวิชาชีพครูควรณรงค์ให้สังคมเห็นว่าครูส่วนใหญ่ของชาติเป็นคนดี และมีวิญญูณครู.....
51	การประกาศเกียรติคุณครูที่เป็นแบบอย่างที่ดีด้านจริยธรรมเป็นแนวทางหนึ่งในการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู.....
52	ท่านได้รับการพิจารณาความดีความชอบในการเลื่อนเงินเดือนจากโรงเรียนอย่างยุติธรรม.....
53	โรงเรียนของท่านให้การสนับสนุนและส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของท่านอยู่เสมอ.....
54	ท่านมีความรู้สึกมั่นคงในตำแหน่งงานที่ท่านกำลังดำรงอยู่.....
55	กองทุนสงเคราะห์ให้การสงเคราะห์ครูโรงเรียนเอกชนด้านการศึกษาของบุตรและเงินช่วยเหลือบุตรเหมาะสมแล้ว.....
56	การสงเคราะห์ครูด้วยเงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 1 และ เงินทุนเลี้ยงชีพประเภท 2 เพียงพอแล้ว.....
57	การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อสวัสดิการทั่วไป 6 เท่าของเงินเดือน แต่ไม่เกิน 30,000 บาทเหมาะสมแล้ว.....
58	การสงเคราะห์ครู ที่ธนาคารกรุงไทยให้ครูกู้เงินเพื่อการเคหะเหมาะสมแล้ว.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามไปคัดลอกไปเผยแพร่ และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อที่	ข้อความ	เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
59	การส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู กองทุนสงเคราะห์ควรจัดให้ครูได้รับบำเหน็จ หรือบำนาญ เมื่อครูโรงเรียนเอกชนเกษียณอายุ.....
60	ในฐานะเป็นสมาชิกคุรุสภา ท่านได้รับทราบเรื่อง ที่คุรุสภา จัดดำเนินการและสวัสดิการต่าง ๆ เป็น อย่างดี.....

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ ชื่อสกุล	นายประวิทย์ ชุมสวัสดิ์
วัน เดือน ปี เกิด	9 มีนาคม 2484
สถานที่เกิด	บ้านทุ่งหลวง อำเภอเวียงสระ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ประวัติการศึกษา	พ.ศ. 2495 ประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดทุ่งหลวง พ.ศ. 2509 ม.ศ. 5 (ศิลปะ) สมัครงสอบกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2511 พุทธศาสตรบัณฑิต (พธ.บ.) มหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 พิเศษครุมัธยม (พ.ม.) กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2518 การศึกษาศาสตรบัณฑิต (กศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร พ.ศ. 2524 นิติศาสตรบัณฑิต (น.บ.) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
ประวัติการทำงาน	พ.ศ. 2512 - ปัจจุบัน ครูและครูใหญ่โรงเรียนเทคโนโลยีหมู่บ้านครู กรุงเทพมหานคร
งานพิเศษ	พ.ศ. 2532 - 2537 กรรมการคุรุสภา ในสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชน พ.ศ. 2534 - ปัจจุบัน อนุกรรมการกองทุนสงเคราะห์ครูใหญ่ และครู โรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2537 - 2538 ประธานกรรมการกลุ่มโรงเรียนที่ 4 "ธนบุรี" ด้านความประพฤตินักเรียน พ.ศ. 2537 - ปัจจุบัน อาสาสมัครคุมประพฤติ รุ่นที่ 69 กระทรวงยุติธรรม
เครื่องราชอิสริยาภรณ์	พ.ศ. 2535 เบญจมาภรณ์มงกุฎไทย (บม.)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้คัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้